NON PLUS ULTRA
Atwater Kent
RADIO FONOGRAF
AUTO ELECTRICITAT, S. A.
Diputació, 234 -- Barcelona
Vegeu i escolteu, abans de comprar, totes les marques conegudes, i després, naturalment, compreu un ATWATER KENT

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 18.136.—PREU: 15 CENTIMS
BARCELONA, DIMECRES, 28 DE SETEMBRE DE 1932
TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19603
REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er. TELEFON 11430

Balneari de Caldes de Bohí
SETEMBRE I OCTUBRE
Dos mesos excepcionals per a fer cura de les meravelloses aigües i altres riqueses naturals de la formidable vall de Bohí
SETEMBRE I OCTUBRE
Bonança i temperatura ideal
Informes: Barcelona, Pg. de Gràcia, n.º 84 - Telèf. 75286

Després de la visita

El catalanisme suport de la República

Complert satisfactòriament el programa establert per a homenatjar els hostes illustres que han posat en commoció la vida ciutadana, Barcelona recobra la seva normalitat atrafegada. Els catalans ens havem fet un nom en l'art de manifestar-nos al carrer i en grans aglomeracions; amb aquesta performança segurament haurem batut tots els nostres rècords d'expansions populars; la benignitat del temps ha contribuït a fer més intensa i colorida la vibració de la ciutat. Ells i nosaltres servarem la memòria d'aquestes hores emocionants, preludi de la vida nova que ens espera a tots plegats. A uns i altres toca de fer-les realment memorables i fecundes.

No creo que sigui cap exageració sostenir que l'arribada apoteòsica de diumenge i les explosions entusiàstiques d'aquests dos dies representen la consagració definitiva del catalanisme. Durant aquestes quaranta-vuit hores els nostres ulls i les nostres orelles han vist i sentit coses que han d'haver pres la categoria de prodigis per a la majoria de catalanistes que voregen la cinquantena. No vull recordar sinó que en aquell mateix saló de Llotja on diumenge a la nit el cap del Govern i el seu seguici oficial s'alçaven per escoltar "Els Segadors", trenta-dos anys enrera, amb motiu d'uns Jocs florals, s'hi entaulaven veritables batalles amb la policia dels governs borbònics.

Això vol dir que a Catalunya i sobretot a Espanya ha passat alguna cosa, i *aquesta cosa és* l'adveniment de la República. Fins ara fa dos anys dèiem que com a catalanista es podia ésser tot políticament; avui no podríem sostenir el mateix: el catalanisme només pot ésser republicà. I en efecte: aquesta realitat s'imposa a totes les consciències catalanistes; és ben visible el canvi que d'unes quantes setmanes ençà s'ha operat al sector catalanista que després d'apuntalar la monarquia en el període agònic rebia la República amb hostilitat manifesta.

D'ara endavant el catalanisme només podrà ésser republicà; el republicanisme, a Catalunya, però, s'ha de fer catalanista si no vol convertir-se en element pertorbador. L'instint popular no s'equivoca en aquestes coses i es manifesta amb una força que res no pot neutralitzar. És evident que hi ha republicans catalans que no són o no volen ésser catalanistes; però també és evident que cap d'ells no s'atrevirà a confessar-ho en públic. Aquesta servitud al catalanisme imposada per l'ambició o per l'egoisme és el millor homenatge a la seva vitalitat i a la seva raó.

El catalanisme és republicà; la seguretat d'aquest sentiment és la penyora més eficaç que el cap del Govern i els seus acompanyants se n'han endut de l'estada a Barcelona. Cal només llegir la premsa ciutadana per veure que els únics comentaris adversos a la visita són els de la premsa extremista de la dreta i de l'esquerra, els monàrquics i els anarquistes; els òrgans de l'antiliberalismo enemics de la democràcia. Tots ells, quan la conveniència els ho aconsella, transigeixen amb el catalanisme, però no en són ni n'han estat mai. El catalanisme, doncs, és el suport natural del republicanisme a Catalunya; però per a mantenir les conviccions republicanes amb el vigor necessari cal que el catalanisme es mantingui amb la mateixa intensitat. La primera víctima d'un descens catalanista seria la República.

CARLES CAPDEVILA

TERRATREMOLS I TEMPORALS

Un violent cicló ha passat per Puerto Rico
S'han registrat diversos seismes a Macedònia, els quals han causat danys importants i quatrecentes víctimes

El flagell dels tòpics

Nova York, 27. — Les comunicacions amb Puerto Rico es troben interrompudes. Es tem que el violent huracà propi dels tròpics ha assotat les illes Verges hagi repercutit també a Puerto Rico.—Fabra.

S'han establert les comunicacions a Puerto Rico

Nova York, 27. — Es reben notícies d'haver passat un cicló per San Juan de Puerto Rico.

Les primeres notícies de flagell donen la impressió que l'huracà ha causat danys més importants que el que passà fa quatre anys.

Les comunicacions amb Puerto Rico han quedat establertes.—Fabra.

Violents seismes a Macedònia

Salònica, 27. — Durant la nit passada i primeres hores de la matinada s'han produït a tot Macedònia diversos moviments seísmics de gran violència, que han causat enorme pànic a la població.

L'epicentre d'aquests moviments, dels quals els més importants s'han sentit a les nou i a les onze de la nit i a les tres de la matinda, semblen trobar-se a Malodique.

Segons les primeres notícies oficials que s'han rebut, cinc pobles han quedat completament destruïts, i en despatxos posteriors rebuts de la regió afectada pel fenomen s'indica que el nombre de morts és de 120, i que pugen a diversos centenars les persones que han resultat ferides.—Fabra.

Més de tres mil cases destruïdes

Salònica, 27. — El seïsme d'ahir ha deixat sentir els seus efectes d'una manera intensa a quinze pobles de la costa Caldika. Han quedat destruïdes més de tres mil cases, i molts dels seus habitants quedaren entre les runes.

A això es deu que el nombre de víctimes pugi a 150 morts i 250 ferits.

El governador de Macedònia ha sortit a bord d'un torpediner per dirigir els treballs de socors.

A Salònica hi ha gran pànic, a pesar que la ciutat no ha sofert el més mínim amb la sotragada de terra.—Fabra.

Notícies de Iugoslàvia i Bulgària

Belgrad, 27. — A diverses poblacions de Iugoslàvia s'han produït violents terratrèmols que han causat considerables danys materials.

Fins ara no se sap que hi hagi víctimes.

Els habitants de diverses comarques fugen cap al camp tement que es reprodueixin les sotragades sísmiques.

Comuniquen de Sofia que a diverses poblacions de Bulgària s'han sentit terratrèmols que han causat danys materials.—Fabra.

Estralls dels seismes

Atenes, 27. — Les notícies que es reben sobre els seismes registrats ahir a Macedònia donen compte d'escenes verament espantoses.

El cataclisme sorprengué la població quan es trobava dormint, i el pànic que s'apoderà dels habitants fou tan intens, que molts no encertaren ni tan sols a fugir i van ésser atrapats per les runes de milers de cases que s'esfonsaren.—Fabra.

Un poble completament destruït

Atenes, 27. — A conseqüència del seisme que s'ha registrat a Chalcidique, ha resultat completament destruït el poble de Stratonikion, on hi ha cinquanta morts i més de cent ferits.

A la petita localitat de Yesissos hi ha un centenar entre morts i ferits greus.—Fabra.

LLEGIU a tercera pàgina
LES ARTS
Articles de Joan Sacs: Defensa del realisme; de M. A. Cassanyes: Defensa del superrealisme, i de Sebastià Gasch: Per damunt dels ismes

El renaixement de l'aeronàutica

L'Estatut protegirà l'aviació catalana

La Generalitat de Catalunya haurà, a no trigar molt, de donar compliment a una llarga sèrie d'atribucions d'índole ben diversa que li pervenen de la promulgació de l'Estatut. Entre altres, haurà de tenir cura de l'organització dels serveis d'aviació civil, que fins ara depenien del ministeri de Comunicacions de la República. D'ara endavant els catalans podran orientar la seva aviació i seran els responsables de l'estat floreixent o decadent que aquella activitat prengui. Fins avui, quan el profà demanava les causes de la timidesa de l'aviació catalana, en primer terme, li calia aprendre que l'esforç dels practicants i entusiastes trobava una muralla inabordable en l'organització despòticament centralista, incomprensiva de les nostres especials necessitats, que dirigia tota l'aviació espanyola des de Madrid. Tothora, fins ara, els homes que ostentaven qualsevol forma de govern en organismes específicament catalans compartien amb els entusiastes de l'aviació, el lament de no disposar de mitjans que permetessin tonificar-la i ben dirigir-la. La invocació a futures autonomies significava que el remei no vindria sense elles i que amb elles fóra aplicat tot seguit.

Sembla que l'hora de preocupar-se definitivament de l'aviació ja ha arribat. No volem suposar que ens guia la impaciència i que frisem per solucions completes i immediates. Creiem conèixer les necessitats de la nostra aeronàutica i sabem que no es poden satisfer d'un sol cop. Només un treball intens i una cura contínua poden produir uns efectes estables en una aviació depauperada com la nostra.

Els homes del Govern de Catalunya, d'avui o de demà, probablement sentiran la simpatia de la causa de l'aviació, i és de creure que li proporcionaran l'ajuda més considerable que a llur criteri es pugui concedir. I és precisament en aquest punt concret, que nosaltres no sabem com eixorivir-nos l'optimisme. Mai no ens satisfarà amb plenitud, per no creure-la prou eficaç, l'ajuda proporcionada per la simpatia si a la vegada i com a causa fonamental no existeix la visió perfecta que l'aviació constitueix un dels elements essencials, un dels factors més rics en rendiment, que informen un poble modern. Ni el ferrocarril ni l'automobilisme són teòricament imprescindibles a la vida d'un país, però tothom sap que sense aquelles mostres de civilització, ni el seu prestigi ni la seva economia tindrien un aspecte prou decorós per poder-lo arrenglerar entre les nacions cultes. Doncs bé: l'aviació, d'una manera fatal, indiscutible, tendeix a substituir, o, si més no, a complementar hegemònicament les valors del ferrocarril i l'automobilisme. No trigaran a passar gaires anys i veurem com, en evolucionar l'aviació en un sentit altament utilitari, que a hores d'ara ja es deixa endevinar, els camins de l'aire seran els més fructuosos i més avinents per a l'intercanvi de tota mena de valors morals i materials.

Un país que actuï en previsor i que sigui ambiciós del seu esdevenidor, no pot esperar que l'aviació sigui perfecta per aprofitar-la. Si fos així executaria un error irreparable i el pagaria amb correccions tardanes i costoses. Es des d'ara, des d'ahir hauria estat millor, que cal atendre — no amb un interès simpàtic, sinó amb profund convenciment de l'encert — l'esquemàtica aviació catalana i proporcionar-li unes facilitats i fins i tot unes tendreses que avui necessita imperiosament, però que demà tornarà amb escreix insospitat.

Aquestes facilitats i aquesta ajuda que la Generalitat de Catalunya ha de donar a la nostra aviació no es poden reduir al recurs d'una subvenció, d'unes beques o de qualsevol altra munificència esporàdica, que en el millor dels casos afavoreix un respir momentani, però que deixa subsistent l'ambient enrarit dintre del qual esllangueix altra vegada.

La nostra aeronàutica, esportiva o comercial, pateix, entre altres causes, de falta d'estructuració. Basada de sempre en les diverses iniciatives individuals, tothora imprescindibles, li ha mancat l'estructuració eficient que només els poderosos organismes oficials poden realitzar. L'aviació no és un home i un aparell que volen, ni cent homes ni cent aparells. L'aviació és un tot orgànic, en el qual encaixen perfectament els pilots, els que no ho són, els aparells, els camps, les escoles tècniques, les de vol, les línies i tants altres factors esportius i comercials, i és aquest conjunt en cada un dels seus aspectes i en la relació entre tots ells, el que dóna a tota l'aviació la seva fesomia característica i que permet de deduir-ne la seva valor real.

La Generalitat de Catalunya, en complimentar les atribucions que li confereix l'Estatut, tindrà al seu càrrec l'organització dels serveis d'aviació civil. Nosaltres esperem dels nostres governants una visió integral del problema de la nostra aeronàutica, una visió en la qual l'interès es reparteixi per igual en els múltiples aspectes que l'aviació presenta i no en deixi cap de menyspreat. Escola tècnica, escola de vol, construcció, línies turístiques i comercials, propaganda, manifestacions esportives, etc., constitueixen l'harmònic complet de l'aviació. Perquè el resultat sigui feliç serà precís no descurar-ne cap aspecte.

M. FOYE

L'"España 5" ha arribat a Villa Cisneros

Madrid, 27. — El ministre de la Governació ha rebut aquesta matinada els periodistes.

A preguntes d'aquests, ha manifestat que l'"España núm. 5" havia arribat sense novetat a Villa Cisneros a les 12'45 del matí.

—Deslliuraré En March...?
No el deslliuraré...?

Full de dietari

No els escau l'elegia

Dies enrera, l'intelligent, i a estonès desbocat excèntric E. Giménez Caballero combinava d'una manera curiosa el seu quasi oblidat catalanisme del temps de la Dictadura amb les seves tendències filofeixistes de la darrera hora; escrivia un article titulat: "¡Quién fuera—hoy—catalán!", en el qual arribava gairebé a envejar-nos.

Gairebé. Sols gairebé. Abans d'acabar l'article reprenia l'urc ètnic i cantava la severa glòria de Castella.

I el fet és que els castellans, gràcies a homes com Azaña i Bello, tenen encara allò que els francesos anomenen el "beau role". Efectivament, llur paper en aquesta hora que alguns esperits suspicaços, com Ortega i Gasset, consideren amb melangia, és encara un paper brillant i un paper protagonístic. ¿No se n'adonen en aquests dies, tot escoltant les aclamacions de Catalunya? Són ells els herois. Són ells els dispensadors de la justícia; són ells els que assaboreixen a ple paladar el gust noble i dens de la generositat.

De les làpides dels nostres monuments, de les plaques dels nostres carrers cauen, certament, un seguit d'odiosos noms castellans, representatius d'opressió i d'injúria. Però, mireu, mireu, com se n'eleven d'altres, castellans, castellaníssims, per reemplaçar-los. La vostra terra no sols no hi perd res, sinó que hi guanya molt. Els noms antics—Conde del Asalto o Primo de Rivera—representaven una imposició o un servilisme. Els que ara s'eleven —Salmerón, Azaña, Bello— la lleial reconeixença d'un deute i d'una admiració.

No, no. No es queixin els castellans; no cerquin melangies on encara hi ha forces motius de satisfacció i d'orgull. Després d'haver fet brillantment el paper de dominadors, troben qui té esma suficient per a adjudicar-los el de llibertadors.

Encara, encara són ells els que tenen el "beau role"! I si Espanya endins hi hagués una veritable clarividència política, l'homenatge que retrien els castellans a Azaña i a Bello seria superior al que els hem retut nosaltres.

CARLES SOLDEVILA

LA DICTADURA A CUBA

El president del Senat, víctima d'un atemptat, ha resultat ferit mortalment

Havana, 27. — El doctor Vàzquez Bello, president del Senat cubà, ha esta víctima d'un atemptat quan sortia de la seva residència.

Un desconegut el ferí mortalment i fugí tot seguit.

El senyor Bello era el cap del partit nacional liberal, el qual, amb el concurs dels partits conservador i popular, havia format el Govern de coalició que presidí el general Machado des de l'any 1924.—Fabra.

Vàzquez Bello ha mort

Havana, 27. — El president del Senat, senyor Vàzquez Bello, ha mort a l'Hospital, on havia estat portat, a causa de les lesions que sofrí en ésser agredit per un desconegut quan sortia de la seva residència.

Malgrat l'activitat desplegada per l apolicia per detenir l'agressor, aquest no ha estat encara trobat.—Fabra.

Atemptat contra el jutge que va sentenciar Sacco i Vanzetti

Worcester (Massachussets), 27.—Aquesta matinada ha esclatat una bomba darrera del domicili del jutge Thayer, que fou qui condemnà a mort a Sacco i Vanzetti.

Ha resultat ferida l'esposa del senyor Thayer. El jutge ha resultat illès. L'explosió ha destrossat tota la part posterior de la casa i ha trencat tots els vidres. La senyora Thayer ha estat hospitalitzada. — Fabra.

A L'ARGENTINA

El deute exterior

Buenos Aires, 27.—Ha estat posada a disposició dels banquers nord-americans la quantitat d'1.651.000 dòlars per al pagament del Deute exterior.—Fabra.

Després de la Conferència de Stresa

La paorosa situació de l'Europa central

Ha terminat la conferència reunida a Stresa per tractar d'arranjar la situació desesperada en què es debat l'Europa central. Les grans potències intenten ara desfer les conseqüències de llur estúpida obra destructiva al centre del nostre continent. Car la situació d'aquells països centro-europeus és potser la més greu de totes en els actuals moments de depressió mundial.

Desgraciadament, les absurditats comeses en 1918 i 1919 per homes que no saberen preveure les conseqüències de llur obra no són gens fàcils d'arranjar. Era molt més senzill en 1919 agafar un mapa d'Europa i retallar a caprici fronteres que no responien a les condicions econòmiques ni a les característiques geogràfiques i ètniques d'aquelles terres... I Déu vulgui perdonar els geògrafs que, esgrimint el llapis blau, són en gran part responsables de tantes atrocitats...

El més terrible de l'home és la seva incapacitat per governar-se. No tracta mai de veure fredament quina és la seva major conveniència, sinó d'imposar el seu caprici o els seus interessos momentaris encara que això tingui greus conseqüències per a altres éssers humans i prepari els més paorosos conflictes per a l'esdevenidor. No hi ha millor prova d'aquesta escassa capacitat que les absurditats eixides dels cervells que són la flor i nata de la civilització europea i americana i perpetrades a Europa, i més particularment a l'Europa Central. Els autors dels tractats de pau, començant pel pobre Wilson, intelligència mediocre, encobridor dels fabulosos negocis de Tumulty i altres bandolers que de la guerra i la pau en feien un ofici ben productiu, han deixat Europa en l'agonia, tal com la veiem avui. I no són les injeccions de cafeïna ni els balons d'oxigen els que poden salvar el moribund, sinó una operació radical que suprimeixi les causes de la situació actual... Per això la cafeïna de Stresa no tindrà gaire eficàcia mentre les causes de la desesperada situació continuïn actuant. I com que tothom pateix de la desgràcia dels altres, també la Península nostra, impossibilitada gairebé d'exportar els seus productes als països centro-europeus arruïnats, que no paguen el poc que reben, veu disminuir les seves exportacions i la seva crisi aguditzar-se. Per això, ultra l'interès general, el nostre interès particular fa que aquestes qüestions ens toquin de prop. Fem, doncs, un breu resum del problema.

La major part de l'Europa Central està constituïda per una gran zona econòmica d'admirables condicions naturals, travessada per la més bella i ampla via fluvial del continent, el Danubi.

En gran part, abans de la guerra, estava aquesta rica zona compresa dintre de l'Imperi d'Austria-Hongria — aquell imperi tan calumniat que era en realitat un factor importantíssim de la vida econòmica europea, segons ara, massa tard, hom comença a fer-se'n càrrec... Es veritat que vivia encara en un semifeudalisme i que hi havia moltes coses a modificar. Però cal reconèixer que les races que el componien — mosaic inextricable, per desgràcia— estaven molt millor tractades, en definitiva, que avui les minories que resideixen als països en què ha quedat dividit o en els territoris que han passat a pertànyer a altres (la més sinistra és la situació dels alemanys del Tirol meridional i dels eslaus que depenen d'Itàlia: ni tan sols les inscripcions dels cementiris es poden fer en llur pròpia llengua!). I cal reconèixer també que responia a una funció econòmica admirable: les vies fluvials oferien excellents mitjans de comunicació, orientats concèntricament, les zones industrials completaven les agrícoles i pastorils, els intercanvis estaven perfectament organitzats, la funció d'intermediari entre l'Europa occidental i l'oriental admirablement realitzada... En suma: aquell imperi, que cada dia tendia més vers una Confederació de pobles, hauria hagut de sofrir modificacions pregones per tal de donar satisfacció als diversos nacionalismes, però mai no hauria hagut de dividir-se en una sèrie de nacionetes separades per odis ferotges amb fronteres retallades a caprici, a tal punt que gairebé cap d'elles respon ni tan sols als límits ètnics... Desgraciadament, com que l'home ha de dur a cap sempre el contrari d'allò que li convé, això és precisament el que s'ha fet: l'absurda divisió. I avui, en lloc, per exemple, d'una República federal danubiana, ens trobem davant d'un esmicolament de pobles, amb gents de civilització occidental sotmeses a balcànics mig bàrbars (casos de Iugoslàvia i Romania), unitats econòmiques tallades, nacionalismes ferotgement orbs... I el desastre d'aquesta part d'Europa sembla imminent. Això, naturalment, no és cap obstacle perquè estigui armada fins a les dents, a desgrat de la misèria general: entre Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania reuneixen 410.000 homes d'exèrcit permanent, que pugen a 715.000 si afegim els de Polònia... Voleu res més absurd? Milers de milions despesos estúpidament mentre la gent pateix fam i l'activitat econòmica es va esmorteint, esmorteint, fins al punt de tornar a les formes més pobres i primitives de troc... Així la pesta de les fronteres afegida a la dels exèrcits i del servei militar obligatori es va menjant aquesta part del continent... com la resta. I després d'això digueu-me que l'home és intelligent!

El resultat de l'acció genial dels cervells directors de la civilització ha estat aquest: que a Europa, en lloc de 21 estats en 1914, n'hi ha avui 29, deu dels quals no tenen ni tan sols la població de la ciutat de Nova York, i que quaranta milions d'europeus estan sotmesos a pobles estrangers, és a dir, molts més que abans de la guerra. Quant a la part econòmica, vegem les conseqüències: hi ha actualment al nostre continent 35.000 quilòmetres de fronteres (trenta cinc mil: més de dos cops de l'extensió de la xarxa ferroviària espanyola!!!). I aquestes fronteres vénen a constituir una muralla xinesa infinitament més eficaç que l'altra darrera de la qual volen viure, en un món a part, els estats més o menys grans d'aquest continent que sembla habitat per boigs... Corollari: que l'activitat econòmica es mor, que els intercanvis baixen, baixen, mentre els entrebancs al comerç pugen, pugen... i llac aviat ens n'anirem a viure al fons d'una caverna!

Quant a l'Europa central no hi ha més que una solució: la que dóna la geografia i que l'hom haurà d'acceptar si no vol que la catàstrofe sigui inevitable. Aquesta solució és l'aproximació dels diversos estats i la supressió de barreres duaneres, de manera que novament es vinguin a completar les regions agrícoles i les industrials, desistint de crear petites zones industrials per fer-s'ho tot a casa... com Robinson.

Si es fa, potser encara podrem evitar-nos de transformar-nos tots en Robinsons!

GONÇAL DE REPARAZ (fill)

¿QUE PASSA A ALGERIA?

Els legionaris són copats per un fort nucli de dissidents

París, 27.—El diari socialista "Le Populaire" diu que les tropes que havien avançat sobre el planell de l'Alt Llac, al confí algerí-marroquí, per a voltar un focus dissident, es trobaren sorpresos per un fort contingent de legionaris i tiradors dissidents que obriren un nodrit foc i causaren innombrables baixes a les tropes lleials, que han tingut pèrdues sensibles.

Afegeix el citat diari que el batalló de legionaris tan cruelment posat a prova en la catàstrofe de Turenne, ha hagut d'ésser mobilitzat amb gran rapidesa així com totes les tropes disponibles en aquella regió.

L'atac dels rebels no ha tingut més greus conseqüències degut a la indecisió demostrada pels que acabdillaven el moviment. — Fabra.

LA REVOLUCIO AL BRASIL

Es preveu una llarga durada de les hostilitats

Londres, 27.—Un radiograma de Sao Paulo comunica que la retirada dels paulistes ha obeït a raons estratègiques.

Els constitucionalistes s'han atrinxerat fortament a Cruceiro, després d'haver fet evacuar aquella regió.

Això ha obligat a reconèixer al general Montero, cap de les forces federals, que la guerra es perllongarà almenys per sis mesos més. — Fabra.

ACCIDENTS MARITIMS

L'explosió del "Persée"

Cherburgo, 27. — Segons les darreres dades rebudes sobre l'accident ocorregut al submarí "Persee", el nombre de persones que han resultat ferides a conseqüència de l'explosió és de 31, de les quals n'hi ha tres gravíssimes i sis més bastant greus. — Fabra.

La visita del senyor Azaña, ministres i parlamentaris a Catalunya

A Lleida, el senyor Azaña fou rebut triomfalment :: A les poblacions del itinerari fou saludat amb entusiasme :: A Reus s'ha fet al cap del Govern una rebuda grandiosa :: La sortida cap a Madrid

EL SENYOR MACIA MARXA A REUS PER ACOMIADAR-LOS ABANS D'EMPRENDRE EL RETORN A MADRID

El secretari polític del President de la Generalitat va informar ahir a migdia als periodistes que a les onze del matí havien marxat cap a Lleida els senyors Azaña i Bello i llurs distingides esposes. Els acompanyaven el conseller de Governació senyor Terradelles, el diputat a Corts senyor Companys i el governador civil senyor Moles.

Afegí a continuació que a les quatre de la tarda el senyor Macià aniria a Reus cap on es dirigirien els senyors Azaña i Bello des de Lleida.

A Reus, el senyor Macià soparia amb ells i esperarien el pas del tren especial que havia de tornar-los a Madrid.

El President de la Generalitat tornarà avui dimecres a Barcelona.

EL SEÑOR AZAÑA SURT DE BARCELONA

Ahir a les onze del matí va sortir de les seves habitacions el senyor Azaña, i descendí seguidament a les dependències del pis baix on ja esperaven les autoritats de Barcelona i personalitats que l'han acompanyat en el seu viatge.

L'esposa de l'alcalde senyor Aiguader oferí a la senyora del cap del Govern un ram de flors; també l'esposa del cap superior de policia senyor Ibáñez oferí un altre ram a l'esposa del director general de Seguretat.

Entre les persones que vam veure a l'Hotel Colom, a més del general de la quarta Divisió senyor Domènec Batet, del governador civil senyor Moles, del director general de Seguretat senyor Menéndez, del cap superior de policia senyor Ibáñez i de l'alcalde senyor Aiguader, recordem el cap de la minoria catalana al Parlament senyor Companys, el diputat a Corts senyor Pere Coromines i els regidors de la Generalitat senyors Terradelles i Gassol.

A les onze en punt s'organitzà la comitiva. Obria marxa un motorista del cos de Seguretat, al qual seguia un automòbil ocupat pel cap superior de policia, tinent coronel de Seguretat i comissaris caps de les brigades de vigilància.

Darrera d'aquest cotxe marxava l'automòbil ocupat pel cap del Govern, amb els senyors Terradelles i ajudant del senyor Azaña, senyor Menéndez. A aquest automòbil seguien altres quinze, ocupats per les altres personalitats de l'acompanyament.

La comitiva va seguir cap a la Rambla de Catalunya, carrers de Corts i Balmes, en la qual s'havia estacionat nombrós públic, que victorejà el president del Consell de ministres al seu pas.

Per la carretera de Sant Just es dirigiren cap a Esplugues, a l'entrada d'aquesta població, per ésser final del terme municipal de Barcelona, s'acomiadaren l'alcalde de la nostra ciutat doctor Aiguader i el conseller de la Generalitat senyor Gassol.

CAMÍ DE LLEIDA

A totes les poblacions del voltant de Barcelona compreses en el trajecte s'hi veia el veïnat estacionat a la carretera esperant que passés el cap del Govern, al qual ovacionava.

A Pallejà hi havia parelles de mossos d'esquadra de servei de vigilància a la carretera. A Sant Andreu de la Barca, els nens de l'escola, amb banderes catalanes, uniren els seus visques als de la resta del veïnat.

A Martorell, a l'entrada de la població s'havia col·locat un escut de flors naturals de gran tamany, al centre del qual es llegia la següent inscripció:

"Visca Azaña!".

A Abrera, Esparraguera i Collbató, molt d'entusiasme.

REBUDA TRIOMFAL A IGUALADA

En entrar la comitiva a Igualada, es veié detinguda al carrer de la Soletat per la multitud, que l'havia envaïda.

L'alcalde d'aquella població, acompanyat de les altres autoritats locals i de representacions de totes les entitats econòmiques, culturals, polítiques i d'esbarjo de la localitat, avançà fins a l'automòbil que ocupava el senyor Azaña, al qual invità a baixar i a ocupar-ne un altre que l'Ajuntament li tenia preparat.

El cap del Govern accedí al prec de la primera autoritat local, i en companyia del senyor Biosca i dels senyors Menéndez, Moles i Companys, ocupà el cotxe que li tenien preparat, i emprengué tot seguit la marxa per les rambles del general Vives, de Sant Isidre i de Canalejas fins al final de la ciutat.

A gairebé tots els balcons hi havia domassos amb els colors de les banderes republicana i catalana, i a les façanes onejaven banderes espanyoles i catalanes.

Tota la població estava als carrers per on havia de passar la comitiva i tributava ovacions al cap del Govern. Fou un homenatge indescriptible.

A l'entrada de la Rambla del general Vives s'havia aixecat un arc de triomf amb la següent inscripció: "Igualada, ciutat catalana, saluda, agraïda, Manuel Azaña".

A l'entrada de la Rambla de Sant Isidre hi havia un altre arc amb la següent inscripció: "Igualada a l'amic de la llibertat dels pobles".

A la de Canalejas hi havia un altre arc amb el següent redactat: "Gratitud als parlamentaris amics de Catalunya"; i a la sortida de la població hi havia penjant de l'arc que hi havia un llençol que deia: "La ciutat ret homenatge als defensors de Catalunya".

A la Rambla de Sant Isidre, tots els nens i nenes de les escoles de la població ovacionaren i victorejaren el cap del Govern.

En posar-se en marxa la comitiva, el senyor Azaña fou acomiadat amb grans ovacions i visques.

EL GOVERNADOR DE LLEIDA REP EL SENYOR AZAÑA AL LÍMIT DE LA SEVA JURISDICCIÓ

A La Panadella esperava el cap del Govern i acompanyants el governador civil de Lleida, senyor Ventós, el qual va dirigir una salutació al senyor Azaña en entrar a la província del seu govern.

Diverses senyoretes de la localitat oferiren un ramell de flors al senyor Azaña.

A la sortida de la població, el cap del Govern va tornar a baixar de l'automòbil en el qual havia efectuat el seu pas per la població i tornà a muntar al cotxe oficial, acompanyat dels senyors Companys, Terradelles i del senyor Menéndez.

També a La Panadella esperava el pas del cap del Govern molta gent dels pobles d'aquells voltants. Entre ella es veia una nombrosa comissió del Círcol Republicà Federal de Montmaneu, amb la bandera.

A La Panadella se separà de la comitiva l'automòbil que ocupava el cap superior de policia.

A LLEIDA

L'ANIMACIÓ DE LA CIUTAT

Des de primeres hores del matí la ciutat oferia un imponent aspecte, per la gran afluència de forasters que havien arribat de tots els pobles de la província per rebre el president del Consell. Pels carrers de la ciutat era impossible de transitar, per estar envaïts materialment de públic.

Poc abans de migdia tancaren totes les botigues, fàbriques i tallers, així com els dels Ferrocarrils del Nord, perquè els obrers poguessin sumar-se a la rebuda al senyor Azaña. També vagaren els empleats de les oficines de l'Estat, Generalitat i Ajuntament.

A dos quarts de dotze començà a afluir la gentada als Camps Elisis, que en pocs moments quedaren envaïts per la multitud. D'entre aquesta destacaven més d'un centenar de banderes, moltes d'elles enarborades per senyores, que eren saludades amb grans aplaudiments.

Al lloc senyalat perquè baixés de l'automòbil el senyor Azaña va situar-se una companyia d'infanteria amb bandera i música, del regiment d'infanteria número 25.

A la majoria dels balcons lluïen domassos i banderes dels colors republicans i catalans.

A la plaça d'August Besada s'alçava un arc amb la següent inscripció: "Hermanos españoles, salud. Leridanos agradecidos os saludan con los brazos abiertos".

Tota la ciutat apareixia guarnida amb arcs triomfals. Més de mil banderes figuraren a l'apoteòsica manifestació formada per a rebre el senyor Azaña.

"El País", diari local, va publicar un extraordinari amb gravats, que s'esgotà ràpidament.

L'ARRIBADA DEL SR. AZAÑA

A un quart de tres arribà l'automòbil presidencial als Camps Elisis de Lleida. Mentre la companyia d'infanteria li retia honors i la banda militar executava l'himne oficial, el públic va esclatar en una formidable ovació i se sentiren entusiàstics visques.

El poble, que voltava el cotxe del senyor Azaña, no permetia que el President baixés, i els guàrdies d'assalt es veieren obligats a realitzar grans esforços per a poder obrir pas al cap del Govern.

Seguien l'automòbil on anava el senyor Azaña altres cotxes amb el seu seguici, en el qual figuraven el general Batet; el governador civil de Lleida, senyor Ventós; el comissari de la Generalitat, senyor Valldeoriola i els diputats a Corts senyors Torres, Companys i Palacín.

L'esposa del cap del Govern fou obsequiada amb magnífics ramells de flors, presents de diverses dames lleidatanes, entre elles l'esposa de l'alcalde.

Al templet destinat a la música, el senyor Azaña va reposar uns moments, i llavors fou saludat per l'alcalde, En Salustià Estadella, el qual li donà la benvinguda i li agraí que hagués acceptat la invitació que per a visitar la ciutat de Lleida li havien dirigit els parlamentaris d'aquella circumscripció.

El senyor Estadella va pronunciar afectuoses frases d'elogi al president del Consell de ministres, i li digué que Lleida s'honorava a tenir per hoste qui tant ha fet per la República i pel poble català. Va acabar manifestant que Lleida sempre ha estat agraïda.

A continuació el senyor Azaña pronuncià un breu discurs. Digué que si bé agraïa l'homenatge, no volia que aquest fos personal i sí per a la República.

Dins la República espanyola — digué — cal enllaçar la bandera catalana amb la tricolor, per a bé de la pàtria espanyola.

El cap del Govern acabà el seu discurs amb un visca Catalunya i un altre a la República.

La gentada congregada als Camps Elisis aplaudí el discurs del senyor Azaña amb entusiàstics aplaudiments, que duraren llarga estona.

Potents altaveus, col·locats a diversos llocs, permeteren que el poble de Lleida pogués sentir el discurs del senyor Azaña.

En un landó de l'Ajuntament va traslladar-se al Palau de la Paheria en companyia de l'alcalde, senyor Estadella.

Seguien el cotxe presidencial uns cinquanta automòbils.

El poble congregat als carrers del trajecte ovacionà contínuament el president del Consell de ministres.

Després d'haver arribat la comitiva al Palau de la Paheria, on hi ha installat l'Ajuntament, va començar la recepció popular, a la qual assistiren representacions de totes les entitats de la capital, Ajuntaments de la "província" i totes les autoritats locals.

Acabada la recepció, el senyor Azaña i altres personalitats presenciaren la desfilada des dels balcons del Palau de la Paheria i reberen noves ovacions del públic que hi havia congregat.

Des d'allí el cap del Govern i altres personalitats es traslladaren al xalet dels Camps Elisis, on el senyor Azaña i acompanyants foren obsequiats amb un banquet per la Comissaria de la Generalitat i l'Ajuntament. Als postres, l'alcalde, en breus paraules, oferí la festa, paraules que, també breument, foren contestades pel senyor Azaña. A l'acte assistiren uns noranta comensals.

VISITA A LA SEU VELLA

Acabat l'esmorçar, el senyor Azaña i la comitiva oficial es traslladaren a visitar les casernes establertes a l'antiga Seu lleidatana, que des de mitjans del segle XVII es troba convertida en caserna.

El senyor Azaña passà a visitar l'interior de la Seu, acompanyant-lo en la visita el comandant senyor Martínez Vallespir, que porta molts anys consagrat a l'estudi d'aquest monument arquitectònic.

El president del Consell admirà molt la singular bellesa i airosa traça de l'edifici.

Les autoritats locals, i especialment l'alcalde, parlaren al senyor Azaña de la conveniència de cedir aquest notabilíssim monument a la ciutat, que era la seva primitiva propietària, i d'allunyar les tropes, el més aviat que es pugui, a les casernes que es projecta construir.

El senyor Azaña els manifestà que es trobava excelentment disposat per a cedir a Lleida tan magnífica joia, però que cal esperar que, prèviament, es resolgui la qüestió de l'aquarterament.

L'alcalde aleshores li replicà que el que es desitja per ara a Lleida és la cessió de l'edifici a la ciutat, encara quan no entri en la seva possessió fins tant no estigui resolt l'assumpte de l'aquarterament de les tropes.

El Sr. Azaña replicà aleshores amb vivesa:

—No us perdeu en subtileses, que no condueixen a res. Aquesta distinció em sembla innecessària. Si l'Estat cedeix aquest edifici, però el reté fins que no pugui acasernar les tropes en un altre lloc, la situació segueix essent igual. No cal dir, doncs, que és escandalós que un edifici d'aquests mèrits hagi estat dedicat a caserna. A més, per higiene, per raons militars fins i tot, jo sóc el primer interessat en què això deixi d'estatjar tropes. Aquí els soldats estan mal estatjats, i això també s'ha d'evitar. Per aquestes dues raons, jo us asseguro que, quan s'hagi resolt la primera qüestió, automàticament se solucionarà la segona.

El tinent coronel d'Estat Major, senyor Manuel Martínez, va intervenir aleshores, amb la vènia del president, i manifestà que la cessió de la Seu a Lleida pot dir-se que ja està en principi acordada pel ministeri. Els informes tècnics són favorables i la voluntat del ministre, allí present, també. La qestió està només en què es resolgui com més aviat millor la construcció de les casernes projectades al camp de Gardeny. Per a això l'Estat i l'Ajuntament, que en principi també estan d'acord, han d'aunar llurs esforços, i de la voluntat de tots dependrà que l'assumpte es resolgui prompte.

El senyor Azaña, com a ministre de la Guerra, assentí a aquestes paraules.

A la nau principal de la caserna, el president del Consell i ministre de la Guerra passà revista a les forces.

LA SORTIDA CAP A REUS

Seguidament, per ésser ja molt tard, desistí de visitar l'Escola del Treball, i decidí marxar directament cap a Reus.

El senyor Azaña s'acomiadà també de la seva esposa, que tornava a Barcelona, i en el seu automòbil emprengué la marxa.

En passar de nou pels carrers de la població fou ovacionat.

Fins a Reus l'acompanyaren el director general de Seguretat, senyor Menéndez, i els governadors de Barcelona i Lleida, senyors Moles i Ventós.

HOMENATGE DELS PERIODISTES LLEIDATANS AL SENYOR BELLO

El president de la Comissió d'Estatuts, senyor Bello, fou objecte de contínues manifestacions de deferència.

Durant la recepció els periodistes el complimentaren. El senyor Bello no va poder acceptar l'homenatge que li tenien preparat, a causa del poc temps de què disposa. Els periodistes li oferiren una còpia de la històrica "Carta Pobla", que el senyor Bello va agrair moltíssim. N'hi féu l'oferiment, en breus paraules, el president de l'Associació de la Premsa, senyor Janer. Va contestar-li, molt agraït, el senyor Bello, el qual va estrènyer la mà a cada un dels periodistes que hi havia presents.

L'ARRIBADA A REUS

Reus, 27. — A les nou del vespre, per la carretera de Lleida, ha fet la seva entrada en aquesta ciutat, procedent de Lleida, el cap del Govern de la República, senyor Azaña.

Al portal de la ciutat l'esperaven: el conseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol; l'exministre senyor Nicolau d'Olwer; els diputats a Corts senyor Companys; l'alcalde de Barcelona, senyor Aiguader; el governador de Tarragona, senyor Noguer i Comet, i altres autoritats.

Una gran multitud, que des de feia molta estona s'havia reunit al lloc de l'arribada, amb banderes, flors i músiques, ha tributat una formidable ovació als senyors Azaña i Macià.

Els il·lustres arribats han canviat de cotxe, i en un automòbil descobert s'han dirigit cap a la plaça de Prim. Pel camí l'enorme gernació que hi havia a les voreres els ha ovacionat i victorejat contínuament. També des dels balcons han estat ovacionats per les persones que els omplien. Els senyors Azaña i Macià corresponien a les ovacions del públic, i aquest no cessava de manifestar el seu entusiasme.

Tots els carrers de l'itinerari estaven il·luminats i guarnits amb banderes. L'aspecte que oferien aquests indrets i carrers dels voltants era imponent i impressionant.

A la plaça de Prim esperava una gran gentada. Després, amb el públic de la manifestació que s'hi ha afegit, ha quedat ben plena. Les ovacions i els visques no s'han interromput.

Els senyors Azaña i Macià, junt amb les persones de llur seguici, han entrat a l'Hotel de Londres, des del balcó principal del qual i per correspondre a les aclamacions de la multitud, els senyors Azaña i Macià han dirigit la paraula per mitjà del micròfon de Ràdio Reus.

Els parlaments del cap del Govern de la República i del president de la Generalitat han estat interromputs diverses vegades i ovacionats xardorosament al final.

A instàncies del poble, també ha parlat el senyor Bello, el qual també ha estat objecte de grans ovacions.

A l'Hotel Londres ha estat servit el sopar. Mentre aquest ha durat, la banda municipal ha executat un concert a la plaça de Prim.

LA SORTIDA CAP A MADRID

Acabat el sopar i seguits d'una manifestació imponent, el senyor Azaña, acompanyat del president de la Generalitat i altres personalitats, s'han dirigit cap a l'estació de M. S. A., on havien de prendre el tren que havia de conduir cap a Madrid el cap del Govern de la República i els parlamentaris que aquests dies han estat hostes de Catalunya.

A un quart de dotze ha arribat el tren especial. Les andanes de l'estació han resultat petites per a poder contenir la gran gentada que hi havia acudit. Els aplaudiments i visques s'han succeït sense interrupció. A cada moment l'entusiasme del poble augmentava de to, de tal manera, que el senyor Azaña, visiblement emocionat, aixecava els braços enlaire acomiadant-se del poble de Reus. Així mateix han estat molt aplaudits els ministres senyors Carner i Giralt i els parlamentaris que anaven en el tren especial, especialment el senyor Bello i la senyoreta Kent.

En arrencar el tren s'ha sentit una formidable ovació i diversos crits i visques a Catalunya i a la República.

El senyor Macià s'ha quedat a Reus, a casa del seu cunyat, senyor Pau Font de Rubinat.

EL MINISTRE DE MARINA I EL SOTS-SECRETARI DE LA MARINA CIVIL A LA COMANDANCIA DE MARINA

Tal com estava anunciat, ahir al matí, a dos quarts d'onze, acudí a la Comandància de Marina el sots-secretari de la Marina Civil senyor Lleonard Martín Echevarria, el qual ha rebut la visita de les següents representacions d'entitats i societats marítimes d'aquest port:

Tots els caps i oficials de la Comandància de Marina i personal subaltern; Unió Musclaire; Escola de Nàutica; pèrits de vaixells de Tarragona; capitans i oficials dels vaixells "Vicente La Roda" i "Ciudad de Cádiz"; Corporació de Pràctics del Port; capità i oficials de la motonau "Ciudad de Barcelona"; don Joaquim Arrumí; Associació de Patrons de Pescadors de Barcelona i de Sant Carles de la Ràpita; Pòsit Marítim; Pòsit de Pescadors amb una representació infantil de l'escola que sosté; Federació de Maquinistes Navals; senyor Moragues Manzanares, Assessor de la Comandància de Marina; Associació d'Obrers Pescadors; Societat La Naval; Unió de Dependents de Companyies Marítimes; Federació d'Armadors de Navegació Lliure; don Joaquim M. Tintorer amb el personal tècnic de la Companyia Transmediterrània; don Francesc d'A. Bartrina, amb el secretari i vocals de la Junta del Port; Institut Català de la Marina; Associació de Navilers del Mediterrani; Ricard i Robert Ramos, de la casa Fill de Ramon A. Ramos; una comissió de maquinistes navals de Bilbao i Càdiz; Alexandre Bosch, de la Companyia Ibarra; Josep Armenteras, president de la Cambra de Comerç i Navegació; Associació de Capitans i Pilots de la Marina Mercant Espanyola; Club Nàutic; Juli Garcia, de la casa Cros; Institut Nàutic del Mediterrani; Club Marítim; Club de Mar; Rafael Gasch, de la Societat Gaviotes; els senyors Bono i Bonet, per l'Homenatge a la Vellesa del Mariner i altres significades personalitats relacionades amb assumptes del mar.

A tres quarts d'una arribà a la Comandància el ministre de Marina, acompanyat del seu ajudant tinent de navili senyor Prat, i fou rebut pel sots-secretari senyor Echevarria i pel comandant de Marina senyor Lluís Verdugo Partagàs. Seguidament passà al despatx del comandant, on rebé algunes de les representacions de les entitats abans esmentades.

Entre les que rebé el senyor Giralt figura una comissió de nens de l'Escola del Pòsit de Pescadors. El nen Ramon Puig, en un discurs, sol·licità del ministre la cessió d'una embarcació per a pràctiques marítimes dels alumnes de l'esmentada Escola, a la qual n'hi assisteixen uns 70.

El ministre contestà amb molta amabilitat que farà tots els possibles per complaure'ls.

En saludar-lo els periodistes manifestà que estava plenament satisfet del viatge i que al matí havia efectuat una visita a l'Escola de l'Aeronàutica Naval, on en presència seva efectuaren exercicis de vol tots els aparells disponibles als hangars, i després visità els tallers i dependències.

També digué que a la tarda, a les cinc, en companyia del ministre de Finances, senyor Carner, visitaria els tallers de la Maquinista Terrestre i Marítima, a la Barceloneta.

També el sots-secretari de la Marina Civil, digué als representants de la Premsa que estava sumament satisfet de l'acolliment rebut per totes les entitats marítimes del Port.

A la una, el sots-secretari de la Marina Civil, visità les obres de l'Escola de Nàutica del Mediterrani, en representació del ministre de Marina.

LES ENTITATS FARMACEUTIQUES OFEREIXEN UN BANQUET AL MINISTRE DE MARINA

Les entitats farmacèutiques de Catalunya oferiren ahir un banquet al ministre de Marina, doctor Giral, ex-rector de la Universitat Central, el qual se celebrà al restaurant de la Torre de Jaume I.

Poc abans de dos quarts de tres arribà el ministre de Marina acompanyat del degà de la Facultat de Farmàcia doctor Deulofeu, i fou rebut amb proves de simpatia per tots els allí presents.

El senyor Giral ocupà la presidència de la taula, i al seu costat el doctor Deulofeu i el director de Sanitat Exterior, doctor Acosta.

Al brindis féu ús de la paraula En Josep Garreta, membre de la Junta organitzadora, que dedicà el banquet al senyor Giral i expressà la satisfacció que els produïa que hagués destinat uns moments per als farmacèutics. Acabà pregant al ministre recordés aquell moment en què la classe farmacèutica li dedicava una festa.

Parlà després el degà de la Facultat de Farmàcia, doctor Deulofeu, qui recordà en el senyor Giral el company i condeixeble seu, i manifestà l'orgull que sentia en aquells moments per pertànyer el senyor Giral a un Govern que ha sabut donar satisfacció a les aspiracions de Catalunya. No hi haurà català — seguí dient—que oblidi tot el que ha fet el senyor Azaña i el Govern de la República per a Catalunya.

En acabar el senyor Deulofeu el seu parlament abraçà efusivament el senyor Giral entre aplaudiments de la concurrència.

També parlà el senyor Vilar pel Sindicat de Farmacèutics de Catalunya, el qual en el seu nom saludà afectuosament el ministre de Marina.

En aixecar-se per a parlar el senyor Giral, els comensals posats en peu li tributaren una ovació.

Començà el senyor Giral dient que no creia haver-se vist obligat a parlar, però ja que així ho desitjaven, procuraria ésser el més breu possible tenint en compte que es tractava d'un dinar íntim.

Seran les meves paraules — va dir el senyor Giral — d'agraïment envers aquesta classe farmacèutica que ha volgut veure en mi el defensor de les seves reivindicacions i ésser molt grat per a mi l'haver tingut ocasió d'admirar-los una vegada més.

Referint-se a l'assumpte de Catalunya va dir que sabé apreciar en el nostre poble aquelles condicions que ens feren creditors a les llibertats, poble d'ànima noble i senzilla. Era necessari que ens comprenguéssim per a estimar-nos els uns als altres.

El problema català no era altre que un assumpte de manca de comprensió, que la República ha sabut resoldre fent obrir els ulls perquè tots confraternitzem.

Les llibertats de Catalunya la República les reconegué, no les concedí, que és cosa distinta.

Heu d'adonar-vos que la majoria de no catalans us consideren i volen confraternitzar amb vosaltres.

Acabà donant les gràcies per l'acte que se li havia dedicat i en acabar fou el senyor Giral llargament aplaudit.

EL TE A HONOR DE MARGARIDA NELKEN I VICTORIA KENT

Ahir se celebrà a la terrassa del bar Llibre el té que les dones catalanes oferiren a Victòria Kent i a Margarida Nelken.

Hi assistí una nombrosa concurrència integrada en la seva major part per l'element femení. Impossible recordar totes les dames que hi veiérem; però citarem les que podem recordar:

Senyora Cortès d'Aiguader, senyora Gassol, Margarida Xirgú, Carme Montoriol, Rosa Maria Arquimbau, Núria M. Oromí de Castells, Rosa Blasco, Anna M. Martínez-Sagi, Pilar Samsó, Anna Murià, Amanda Llobet, Lluís de Tàpia, senyor Gómez Paratcha, Elionor Serrano, Maria Dolors Bargalló, Maria Teresa Gibert; representants del Club Femení i d'Esports i de la Lliga Laica de Sabadell; la senyora Feliu de Forn, per les dones de Manresa; Rosalia Garriga, Montserrat Isern, Encarnació Miquel, Teresa Lluró de Closes, senyora Pagès de Regàs i moltes d'altres que sentim no recordar.

La senyoreta Montoro oferí l'acte en nom de la Comissió i donà compte de les adhesions rebudes.

Finalment les dues homenatjades pronunciaren magnífics parlaments elogiant la dona catalana i encoratjant-la a ésser la capdavantera de les dones de la República. La senyoreta Kent justificà la seva actitud al Parlament en la discussió del vot femení.

L'acte que s'allargà fins prop de les vuit del vespre, acabà en mig de la major efusió.

EL LLIURAMENT DE LA PLOMA A LUIS BELLO

Abans del sopar que els periodistes catalans dedicaren abans d'ahir a Luis Bello, hom va fer-li lliurament de la ploma d'or que per iniciativa de "La Rambla" i per subscripció s'acordà regalar al president de la Comissió d'Estatuts en penyora d'afecte i simpatia per la seva tasca.

També fou obsequiat el senyor Bello amb un luxós exemplar d'El Trovador Català, ofrena del senyor Rafel Bori a la memòria del seu pare senyor Bori i Fontestà.

L'acte tingué lloc íntimament, sense cerimònia de cap mena.

EL SENYOR DOMINGO VA A PASSAR UNS DIES A LA COSTA BRAVA, I EL SENYOR ESPLA SURT CAP A SANTANDER

El ministre d'Agricultura, senyor Domingo, es quedà a passar uns dies a la Costa Brava.

El senyor Esplà, subsecretari de Governació, sortí ahir al matí cap a Santander.

EL SENYOR CARNER I EL SENYOR GIRAL SURTEN CAP A MADRID

En el tren especial sortiren cap a Madrid els ministres d'Hisenda, senyor Carner, i el de Marina, senyor Giral, i els diputats i periodistes que, invitats per la Generalitat, vingueren el diumenge passat per al lliurament de l'Estatut.

A l'estació de França foren acomiadats per representacions de les autoritats, ja que els principals prohomes de la política es trobaven a Reus, on el President del Consell prengué el tren després de sopar amb el senyor Macià i altres invitats.

Les diputades foren obsequiades amb grans rams de flors.

En partir el tren, es donaren visques a Catalunya i Espanya i a la República.

TORNADA DEL GOVERNADOR I DEL DIRECTOR GENERAL DE SEGURETAT

A primeres hores de la matinada arribaren a Barcelona, procedents de Reus, el governador civil i el director general de Seguretat, senyor Menéndez.

Acadèmia Barcino
ESPECIALMENT DEDICADA A SENYORETES
Convida les seves amistats i els pares de família en general a visitar el local per tal de comprovar les seves immillorables condicions higièniques i els mètodes d'ensenyament que s'hi aplicaran
PARVULS - ENSENYAMENT PRIMARI I SECUNDARI IDIOMES - LABORS - BATXILLERAT - CLASSES ESPECIALS DE NIT — PLACES LIMITADES
CORTS CATALANES, 547
(entre Casanova i Villarroel)

ESTREÑIMIENTO PERTINAZ
se corrige con la
ZARAGATONA GENOVE

CASA-RODO
Fontanella-14
LA PRIMERA EN VESTITS PER A NOI
La casa especialment recomanada per tots els centres d'ensenyança
SASTRERIA - CAMISERIA - GENERES DE PUNT
BARRETERIA - SABATERIA, etc.
Vegeu els nostres aparadors

POLITICA

LA JORNADA DE DIUMENGE

Tota la premsa de Barcelona publica extenses informacions i comentaris de les jornades de diumenge i dilluns.

No creiem necessari reproduir, ni extractar, una sèrie d'articles que coincideixen. Valdrà més explorar la premsa protestatària representada per tres diaris: "Diario de Barcelona", "El Correo Catalán" i "Solidaridad Obrera", o sia per les extremes dretes i l'extrema esquerra.

D'aquests tres articles el més típic és el del "Diario de Barcelona". L'article del "Brusi" és d'un to malhumorat i ple de frases buides de sentit, com, per exemple: "Pero esas apoteosis, en sí mismas, no son nada", i aquesta altra: "Volvemos a hallarnos el martes, lo mismo que el sábado." Tan fàcil com ens seria reproduir qualsevol editorial del "Brusi" celebrant les tristes arribades d'Alfons XIII! Però millor serà llegir, íntegre, perquè s'ho val, l'editorial del "Diario de Barcelona":

"Puede darse por terminada la visita del presidente del Consejo a Barcelona. Pasó la racha; se extinguieron los vítores; terminaron las aclamaciones; volvióse a plegar las colgaduras; y regresaron a sus pueblos de origen los "trescientos mil hijos de San Jorge", que anunció el señor gobernador civil, y que en horas veinticuatro se han ajetreado más que en todos los días de su vida, estimulados por la excepcional rebaja de transporte y los carnets de libre circulación, en automóvil, por la urbe, a cuenta y riesgo de la Generalidad, cuyo desprendimiento es tanto más de agradecer cuanto mayores son los apremios económicos de la hora presente.

Pasó la "alegría que pasa". Y después, ¿qué? El atuendo espectacular que se ha desarrollado como rapidísima cinta cinematográfica ante nuestros ojos, bien está para los que forjan a martillo una victoria, se la atribuyen guapamente, y luego la gozan a su talante. Pero esas apoteosis, en sí mismas, no son nada. Esas apoteosis, para significar algo, deberían celebrar un avance positivo hacia el "ideal", o bien consolidar la garantía de que nos vamos acercando a él lo más posible. Eso sería una culminación, es decir, una cumbre desde la cual podría otearse un bello porvenir. Desde esa cumbre podríamos remontarnos hacia la felicidad posible, en un aleteo de alegría. Ahora las aclamaciones han sido ruidosas, pero sonando a hueco; entonces los vítores serían más vibrantes por más sinceros.

Lo sucedido no es una culminación, sino un paréntesis que, apenas abierto, acaba de cerrarse. O sea, un episodio cuya supresión no hubiera alterado en lo más mínimo el curso de los acontecimientos. Un mero episodio, sin prólogo ni epílogo, que no ha venido a cambiar el proceso de los hechos. Estos pueden enlazarse con los anteriores, por encima o a través de la visita del Sr. Azaña, como se articulan las partes de la oración gramatical a través o al margen del paréntesis.

Volvemos a hallarnos, el martes, lo mismo que estábamos el sábado. A la alegría ingrávida sucede la postración, en la que se deshacen los espejismos de un bienestar que de día en día se nos antoja más comprometido. Y es que el alborozo oficial — y de él han sido reflejo directo los usufructuarios de los "tiquets" — no ha correspondido la confianza de la opinión, harto preocupada para sentirse dichosa.

El Sr. Azaña, en un discurso de tonos mitinescos, pretendió proclamar la culminación a que nos hemos referido. "Hay una república — dijo — que instaura la paz, que restablece el derecho, que funda la nueva España en la justicia, la igualdad y la libertad". La paz! La paz material, a la vista está; pero ¿y la de los espíritus, que es la única progresiva? El derecho! ¿Y dónde reside el derecho, sin Constitución actuante, sin tribunal de garantís y, frecuentemente, sin convalidación del fallo de los tribunales?

La justicia! Al oír este nombre suenan en nuestros oídos, como símbolo de tantos otros, el nombre de los hermanos Miralles, perpetrados en la cárcel de Madrid sin mandamiento judicial, sino meramente gubernativo, y en Barcelona el de Poblador que, por lo visto, va camino de correr la misma suerte, habiendo enfermado gravemente, sin haber visto todavía ante sí una toga judicial .En la mente se oscurecen los principios jurídicos y los conceptos de las cosas, cuando al oír ponderar la justicia que nos ha traído la república, a lo largo de los mares contempla surcando las aguas, un buque de conducción de ganado, en el que excepcionalmente navegan hacia climas inhospitalarios unos hombres, unos caballeros, que han sido deportados también por disposición gubernativa, sin excluir a alguno absuelto libremente por el más alto tribunal de la nación. Igualdad! Botón de muestra de la imperante es el apéndice puesto al proyecto agrario, ya convertido en ley, y según el cual se despoja de sus tierras a ciertos propietarios, no por grandes terratenientes, sino por ser Grandes de España. — ¿De quién es esa inmensa dehesa? — Del "Miajillas". — No será un "grande". — No: es un torero. — Ah! pues que la goce.

Y en cuanto a Libertad, el diario madrileño "Luz" — el más autorizado después de la "Gaceta" — podrá definirla como se le antoje, en la seguridad de que habrán de rectificarle, con hechos, los diarios de derecha que se hallan sistemáticamente suspendidos, en cuanto vuelvan a publicarse, si es que se les deja volver.

Por mucho que se esfuerce el Sr. Azaña, no podrá conseguir que las palabras "Justicia, Igualdad y Libertad" queden mejor paradas, en la segunda República española, que las de "Libertad, Igualdad y Fraternidad" en la primera, si es que los antojos ministeriales han de ir prevaleciendo como hasta el presente. Las palabras las lleva el viento; las ovaciones con que son acogidas dentro de un ambiente caldeado por las circunstancias, se desvanecen al contacto con la realidad, como los interesados agasajos de los que se cobijan bajo el sol que más calienta. Los hechos son los que forman la felicidad o la desdicha de los pueblos; y esos hechos no se ven a través de las palabras y del clamoreo que provocan.

Por esto hemos dicho que la jornada del domingo no fué una culminación; y ahora decimos que no representará nada en la historia del país, si no entraña una esencial rectificación de lo actuado hasta ahora por nuestros dirigentes."

"El Correo Catalán" també dedica el seu editorial a comentar la jornada de diumenge i creu segurament que fa una gran obra denunciant que els separatistes van a expulsar dels llocs de govern els actuals governants, denúncia absolutament falsa i que causarà gran admiració en les zones del catalanisme més extremista.

Diu "El Correo Catalán":

"LO QUE NO SE DIRA. — Descontamos, de puro sabido, lo que hoy dirá la Prensa servil, la de casa y boca republicana y catalanista, sobre la recepción y estancia del jefe del Gobierno en Barcelona. Los epítetos elogiosos desbordarán de su botafumeiro. Saldrán los miles como ceros, o los ceros como miles, pretendiendo contar, mirándola con lupa, la multitud. Decena o centena de millar más o menos, no hay tampoco que alimentaría. Y se cantará en todos los tonos la grandeza imponderable de la jornada, la civilidad — ésta verdadera — de nuestro pueblo, su ciega confianza en el régimen y hombres que lo rigen y le devolvieron su libertad, etc., etc.

Pero lo que no se dirá es la nota triste, recelosa, incógnita interrogativa del porvenir misterioso que flotó todo el día en el ambiente y presidió la jornada y los actos. La que, dicho sea en honor de su perspicacia, ha visto el propio homenajeado a juzgar por las reuniones y cabildeos entre el Sr. Azaña y la cabeza actual de la Generalidad. Es algo fuera y por encima de los oriflamas y vítores. Es la realidad escueta, no muy halagüeña, que no ha dejado de sorprender al mismo visitante aclamado.

Es, por tanto, la que debemos recoger y exteriorizar los que, por servir a la verdad, servimos con lealtad que pocos conocen aun al enemigo.

A ambos lados y contrapuestos del cauce preparado y del homenaje en curso, han destacado dos notas, más o menos silenciosas, pero reales, discrepantes del Estatuto, cuya entrega se hacía a Cataluña: la agudización extremista y el recelo general predominante en nuestro pueblo sobre los actuales directivos del cotarro.

La estrella solitaria en ángulo triste de nuestra bandera y la griteria audaz del extremismo apostrofando o residenciando ya a los manipuladores del todavía no vigente Estatuto, es cosa, realidad para alarmar a un jefe de Gobierno republicano y a la República misma con los antecedentes cantonales de 1873. El actual recrudecimiento halla cauce abierto en las fáciles promesas sin cumplir y combustible peligroso en lo defraudado a un pueblo que se votó, más o menos auténticamente, lo que no ha querido dársele. Y si se revalidó aquel voto, el pueblo es simplista; debió cuando menos respetársele lo votado.

El libertarismo político, pues, da fe creciente de vida. Y eso ha de alarmar justificadamente a los gobernantes monárquicos de ayer o republicanos de hoy. Y aguar la pueril ilusión de cuantos creyeron haber concretado en un Estatuto a gusto y hechura de Cortes unitaristas la satisfacción plena del legítimo autonomismo catalán.

La segunda nota a observar es no menos alarmante, si bien contrapuesta; la desconfianza, el recelo de gran parte de Cataluña. Las tres cuartas partes de balcones barceloneses por engalanar, a pesar de haberse agotado los reclamos y las presiones, son demasiado elocuentes. No significarán todos una protesta; pero sí un recelo. Por parte de Cataluña, con todo y ser autonomista, no siente confianza en los monopolizadores del Estatuto. Es más: empieza a faltar en ellos mismos.

Cataluña está por estructurar. Y la han de estructurar sus hijos. Pero ¿cuáles? ¿Catalanistas del 14 de abril o advenedizos revolucionarios que vieron en Cataluña con Estatuto un fácil campo de experimentación comunista o àcrata? Porque hasta ahora esos fueron los trangoneadores, electorales y estatutistas; los que se atribuyen el triunfo (?) y parecen dispuestos a cotizar la victoria. Y ¿no es ésto sobrado motivo para tener sobre áscuas a Cataluña consciente, harto escamada ya?

Son dos notas las antedichas destacantes en la jornada apoteósica del domingo. Dos notas de relieve que no habrán escapado a la perspicacia del propio Sr. Azaña, y que debíamos recoger y recogemos para quienes las callen continuando en su tarea de engañar al pueblo..."

"Solidaridad Obrera" no publica ni una ratlla d'informació de les jornades del diumenge i dilluns. Només, en un article signat "Modestino", es fa allusió al viatge del senyor Azaña a Barcelona. Diu "Modestino":

"LLAMADAS TELEFONICAS. - LAS NIÑAS SE DIVIERTEN. — La venida a Barcelona del Sr. Azaña ha constituído un "gran acontecimiento policíaco". Más de 200 compañeros han visitado los calabozos de la Vía Layetana para dar después con sus huesos en la ergástula de la calle de Entenza.

Durante los pasados y últimos días, los teléfonos de nuestra Redacción han funcionado constante e insistentemente.

El Comité Pro Presos nos daba extensas relaciones de las continuas "razzias" que efectuaba la Policía.

Los camaradas se interesaban por los compañeros detenidos.

Los familiares nos decían que ni en la cárcel, ni en Jefatura, les daban razón de sus deudos.

Los "eternos e indeseables amigos" de los obreros se "interesaban" también por significados camaradas que aún tenían la suerte de respirar el aire de la calle. Son muy amables los agentes de policía!

Hasta unas señoritas "bien" de casa "mal" nos llamaron por teléfono para preguntar si aún quedaban "atracadores" en "Solidaridad Obrera". También nos insinuaron la conveniencia de cambiar la cabecera de nuestro diario confederal, por ser demasiado largo el título.

Cuando observamos que nuestras desconocidas lectoras pretendían mantener el diálogo dedicándonos exóticas "lindezas", cerramos el circuito del teléfono.

Y ahora, desconocidas comunicantes, serenamente, sin odio ni rencor en nuestras palabras, vamos a deciros una cosa.

Los que redactamos "Solidaridad Obrera", no somos atracadores: somos simplemente obreros que venimos del taller, de la fábrica o de la oficina a laborar por una causa justa, noble y humana.

Y lo mismo que vosotras — que, seguramente, habréis cursado estudios en alguna academia para ganaros la vida ejerciendo una profesión libre —, nosotros también hemos de hacer frente a las necesidades con el producto de nuestro honrado trabajo.

Nos separa solamente, bellas desconocidas, una "pequeña" diferencia: la de que nosotros somos obreros, que para vivir tenemos que "trabajar". Y vosotras, mujeres de "cierta cultura", para "trabajar" habéis de "explotar" vuestros conocimientos ejerciendo o haciendo la "carrera".

La diferencia no es mucha, al parecer... pero media un abismo entre vosotras y nosotros!"

La Prensa, instrumento capitalista

Amb aquest títol escriu el senyor Roberto Castrovido a "El Progreso":

"Un señor Miquel, gerente de los periódicos del diputado ciervista señor Montiel, ha comprado las acciones de los señores Urgoiti, Balarte y otros ricachones dedicados a la industria periodística y ha fundado una sociedad comanditaria explotadora de "Luz", "El Sol" y "La Voz".

El advenimiento de la República favoreció grandemente a "Ahora", "El Sol" y "La Voz". El servicio prestado al diari "Ahora" es grande, pero ajeno por completo a la intención de los gobernantes, todos honrados a carta cabal. Consiste el favor en eliminar la competencia matando al periódico rival "A B C", que es a "Ahora" lo que el gato al ratón. No se mata al "A B C", pero se le multa y se le suspende a cada triquitraque y tenerle en esta omisión meses y meses sin ver la luz del sol, es obsequiar con el premio gordo de la Lotería de Navidad al periódico "Ahora". Todo perjuicio al "A B C" es un señalado favor para "Ahora".

"El Sol" y "La Voz" fueron adquiridos por señoritos monárquicos de Bilbao, de San Sebastián, de Cádiz, de Jerez de la Frontera y de Ayamonte, con el objecto de defender al ex rey; como quien no hace nada, discreta, hábilmente, aparentando neutralidad e independencia. Se fué de "El Sol" y de "La Voz" la redacción o parte de ella, no sirviendo de nada los esfuerzos que hizo para devolverla el simpático don Ramón Solano, gerente de la nueva empresa. El núcleo más numeroso de los fugitivos creó "Crisol", que luego se trocó en "Luz".

Si el advenimiento de la República fué muy beneficioso para "El Sol" y "La Voz", que no tuvieron ya que esforzarse en defender al ex rey, sin aparentarlo, le fué sumament adverso a "Crisol", que hubo de actuar de ministerial, papel nada brillante y contrario a las aptitudes sobresalientes de Félix Lorenzo, Luis Bello, Javier Bueno, Abraham Polanco y demás cofrades de la magnífica redacción de "Luz". Hasta el acrisolado Bagaría desmereció como ministerial.

Un tè animat

Una visita que no esperavau no us posa en cap compromís quan teniu a ma les galetes Maria Artiach i Chiquilin.

Amb elles podreu improvitzar un tè a qualsevol moment. Guardades dins de llaunes i en lloc sec, sempre es mantenen fresques.

Molt nutritives i de fàcil digestió.

MARIA ARTIACH
i CHIQUILIN

CHIQUILIN
PAQUET DE 200 GRAMS:
UNA PESSETA

MARIA ARTIACH
PAQUET DE 200 GRAMS:
90 CÈNTIMS
(DE 100 GRAMS: 50 CTS.

Se nublaron las rutilantes charlas al sol, que cegaron muchas veces de ira a los dictadores y al ex rey y les dieron tabardillos graves para su salud y a la postre mortales. Es el lance muy gracioso, aunque maldita la gracia que ha hecho a los rebeldes de "El Sol" y "La Voz".

El capitalismo les ha unido y con esta nueva ostentación de poder ha mostrado la debilidad decadente de la Prensa, que ya no es lo que era ni puede volver a serlo, que se va, que muere como Prensa libre y se convertirá en todas partes en lo que es ya en Moscou y Roma, en instrumento del Estado. Lo es ya del capitalismo. El Estado no ha de hacer sino desamortizar este latifundio, con o sin indemnización. Y acabará en función estatal lo que fué sacerdocio cívico.

No es que sea yo un viejo periodista enamorado de la Prensa de partido ni es que tenga por romántica a toda la Prensa del siglo XIX; mi modelo es aquel semanario "El Socialista" que convirtió a sus fundadores (dos viven aún: Morato y Gómez de la Torre) de obreres manuales en obreros intelectuales, doble actitud que pusieron al servicio del semanario compuesto, tirado, repartido y escrito por ellos. Aún hay por el mundo periódicos comunistas, los de fuera de Rusia, socialistas, liberales, republicanos, en monarquías, monárquicos en Francia y otras Repúblicas, anarquistas, israelitas, pacifistas ("El Mundo"), libres del capitalismo y del Estado, dos vampiros monstruosos; pero del "trust", del "cártel" capitalista, de la propiedad de uno solo o de una sociedad, se pasará pronto a la dependencia estatal como una academia, como un Museo, como una Universidad.

No hay más remedio, es una evolución fatal."

NOTICIARI POLITIC

ASSEMBLEA A "LA FALÇ"

"La Falç" recorda als seus socis que avui, dimarts, a la nit, tindrà lloc l'Assemblea general extraordinària per tractar de l'ordre del dia del vinent Congrés del Partit, per tal d'aportar-hi les orientacions pertinents.

NOVA JUNTA

Heus ací la Junta Directiva que ha estat nomenada pel Centre Republicà Democràtic Federalista:

President, Gaspar Torrente; vice-president, Climent Mengado; secretari, Joan Homedes; Vice-secretari, Antoni Lleixa; tresorer, Josep Blanch; comptador, Miquel Bofarull; vocals: Ramon Recasens, Josep Fiol, Joaquim Valls.

CRONICA BASCA

Les democràcies basques visiten el President Macià -- "Solidaritat d'Obrers Bascos"

El proletariat basc ha vingut a posar-se en contacte amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, en la persona del seu President Macià, per tal de conèixer les concrecions que ha de tenir el postulat social obrer en començar la lliure vida catalana.

No cal posar de relleu la importància de la visita, tant per la significació personal dels components de la Comissió basca com per l'entitat representada.

La Comissió que ha vingut a saludar el senyor Macià i el Govern de Catalunya, felicitant-los per l'Estatut, la integren el diputat a Corts senyor Robles de Aranguiz i els regidors de Bilbao senyors Basterra, Arana, Bilbao i Aramazona, directius de "Solidaridad de Obreros Vascos", que van exposar l'objecte del seu viatge i les característiques especials de l'organització que representen.

"Solidaridad de Obreros Vascos" és una associació obrera que solament a Biscaia té més de 50.000 militants, amb una proporció similar a Guipúscoa, Àlava i Navarra. Té l'associació un remarcat caràcter basquista d'ample liberalisme doctrinari, perquè està integrada precisament per bascos. Es a dir, que essent una associació obrera d'un postulat social de màxima avançada, és íntegrament basca, i propugna per l'alliberament total del proletariat atenent-se a la psicologia peculiar de cada país.

Trobem la raó suprema de l'èxit d'una organització semblant en la concreció del problema social adaptant-la al país on s'ha d'actuar. Cada poble té la seva psicologia tan pròpia que exigeix una especial adaptació legal.

"Solidaridad de Obreros Vascos" no exclou ningú, però sí que exigeix l'acatament de la modalitat basca com a base reguladora dels problemes socials a Bascònia. És l'instrument més eficaç, perquè aplica a cada forat el seu degut caragol i obté una construcció d'incommovible solidesa.

SANTIAGO DAÑOBEITIA

PRIMER CONGRES D'UNIO DEMOCRATICA DE CATALUNYA
Dies 1 i 2 d'octubre

Tots els ciutadans que estiguin identificats amb els principis de la **Unió Democràtica de Catalunya** poden inscriure's al

PRIMER CONGRES GENERAL DEL PARTIT

Reclameu la Declaració de principis, la crida al Congrés, amb distribució de ponències i altres dades, a Rivadeneira, 4, principal. Telèfon 20400

Per la premsa catalana

El nostre corresponsal de Juneda ens escriu:

"La Delegació de Palestra a Juneda realitza una intensa campanya pro-premsa catalana i fa repartir gratuitament durant la present quinzena una setantena de diaris de tots matisos a les persones de més relleu catalanesc de la vila. Creiem que seran molts els que s'hi subscriuran. Ens conten, però, les facècies d'alguns que tenen periòdic castellà i fan el rebec i protesten d'aquesta noble campanya patriòtica i es neguen a donar-se d'alta dels portantveus dels partits als quals pertanyen.

Creiem que aquests rumors seran desmentits pels fets, ja que no podem dubtar de llurs entusiasmes catalanistes i republicans que mantes vegades han defensat, sense doldre'ls esforços i sacrificis.

Molt ens felicitarem de poder-ho fer constar en una propera crònica. El corresponsal."

MITINGS I CONFERENCIES

PARTIT CATALA D'ACCIO REPUBLICANA

Avui, a les deu de la nit, al Partit Català d'Acció Republicana (Verdi, 32), míting d'exposició de l'ideari del partit i de les relacions a seguir amb relació a la política a seguir a Catalunya.

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

ACTE D'AFIRMACIO CATALANISTA REPUBLICANA

Avui, dimecres, a les deu del vespre, tindrà lloc al local del Centre d'Acció Catalana de la Bordeta (Constitució, 44) un míting d'afirmació catalanista republicana. Hi parlaran: Antoni Mas i Virgili, Miquel Gil i Pallejà, Anna Murià, Vicenç Bernades i J. Tomàs i Piera.

INAUGURAL DEL "FOMENT CATALA REPUBLICA" DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Per al divendres, dia 30, a les deu de la nit, s'ha organitzat l'acte inaugural del Foment Català Republicà de Sant Feliu de Llobregat, entitat adherida al Partit Catalanista Republicà, amb la celebració d'un míting al cinema Catalunya de la dita ciutat.

Hi prendran part els següents oradors: Lluís Casamitjana, J. Coll i Mas, J. Tomàs i Piera i el President del Partit, Lluís Nicolau d'Olwer. No cal ponderar la brillantor de l'acte i l'interès que ha desvetllat no sols a Sant Feliu, sinó a tots els importants pobles i viles del Llobregat.

JOVENTUT CATALANISTA REPUBLICANA

Dissabte vinent, dia 1 d'octubre, tindrà lloc a l'estatge social d'aquesta Joventut l'assemblea general reglamentària, la qual es descabdellarà d'acord amb el següent ordre del dia:

Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.

Lectura i aprovació de l'estat de comptes.

Relació de la tasca feta.

Elecció de la Junta Directiva.

Formació de la Secció Universitària i nomenament de la J. D.

Precs i preguntes .

L'estat de comptes i el reglament interior de la S. U. que caldran aprovar en aquesta assemblea els trobareu exposats a Secretaria.

Per assistir a l'assemblea caldrà exhibir el justificatiu de soci corresponent del mes actual o anterior.

INAUGURACIO DEL CENTRE CATALANISTA REPUBLICA DE MASNOU

Aquesta entitat, recentment creada, celebrarà el dissabte vinent, dia primer d'octubre, la seva inauguració oficial.

Amb aquesta avinentesa se celebrarà un míting del P. C. R., en el qual prendran port els senyors Martí Esteve, J. Tomàs i Piera, senyora Lluró de Closes i David Ferrer.

Aquest acte constituirà, a no dubtar-ho, un nou èxit del Partit Catalanista Republicà i un bon inici de les activitats de la nova entitat masnouina.

NOTICIARI

FESTA MAJOR DE LA BARCELONETA

Demà, dijous, diada de Sant Miquel, festa major de la Barceloneta, un grup de famílies es reuniran als salons de l'elegant Restaurant Joanet per celebrar-hi un íntim ball de gran gala, festa que amenitzarà l'orquestrina "Viena".

Els organitzadors han repartit a llurs amistats, les invitacions per a assistir a la festa, i davant la simpatia amb què aquesta ha estat acollida, tot fa creure que assolirà un èxit de concurrència.

Els interessats sol·licitaran els tiquets al Comitè organitzador i també a l'administració del Restaurant Joanet.

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

El delegat d'Hisenda ha fet per a avui els següents assenyalaments de pagament:

Inspector provincial Sanitat, pessetes 25.080'45; ídem íd. Higiene, 74'03; ídem Veterinari del port, pessetes 70'03; Comissió Liquidadora Caixa Mútua, 1.480'50; L'Anímica, Comercial i Farmacèutica, 1.600'46; Rosa Andreu, 1.221'41; Albert Albert, 1.603'88; Marc Izquierdo i un altre, 216'29; Josep Mascaró, 693'15; Miguelez i Companya, 3.835'97; Antoni Michavila, 2.961; Francesc Moragues, 2.528'69; Josefa Puigsech, 1.480'50; Salvador Samà, 4.935; Joan Sanfeliu, 8.142'75; Salvador Sellés, 1.209'08; Leopold Terol, 1.924'65; J. Ventosa i Roig, 1.478'65; Jesús Viza, 3.577'87.

JOIES VERITABLE OCASIO
Per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

CAMPANYA DE TARDOR

La Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta ciutat ha començat una ordenada campanya de propaganda de tardor, encaminada principalment a atraure a la nostra terra francesos, anglesos i alemanys, que són els que major contingut de turistes han donat en els darrers mesos. La Societat va trametent als seus delegats de tot el món, l'organització de la qual ve eixamplant de fa etmps, una circular pregant-los que propaguin entre les seves relacions la grata nova que l'Estatut ha estat acollit amb general alegria, que l'ordre és complet a Barcelona, a Catalunya i a Espanya tota, afermant-se cada dia més la República, esperant-se un proper ressorgiment de les forces vives del país; s'els prega també l'acurat repartiment dels cartells, plànols i opúscles il·lustrats que els hi acompanyen, així com la tramesa a l'entitat de noms i adreces de compatriotes establerts al països de llur residència, disposats a promoure entre les seves relacions el desig de visitar el nostre país, amb el fi de completar la llista d'espanyols establerts a l'estranger, que té formada la Societat.

Avui, dimecres, es posarà definitivament a la venda
"ACTUALIDADES"
Gran revista setmanal gràfica que apareixerà tots els dimarts
Extenses informacions dels esdeveniments polítics catalans de dissabte i diumenge. Preu: **20 cèntims**
Distribuïdors: **U. D. E. - Unió, 19 -- Barcelona**

Enginyers, Auxiliars i Tècnics Industrials
ACADEMIA TECNOLOGICA
Ronda de la Universitat, 21, segon
CLASSES DE 5 ALUMNES -- Camins, Arquitectes, Aparelladors

LA T. S. F.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — Ràdio-Pari s,1.725 m. 20'45: "Les Faules d'Isop"; 22: Discos. — Torre Eiffel 1.445 m. 20'30: Ràdio concert simfònic de música variada. — Poste Parisien, 328 m. 20'45: Concert selecte; 22: L'orquestra del Lido Cinema. — Bordeus, 304 m. 20'30: Concert d'orquestra simfònica. — Normandia, 214 m. 20'30: Concert variat; 22: Cants i melodies; ball i música anglesa. — Alger, 363 m 20'30: Concert des de la Plaça Briand.

ALEMANYA. — Koenigsberg, 276 metres. 21'10: Concert des de Leipzig sobre la ciutat de Graz; 22'10: Ball des de Berlín. — Langenberg, 472 m. 21: "De què riuen els pobles", escenes d'Amèrica. — Estutgard, 360 metres. 21'10. Concert des de Leipzig; 22'45: Concert des de Colònia.

AUSTRIA. — Viena, 516 m. 19'50: "Ruslaka" (Ondine) òpera en 3 actes, Dvorak; 23'5: Discos.

BELGICA. — Brusselles. 508 m. 20: Selecció del Miracle de Sant Antoni, música de Brumagne.

ANGLATERRA.—Nacional, 1.554 i 261 m. 20: Concert simfònic des del Queen's Hall: Festival Brahms; 22: White Coons, concert Party: 23: Ball.

ITALIA. — Nord d'Itàlia, 500, 331 i 273 m. 20'30: Concert i ball.

SUISSA. — Nacional, 459 m. 20: Concert des de Praga.

TXECOSLOVAQUIA. — Praga, 488 m. 20: Transmissió des del teatre Nacional de Praga: "Ruslaka", òpera en 3 actes, de Dvorak.

La importació de conserves de peix a França

La Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona ha rebut de la d'Espanya a París una comunicació en la qual l'assabenta que el Govern francès ha publicat un decret pel qual s'estableix que les disposicions del contingent de conserves de peix no seran aplicables, des del 25 de l'actual, als salmons conservats, escabetxats o preparats de qualsevol altra forma, quedant, per tant, lliure de tota trava, a condició d'abonar els consegüents drets aranzelaris, la importació a França d'aquesta classe de conserves.

La Festa Major de la Barceloneta

Amb motiu de la festa major, el dia 1 d'octubre, a les deu de la nit, tindrà lloc un lluït ball de gala al saló de festes del Gran Casino de Sant Sebastià, organitzat per Acció Catalana de la Barceloneta.

Per a l'adquisició de tiquets cal adreçar-se a secretaria.

Carnet de l'excursionista

ATENEU EMPORDANES

A l'Ateneu Empordanès s'ha constituït novament una secció excursionista que començarà a actuar el proper mes d'octubre.

Donat el caire i finalitat d'aquest Casal, el nou grup tindrà predilecció a fer les seves correries per les terres empordaneses.

Aprofiteu els darrers dies
de
REGALS
DELS MAGATZEMS
EL BARATO
Són obsequis variats i de gran utilitat, que poden obtenir-los fàcilment tots els compradors
De més a més:
actualment regeixen preus molt reduïts en articles corrents

BARCELONA

Generalitat

Avui no hi haurà Consell

El secretari polític del president va informar ahir als periodistes que el Consell de Govern de la Generalitat no es reunirà avui.

Afegí que no sabia quan es reuniria.

Visites a la Generalitat

Ahir van estar a la Geenralitat, per tal de saludar el president, els senyors Gómez Parache, vice-president del Congrés, i Vdarte, Aldasoro i Ansó, secretaris.

Amb el mateix objecte estigueren al Palau els diputats radicals senyors Torres Campanyà, Cabot, Armasa i Abad Conde, i el diputat radical-socialista senyor Baeza Medina.

L'enterrament del senyor Gaspar Rosés

En representació del president ed la Generalitat va assistir ahir a l'enterrament del senyor Gaspar Roses, esposa i filla, víctimes d'un accident automobilista, el conseller de Cultura, senyor Gassol.

Les obligacions de la desapareguda Diputació Provincial

En virtut del que es disposa en el decret dictat pel president de la Generalitat de Catalunya, en data 19 del corrent mes, els tenedors de les obligacions dels Emprèstits Provincials emesos per la desapareguda Diputació Provincial de Barcelona, de 9 milions, 5 milions, 13 milions, 7 milions, 30 milions, 27 milions de pessetes i l'ampliació d'aquest darrer emprèstit de 8 milions de pessetes, així com els tenedors de les obligacions dels emprèstits de les desaparegudes Diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, de 60 milions i 10 milions de pessetes de la Caixa de Crèdia Comunal, i de 15 milions i de 60 milions de pessetes, de la dissolta Mancomunitat de Catalunya, que no foren convertides, podran presentar els cupons assenyalats amb els números 105, 91, 71, 22, 14, 24, 11, 29, 70, 69 i 50, respectivament, dels títols de llur propietat per al cobrament dels interessos del trimestre que vencerà el dia 30 de l'actual mes, a partir del dia primer del mes d'octubre vinent, a les Oficines d'Intervenció i Dipositaria de la Generalitat, acompanyant als dits cupons de les factures corresponents, els impresos de les quals els seran facilitats gratuïtament per les dites Oficines.

El contracte dels rabassaires

Han visitat el president de la Generalitat, en comissió, uns 70 alcaldes de pobles de Catalunya per a expressar-li la situació que es troben davant l'ordre donada pel governador civil, e nla qual se'ls exigeix elcompliment de l'acord del Comitè Mixt Agrari del Districte de Vilafranca - Vilanova, que obliga als rabassaires al lliurament de la totalitat dels fruits.

Diuen els esmentats alcaldes, que l'acord de referència ultra ésser impossible de complir, no té cap força, puix que no ha estat signat ni pels rabassaires ni pels propietaris afectats pel dit acord.

El president de la Generalitat, després d'escoltar atentament les raons que li han exposat els visitants, els ha respost que en aquests moments res no pot fer que tingui una eficàcia material, però que intercedirà per tal que siguin convocats rabassaires i propietaris per tal de veure si és possible que es posin definitivament d'acord.

Tot lamentant que aquest important afer, que tant de temps fa que existeix, no s'hagi encara resolt, s'ha acomiadat afectuosament dels seus visitants, repetint que ell faria el possible perquè aquest problema s'arrangi definitivament quan més aviat millor.

Visites al President

Entre altres, aquest matí el President de la Generalitat ha rebut la visita d'uns cinquanta alcaldes de pobles de Catalunya acompanyats dels senyors Riera, president de la Unió de Rabassaires, i Galòs i Pujol i Font, advocats.

El motiu de la visita era pregar al senyor Macià que intervingués per tal d'evitar el probable conflicte que es produirà pròximament amb motiu de la collita de fruits de la terra.

El President Macià els ha promès ocupar-se'n activament i, moralment, influir el possible per tal que l'afer dels rabassaires sigui resolt com més aviat millor, de comú acord per ambdues parts.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes
Barcelona, mes	3'50
Península Ibèrica, trimestre.	10'—
Amèrica llatina i Portugal trimestre.	12'—
Països conveni postal, íd.	18'—
Altres països, íd.	30'—

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 27 DE SETEMBRE DE 1932

El règim de baixes pressions que els darrers dies dominaven per les Illes Britàniques i mar del Nord s'han internat al continent d'Europa i produeixen mal temps amb ruixats tempestuosos i vents del nord, amb notable descens de la temperatura a Espanya, França, Illes Britàniques i regions alpines.

Les altes pressions, amb la seva corresponent zona de bon temps, estan situades a l'Atlàntic, entre les illes Açores i Portugal.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

A tot el país el temps és variable amb cel serè per Lleida, mig núvol per Barcelona i Tarragona i plujós per Girona i Baix Pireneu.

Els vents són del nord o mestral amb intensitat moderada, i les temperatures han experimentat un notable descens sota els efectes del corrent del nord que domina a Europa.

En les darreres 24 hores s'han registrat ruixats per les comarques de Barcelona, Girona i Lleida, amb les màximes precipitacions cap a la Cerdanya i Pallars.

Liceu Políglota Comercial
ENRIC GRANADOS, 116, Pral., 2.ª
Telèfon 73637
Pàrvuls - 1.ª ensenyança - Comerç Batxillerat - Idiomes per professors nadius - Mecanografia - Taquigrafia Reforma de lletra - Teneduria de llibres, Etcètera - Classes diürnes - Magnífiques aules completament independents per a nenes i senyoretes, a càrrec de la senyora Angela de Santos, professora titular - Grans terrasses per a esbarjo Gimnàs - Cinema - Preus mòdics

Una petició dels empleats ferroviaris

Ha estat tramès al senyor Ministre d'Obres Públiques el telegrama següent:

"Grup ferroviaris estació Barcelona-Sagrera, a la vegada que aplaudeix intervenció Govern administració Companyies ferrocarrils, per ésser de justícia i aspiració de tota la classe ferroviària, i amb el fi de suprimir infinitat de despeses, prega concesió a empleats ferrocarrils carnet lliure circulació, protestant al mateix temps circular data 7 corrent de la segona Divisió Tècnica i Administrativa de ferrocarril.

Municipi

Temporers postergats

Signada per diversos temporers declarats cessants darrerament, ha estat tramesa una carta a l'alcalde en la qual es queixen que havent prestat els seus serveis a satisfacció del Consistori a l'Institut d'Assistència Obrera, després de setze mesos de serveis, en reorganitzar-se els serveis de Beneficència hagin estat exclosos de la plantilla del personal i substituïts per altres.

Visites

L'alcalde, doctor Aiguader, ha rebut la visita del senyor Joan Roca, president de la Diputació de Palma de Mallorca, al qual ha regraciat efusivament per les atencions rebudes durant la seva estada a Barcelona, i s'ha acomiadat en marxar cap a Palma.

També ha rebut la visita d'una Comissió del Casal Català de Madrid, la qual s'ha acomiadat de l'alcalde e nnom dels socis que han vingut a Barcelona i que marxen avui en autocar.

Un mort a Bata

Per aquesta nota preguem als pares del súbdit espanyol *Santiago Cadevila Gual* que es presentin al Negociat Central (assumptes de l'Alcaldia), per tal de recollir un document relacionat amb la mort del seu fill, ocorreguda a la ciutat de Bata (Guinea Continental).

Recomanacions del senyor Vachier

L'eficàcia d'un reglament està en relació directa amb la seva aplicació. Un reglament mal aplicat, o aplicat en forma vaga, resulta pertorbador i pràcticament inútil.

El Departament de Circulació, en el seu desig de portar al carrer l'aplicació del reglament de circulació urbana en tots els seus extrems, fa un nou advertiment als automobilistes per tal que posin la major cura en no incórrer en sancions per no respectar les Ordenances municipals.

Aquest Departament no té en absolut cap interès en posar sancions; però té, això sí, el màximum interès en fer respectar el que la llei disposa. Per tant, fa declaració que serà inexorable en l'aplicació de penyores a tota mena de vehicles que circulin sense complir tot el que està legislat, o que no estiguin en regla a les disposicions vigents. Per tant, recomana:

1.—Que tots els vehicles vagin proveïts de la corresponent documentació del vehicle i de la seva personal, carnet del conductor.

2.—Que siguin respectats els senyals lluminosos i els senyals d'estacionament i parades.

3.—Que s'abstinguin en absolut de passar els tramvies per la part esquerra, als llocs on aquests no circulin tocant la vorera: Rambles, Sans, etcètera. (Si la contravenció es produeix en una de les entrades de la població, com Sant Andreu, Sant Martí, etc., el manament serà exactament el mateix).

4.—Que siguin respectats els carrers de circulació única.

5.—Que siguin ateses les indicacions de la Guàrdia Urbana i dels inspectors del tràfec.

6.—Que de nit la instal·lació de llums dels autos funcioni en deguda forma (vigilar que el llum pilot funcioni).

7.—Que els conductors de camions i camionetes, ultra tenir en consideració totes les observacions anteriors no han d'oblidar l'obligació precisa de portar mirall retrovisor i respectar les calçades centrals.

L'ordre de la ciutat i la vida dels ciutadans obliguen al Departament de Circulació a prendre mesures de salvaguarda, esperant que els conductors de vehicles faran els possibles perquè la tasca dels agents i inspectors encarregats del tràfec tinguin un desenvolupament normal.

Cal fer constar, com a dada convincent, que en el poc temps que el reglament porta d'aplicació, els accidents han disminuït un trenta per cent.

Un sopar a l'Ajuntament de Palma

L'Ajuntament de Barcelona obsequià amb un sopar al Restaurant Font del Lleó, dissabte passat a la nit, l'Ajuntament de Palma de Mallorca, el governador de les Balears i el diputat senyor Roca, que portava la representació del president de la Diputació.

Entre l'alcalde de Palma de Mallorca i el de Barcelona, foren canviades paraules de cordialitat.

Han estat a acomiadar-se de l'alcalde, doctor Aiguader, el governador de les Balears, l'alcalde de Palma de Mallorca i el senyor Roca, que portava la representació de la Diputció de l'esmentada ciutat.

FETS DIVERSOS

MORT D'UN ACCIDENT

S'ha donat compte al jutjat de la mort de l'obrer Josep Portes Nogués, per accident del treball sofert el dia 1 del corrent mes a Blanes.

TROBALLA D'OBJECTES ROBATS

Fa uns quants dies es cometé un robatori d'objectes d'argent a casa de Josep Maria Creixells, del carrer de Muntaner.

Els carrabiners, fent un escorcoll en una casa del carrer de Migdia, per veure si trobaven tabac de contraban, trobaren els objectes robats.

El propietari de la casa fugí, sense que pogués ésser detingut.

Els objectes trobats han estat posats a disposició del jutjat.

EN UNA CAIGUDA ES LESIONA

Al dispensari de Sant Andreu, ahir al matí fou assistit Joan Català Villanueva, de 31 anys, d'ofici blanquejador, el qual, en sofrir una caiguda al passatge de Sant Climent, es produí la fractura del radi esquerre.

INTENT DE ROBATORI EN UNA RAMBLA

En el moment en què sortia de l'hotel de la Rambla, on s'estatja, se li aproparen tres individus a un individu, els quals, després de donar-li una forta empenta, s'apoderaren de les ulleres que portava posades, amb l'objecte, indubtablement, que no pogués reconèixer-los, i seguidament volien robar-li la cartera, la qual cosa no pogueren portar a cap perquè alguns transeünts que es donaren compte de la "tasca", procediren a la seva detenció, i els lliuraren a uns guàrdies de Seguretat.

Conduïts a la Comissaria del districte, van dir que es deien Josep González, Antoni Ureña i Francesc Ber.

FERIT EN CAURE D'UN CARRO

Del carro que guiava va caure, al pas a nivell del carer de Fernàndez Duro, Joan Ramon Solà Vilaseca, de 43 anys.

En greu estat fou conduït al dispensari d'Hostafrancs, els facultatius del qual li apreciaren la fractura del crani, de pronòstic greu.

Després de curat d'urgènècia fou traslladat al Clínic, on quedà hospitalitzat.

UNA AGRESSIO

Júlia Farrero es presentà a la casa d'una amiga seva dels carrer de Sant Oleguer, reclamant una brusa que li havia deixat, i no sols no li tornà la brusa, sinó que l'agredí.

PARIS
Hotel Mont-Thabor
4, rue Mont-Thabor
Molt cèntric - Prop de l'Opera
Ampliat en 1932
180 habitacions -:- 100 banys
Hi trobareu tota mena de facilitats, per ésser
Gerència catalana

L'ensenyament

NOTICIARI DEL CASAL ICARIA

Conferència — Avui, dimecres a les deu de la nit, el senyor Joaquim Ral donarà una conferència sobre "Impressions d'un viatge a Txecoslovàquia", organitzada per l'Agrupació Gimnàstica Icària.

Obertura de Curs. — Diumenge, dia 2 d'octubre, a les cinc de la tarda, el Casal Icària celebrarà la Festa d'Obertura del Curs 1932-33, en la qual el secretari del Curs passat llegirà la Memòria retrospectiva, i els secretaris o delegats de les diverses Agrupacions del Casal assenyalaran les orientacions que seguiran en el curs que comencem.

El solemne parlament inaugural anirà a càrrec del Coseller de Cultura de la Generalitat, senyor Ventura Gassol.

Acabat aquest acte d'Obertura de Curs l'Agrupació Excursionista Icària procedirà al repartiment de premis de les diferents proves efectuades en l'Aplec Social que celebrà a Sant Martí de Centelles, el dia 18 proppassat.

Curs de Pràctics de Muntanya. — L'Agrupació Excursionista Icària inaugurarà el dia 4 d'octubre un interessantíssim curs de Pràctics de Muntanya a càrrec de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya. Essent el nombre de deixebles limitat a un màximum de 30 es prega als interessats que s'inscriguin tot seguit, car són ja ben poques les places vacants.

Aquest Curs, el qual recomanem especialment a les joventuts poblenovines, l'ha organitzat l'Agrupació de Minyons de Muntanya Icària i serà donat pel professor senyor Agustí Palau, tots els dissabtes, de sis a set de la tarda. Ultra les lliçons teòriques, el Curs serà il·lustrat amb sessions de projeccions i visites. La matrícula és de dues pessetes, per als socis del Casal Icària, i de quatre pessetes per als no socis.

ENSENYAMENT DE MUSICA

Sota la direcció del mestre Joaquim Vidal i Nonell, ha quedat oberta, a l'Institut Musical del Teatre Líric Pràctic (Mercaders, 38), la matrícula per a l'ensenyament musical de les classes de teoria-solfeig, piano, harmònium, violí, viola, violoncello, contrabaix, saxofon, cant, composició i italià.

Aigua de Rocallaura
LA DEU MES RICA DEL MON
Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS, PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICA, us guariran radicalment amb
Aigua de Rocallaura
Dipositaris generals: FORTUNY, S. A.
Carrer de l'Hospital, 32, i Salmerón, 133

Defensa del realisme

La pintura i l'escultura

per

Joan Sacs

Es corrent entre els estimadors idealistes de les arts plàstiques de condemnar la visió realista amb el mot, que sembla sense apellació, de "còpia". La pintura i l'escultura realistes no serien sinó còpia de la Natura: els artistes realistes serien com una mena de sub-pintors o de sub-escultors del gènere dels copistes dels museus, semblants als practicants que "treuen de punts" en els tallers dels marbristes...

Copistes...! Aquesta condemna apareix certament tan inapellable que la gent, artista o *amateur*, se'n sent estemordida. No seria estrany que a les envistes d'una tan tremenda inculpació, algun temperament realista se n'hagi sentit intimidat per a tota la vida i hagi reculat cap al conreu d'un art idealista, o fins hagi arribat a desistir de conrear la pintura o l'escultura. Els esperits excessivament tímids solen ésser més afectats per les paraules d'altri que pels propis sentiments. De vegades un concepte fals i mediocrement expressat, però abocat amb gran èmfasi, amb marcada ironia o amb violència, és capaç d'anorrear sentiments elevats i subtils.

Si la persona coaccionada pel xarlatanisme vehement no és tan tímida com això, però ho és prou per a vacillar, es troba *ipso facto* enregimentada en la tropa nombrosa de la gent enraonada. Aquesta gent enraonada també sovint sap raonar, i raona. Posada entre l'espasa idealista i la paret realista, parla, poc més o menys, d'aquesta manera:

Si..., no hi ha dubte que el fonament i la raó de les arts plàstiques són de condició realista..., però, és clar, cal curar de no caure en la còpia literal de la Naturalesa (la còpia fotogràfica, la còpia àdhuc rastrera..., segons el dir vehement)..., cal estilitzar, deformar, estrafer la Naturalesa, cal idealitzar-la una mica per tal que sigui presentable — perquè la pobreia no val res per si sola, i fins en moltes ocasions arriba a presentar-se avorrible, paorosa, etc., etcètera.

La gent enraonada no és precisament la gent que té raó, ni la que la cerca, ni la que la desitja, sinó la gent que s'acontenta d'aparentar posseir-la, o de posseir-ne un bocinet. Així, doncs, com que és notori que la Naturalesa se'ns presenta de vegades agressiva o insignificant, i com que és cert que alguns artistes, àdhuc grans artistes, han produït excellents obres que recolzen eficaçment en l'estilització, en la deformació, en la idealització, la modesta però confortable estètica que esdesprèn de tal constatació, esdevé segellada amb els set segells de la veritat: i així hom pot llevar-se un pes del damunt.

Però l'Estètica no és tan simple.

En l'obra total de la majoria dels pintors i dels escultors idealistes hi ha una o vàries pintures, una o vàries escultures, algun dibuix, algun estudi, algun gravat completament realista de visió i d'execució, perfectament realista de concepció, i que valen tant, de vegades més, que les altres producions concebudes i realitzades idealísticament. Aquest fet revela, doncs, l'existència d'un principi que fa trontollar el realisme idealitzant de la gent enraonada. I aquest fet no és sol ni és el més trontollador: d'altres n'hi, ha tacsejadors de l'estètica idealitzant, que arriben a trontollar i a trasbalsar la pròpia estètica idealista: i això fins al punt que el fet que acabem d'assenyalar no és sinó una perllongació d'altres fets epicèntrics d'aquest seisme esteticista. En efecte, no podem pas ignorar aquells artistes llançats durant tota la vida llur al conrreu d'un art que, tot essent intencionalment idealista, el punt de partida del qual és notòriament, esdevé internament art pregonament realista; art que en passar del propòsit a la realització estorna profundament realista als dits del pintor o de l'escultor. Així, per cas, la pintura del Greco, la del gran retratista català Rigau (Hyacinthe Rigaud-, l'escultura grega... En aquestes pintures i esculptpres el concepte idealitzador no desapareix pas del tot; hi és notori al través del temps i de la geografia — però hi esdevé tan fluix i inert, sovint tan ociós, àdhuc tan impertinent o nociu, que, si ell no existís, l'obra d'art aquella conservaria, tan mateix, tota la seva virtualitat. I aquesta virtualitat, que és realista, anulla irremissiblement l'altra.

Hi ha encara més raons del fatal realisme de les arts plàstiques. Hi ha la raó tan colpidora dels artistes que es dediquen preconcebudament al conreu de l'art realista, absolutament realista, net de tota teranyina idealista, i que reixen tan superlativament que, posats de banda els realistes mediocres i els dolents (realistes simplement nominals), arreconen la pintura i l'escultura idealistes als suburbis més sòrdids de l'art, on es troben en minoria i condemnades als quefers inconfessables de la màgia negra, de la màgia gris i de la màgia del color de gos quan fuig.

¿Què concloure d'aquesta exposició de fets? ¿Seria tal vegada equivocat aquell concepte pessimista de la Naturalesa? ¿Estarien en el bon camí els artistes realistes que triomfen enormement sobre els idealistes tot al llarg de la història de l'art — i que triomfen de la manera més persuassiva tot limitant-se a copiar "rastrerament" tota cosa, sense distinció, del món exterior?... Si, concloem així i deixem-ne l'explanació per a un altre dia.

ORIENTACIONS ARQUITECTONIQUES

Hem visitat la caseta desmuntable que ens ofereix la G. A. T. C. P. A. C. a la plaç de Berenguer el Gran, patrocinada per la Federació de Turisme de Catalunya i Balears, i hem sentit el goig viu que va despertant l'Arquitectura a casa nostra. A remarcar un avenç positiu en el gust arquitectònic d'aquest any en ara... Comandància de Marina, Govern Militar, Banc d'Espanya, Foment del Treball Nacional... una modernitat de línies que enyoràvem, dins el sabor clàssic... Casino i Piscines de Sitges, Sanatori de Sant Joan de Déu a Manresa, bones i alegres orientacions del modernisme actual.

Ibé: G. A. T. C. P. A. C. ens dóna l'excellent idea en pràctica: tipus standard de la caseta desmuntable, pròpia pr a platja, llugera, confortable, higiènica, econòmica, veureu destacar la seva blancor a Pollença, Salou, Cadaqués, Llafranc... d'ací poc. Per menys de 5.000 pessetes podreu adquirir-la i transportar-la a la platja desitjada per canviar quan us plagui l'emplaçament. Cada tipus està concebut a base d'elements—rectangles de 0'82 m. de costat—els quals constitueixen l'estructura sustentant. Existirà un stock de peces de recanvi que han de simplificar les reparacions. El tipus que veiem és de 5x10, elements equivalent, doncs, a 410×8'20 m.=33'62 m.2 =890 pams2 i amb les següents característiques: terrassa coberta de 10 m2 amb comunicació amb la platja per graons que aïllen la caseta de les humitats i alteracions del terra i amb el menjador—sala d'estar d'altres 10 m2 d'amples finestres a l'exterior. Aquest menjador comunica amb dues cabines de 4 m2 de dos llits cada un, l'un damunt de l'altre, tenint els seus respectius armaris fixos i susceptible un d'ells de transformar-se en saleta adjunta al menjador "tipus sleeping". Un pas a l'extrem del menjador va directament a fora, utilitzable venint del bany per dutxa i comunicant amb el w. c. i lavabo per un cantó i la cuina per l'altre.

De la calor, fred o humitats ja hem vist com es preserva aixecant-la del terra, demés de tenir les parets de suro entre dues planxes d'Uralita, el paviment de Linoleum i doble sostre protegit amb capa de Coritect. L'aigua per dipòsit damunt el lavabo. La cuina amb Petromax i la illuminació amb combustió de benzina. La fusta queda protegida per pintura especial contra el corc, el foc i les humitats.

Manca, però, una major seguretat personal, per la fragilitat i senzillesa de les obertures a qualsevol intent de violació, demés de considerar que hauria d'estudiar-se un cobert per a cotxe, adquirible a voluntat del comprador, puix que és lògic pensar que el cotxe és indispensable a tot aquell que vulgui romandre une quants dies en la solitud de les platges, per atendre a qualsevulla necessitat.

Si hem de dir que els materials ens han semblat tan excellents com la idea, les proporcions i el gust, farem el millor elogi d'aquesta classe de construccions, alegres i confortables, que com a punt de partida per a altres tipus en sèrie estudiats ens ofereix el G. A. T. C. P. A. C.

J. S. C.

Universitat

REUNIO DEL CLAUSTRE UNIVERSITARI

Avui, a dos quarts de set de la tarda, es reunirà el Claustre ordinari de la Universitat, per tractar assumptes de tràmit.

VISITES AL RECTOR

Ahir estigueren a visitar el Rector de la Universitat diversos catedràtics, el director de la Biblioteca universitària, senyor Valls i Taverner; el director de l'Escola de Belles Arts, senyor Mayral; el president de la Federació Catalana d'Estudiants Catòlics, per invitar-lo a les acostumades festes que celebren tots els anys, i el senyor Salvador Bruguet, aquest també per invitar-lo a la inauguració d'una exposició de quadros, que, com a homenatge pòstum a Ramon Cases, tindrà lloc a les Galeries Laietanes.

També va anar a veure'l, per acomiadar-se d'ell, el doctor Josep Xirau, que sortí cap a Madrid, amb l'objecte d'assistir a una reunió del Consell Nacional de Cultura.

ELS IMPRESOS PER A LA MATRICULA

La F. C. d'E. C. recorda a tots els estudiants que vulguin usar del dret a matricular-se en català, que existeixen impresos amb els quals hom pot efectuar la matrícula en qualsevol de les Facultats de la Universitat de Barcelona.

Aquests impresos poden adquirir-se a les nostres oficines, Diputació, núm. 239, primer, sisena, de sis a vuit del vespre, al preu de 0'10 ptes.

VISITA DEL RECTOR AL CAP DEL GOVERN

Ahir estigué a l'Hotel Colom, per tal d'acomiadar el cap del Govern, el Rector de la Universitat, doctor Serra-Hunter. Sembla que el Rector aprofità aquell moment per parlar amb el senyor Azaña d'alguns assumptes relacionats amb la Universitat.

PER A PROVEIR LA SECRETARIA DE LA NORMAL

Per al càrrec de secretari de la Residència d'Estudiants Normalistes, les sollicituds es dirigiran al director de la Normal de Mestres, Rambla, 125.

Cal ésser mestre de Primera ensenyança.

LA RESIDENCIA D'ESTUDIANTS DE LA NORMAL DE MESTRES

El dia 3 d'octubre vinent s'obrirà [illegible] a la Normal de Mestres. Les sollicituds es dirigiran al director, carrer Comte de Salvatierra, 2. Les informacions es donaran a la mateixa Residència als pares o tutors dels residents.

Envieu les notes en català!

LES ARTS

PER DAMUNT DELS "ISMES"

Antic? Modern? Qualitat

per

Sebastià Gasch

Anem sovint a un cafè, la vella decoració del qual fou feta arreplegant tots els gerros de ceràmica i tots els trastos vells que guardaven en llur rebotiga els antiquaris de l'època. I un bon amic que ens hi ha vist diverses vegades, ens deia l'altre dia:

"Fa gràcia de veure-us en aquell ambient. ¿Que potser trobeu en totes aquelles antigalles un estimulant que augmenti l'ardor dels vostres atacs de l'art antic?"

Fa poc un artista estranger ens mostrava uns dibuixos executats "d'après nature". Però després ens en allargava uns altres d'abstractes i ens deia amb aire confidencial i rialleta còmplice: "Aquests us plauran segurament més. Són més avençats".

Un dia d'aquests ensopegàrem amb un company que acabava de comprar un llibre en el qual totes aquelles pintures que la gent en diu "estranyes" o d'"avantguarda", eren ogjecte de lloances ditiràmbiques, independentment de llur qualitat, tant si eren bones com si eren dolentes. I el nostre amic s'apressà a dir-nos, després d'haver-nos fet fullejar aquell volum: "Us deu agradar això, a vós".

Hem explicat aquestes coses tan curioses que ens han passat darrerament per a demostrar la incomprensió de molta gent que es creu que nosaltres, i tots els que pensen com nosaltres, hem dividit semètricament una superfície. I que, a la dreta, hem collocat l'art antic: a l'esquerra, l'art modern. I que, havent quedat molt descansats després de tasca tan laboriosa, ens hem murmurat, complaguts: "Tot allò de la dreta, és dolent; tot allò de l'esquerra, és bó."

Estem cansats d'esgargamellar-nos en tots els tons i d'emprar els més potents megàfons, estem cansats de dir i redir a tots aquells que ens suposen tan simplistes que, per a nosaltres, el que compta és la qualitat. Que una obra, tant si és antiga com si és moderna, ens interessa sempre que sigui bona. Que, per damunt de les tendències, posarem sempre l'home, el talent o la manca de talent de l'artista. Que una obra no ha d'ésser necessàriament bona perquè és cubista, ni necessàriament dolenta perquè és impressionista. I viceversa.

Fa anys, quan ens assenyalaven amb el dit quan passàvem, i ens penjaven a l'esquena la denominació deliciosament vaga d'"avantguardistes", ja vam llançar un estentori "¡Mori l'avantguardisme"!, que fou copiosament comentat. J. M. Junoy en parlà des de "La Veu". Jiménez Caballero el recollí damunt les pàgines de "La Gaceta literaria". D'altres, se'n feren ressò. Ja molt abans, en 1925, a la *Revista de Poesia*, el poeta J. V. Foix havia refusat, primer que tots, el qualificatiu d'avantguardista. Al cap de set anys un crític del temps de Nabucodonosor, el senyor Manuel de Montoliu, l'anomenava, encara!!, avantguardista... Però es veu que molta gent no té memòria. I tot segueix com abans. Puix que encara és possible que ens diguin les coses que hem transcrit en començar l'article. Això ens impulsa a reeditar aquella denúncia de certs confusionismes, que no fan més que desnaturalitzar el nostre veritable pensament. Heus ací el que escrivíem en *1927* damunt les pàgines de l'enyorat "Amic de les Arts":

"Ens diuen avantguardistes. I ens creuen puerilment orgullosos de la nostra pseudomodernitat i ingènuament joiosos de la nostra pretesa posició avençada. Perquè defensem una cosa tan multisecular com el cubisme (Rafael ja en feia), ens diuen avantguardistes. Perquè defensem una cosa tan ancestral com l'economia de la màquina (la mateixa del Partenon), ens diuen avantguardistes. Els uns, els acadèmics, ignorants de totes les tradicions, a nosaltres, que volem empalmar amb la tradició més pura, ens creuen revolucionaris. Els altres, els impressionistes, els destructors i els revolucionaris, els veritables moderns i els únic avençats, a nosaltres, els tradicionalistes i els reaccionaris, que lluitem per rebastir tot allò que ells

"Avantguardisme! El mot odiós no ha produït únicament aquestes paradoxes. La paraula indesitjable ha permès encara que la copiosa fauna dels insensibles es lliuren a les més desagradables promiscuïtats, a la més infecta de les barreges. L'snob ha situat en un mateix pla Picasso i Paul Véra, Le Corbusier i l'Exposició d'Arts Decoratives, Matisse i Lepape. L'indotat ha comparat Wildt amb Lipchitz. L'inepte ha confós Marinetti i Ozenfant."

"Cal destruir el mot avantguardisme. Cal foragitar-lo. I cal aclarir per sempre que no defensem la modernitat, ni la revolució, ni les posicions avençades. Les nostres campanyes són afer de bo i dolent. Defensem la qualitat, vingui de dreta vingui d'esquerra. Picasso no és bo perquè pinta "modern". Per bé que pinti "modern". Picabia serà sempre dolent."

Es claríssim, oi? Tot el que precedeix demostra que no som partidaris del modern pel modern, ni detractors de l'antic per l'antic, i que també som capaços de reaccionar favorablement davant una obra que, tot i no essent "avençada", per bé que el seu aspecte es trobi situat als antípodes de les teories que defensem, tingui, més enllà del continent, un contingut prou humà per a emocionar tota persona sensible. I desitjosos de predicar amb exemples, clourem aquest article amb l'elogi d'una obra que conté en abundància allò que tant hem combatut en diverses ocasions: la matèria. L'obra de Miquel Villà.

Hem blasmat la matèria, és cert. Però l'hem blasmada quan, com ocórre freqüentment en la pintura d'ací, aquesta matèria, simple mitjà, ha estat erigida en fi. I quan, a còpia d'ésser profusament prodigada, ha arribat a estrangular la indispensable espiritualitat. Aquest no és el cas de Miquel Villà. Malgrat la copiosa matèria, les obres de Villà, tenen una força espressiva tan considerable, que aquesta escombra vigorosament totes les teories del crític, per adverses que siguin, el qual, si és sensible, s'ha d'inclinar davant una intensitat tan persuasiva.

Hem vist les darreres obres de Villà. Les que ha fet a Holanda i les més recents pintades al Masnou. I hem restat esmaperduts davant els trossos de vida palpitant que són aquestes pintures. Villà. Heus ací un nom que recomanem a tots aquells pintors que, malgrat titular-se pomposament realistes, no saben anar més enllà de la superfície de les coses. Villà també pateix de la superfície. I si abandonés una tela després de poques sessions, aquesta també tindria aquell encís superficial del primer raig que pessigolleija amablement els nostres ulls i que ha donat glòria i fortuna a molts pintors actuals. Però Villa sap que això és massa fàcil. Ell és un enemic declarat de la facilitat. Quan una pinzellada ix graciosament de la seva mà, una força poderosa i invencible s'encarrega de destruir-la. Villa sap que la facilitat és superficial i el que ell vol és profunditzar. Partir de la superfície, sí. Però per aarribar al fons. I Villa hi ha arribat sempre. Les seves teles ofereixen una visió profundíssima d'una realitat en la qual les coses, posseïdores d'una llum ideal, tenen el seu color veritable, el seu color profund i etern, alliberat dels passatgers efectes lluminosos que les desnaturalitzen. Cerco — ens deia fa poc — el color local de la llum que em permet de conservar la corporeïtat de les coses. Vull les coses sense ombres, però assolellades sense haver de recórrer als efectes lluminosos".

Sí, Villa fa un ús abundant de la matèria. Però no es tracta pas d'aquella matèria trinxadeta i minuciosa que molts afeccionen. La seva matèria posseeix un ritme vital poderós, que travessa de cap a cap la tela i que s'emporta brutalment l'espectador, que es veu subjugat per una força abassegadora. Les obres de Villa no són detallistes, no posseeixen riqueses de matisos subtils i infinitessimals, sinó que són sintètiques. Síntesis definitives. Síntesis que vénen després d'un anàlisi persistent i d'un lent treball d'eliminació. Partir de la superfície, sí. Però per a arribar al fons.

ACADEMIA MARSHALL
Rambla de Catalunya, 106 pral.
Telèfon 72726
Piano - Violí
Violoncello-Arpa
SOLFEIG - TEORIA - HARMONIA
Obertura de Curs el primer d'octubre
Des del dia 15 de setembre queda oberta la matrícula d'inscripció d'onze a una i de cinc a vuit

UN LLIBRE SOBRE ART VALENCIA

Hi ha una idea general de l'Horta de València, de la qual hem llegit elogis a la premsa diària, a les guies turístiques, etc., i a la qual s'han referit poetes i prosadors en termes més o menys ponderats. Dintre l'Horta s'ha destacat tothora, amb un contrast ullferidor, la blancor de la barraca. Però els coneixedors de l'Horta saben que no és solament la barraca el seu habitatge característic: hi ha, altrament, l'alqueria, que s'alça, amb la seva massa imposant, ça i lla de l'Horta, amb un caràcter propi, mantingut a través de les centúries.

El desconeixement de les alqueries és, però, tal, que Francesc Almela i Vives, valencià que estima la seva terra i ho demostra amb la seva labor (recordem especialment el seu llibre *La Catedral de València* — "Collecció Sant Jordi" —, la seva biografia de Sant Vicenç Ferrer — "Collecció Popular Barcino" — i les seves monografies sobre història i art valencians aparegudes a la "Revista de Catalunya"), s'ha decidit a escriure un opuscle interessantíssim, que ha titulat "Alquerías de la Huerta valenciana", profusament illustrat, i que descriu i historia, amb ple coneixement, l'alqueria valenciana. No ha pretès, certament, d'exhaurir el tema, sinó que més aviat l'enceta, en senyala la importància i el deixa, un cop deixatat, perquè una monografia més extensa el performi i l'acabi d'exprémer.

L'estil saborós i clar d'Almela i Vives fa amena la lectura, la qual cosa s'aplega amb la valor intrínseca del llibre, on es defineix el mot "alqueria", s'estudia la seva influència en la topografia i la seva relació amb la història.

En aquest moment que la nostra gent rectora es preocupa de les possibilitats turístiques del nostre país, la monografia d'Almela i Vives, que ha editat "València Atracció", és un bell esforç a tenir en compte i que cal encoratjar. Catalunya, València i Balears tenen múltiples aspectes de llur naturalesa a estudiar segons normes seguides per l'erudit escriptor vinarossenc.

J. LLOPIS I BAS

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

Defensa del superrealisme

De l'estat actual del Superrealisme pictòric

per

M. A. Cassanyes

El *surrealista* integral Salvador Dalí ha estat alguns dies, ben pocs, ací a Barcelona, i com que hem pogut conservar amb ell, confessem que no hem sabut resistir de transcriure algunes de les idees que ens suggerí aquella conversa sobre un tema que ens és tan car.

Començarem assenyalant com actualment el *Superrealisme*, en el seu aspecte, diguem-ne per entendre'ns: gràfic i pictòric, ha atès, per fi, a còpia d'eliminacions, una extraordinària selecció d'integritat en els seus components que és, en veritat, admirable per la seva exemplar *moralitat*, i encara que això hagi reduït el nombre dels afiliats, n'ha depurat talment, en canvi, la *qualitat* ideològica, que, com sempre, la *qualitat* és preferible a la mera *quantitat;* aquest grup superrealista, per la seva inexorabilitat estrident, desolada i negativa, forma com un bloc isolat de protesta i pessimisme en aquell desert d'harmonia *charme*, optimisme, perfumeria, conformisme, *Belles Lettres*, ballaruga, *peinture*, *sport*, *ofifaires* i altres innombrables facècies formadores d'aquest conglomerat infecte de la França de la post-guerra, i que, per tant, no amaguem que l'esmentat grup, amb la seva revolta contra tot i contra tots, és allò que més ens interessa.

Ja més d'una vegada havíem insinuat ací mateix la nostra desconfiança o disconformitat davant el confusionarisme que aleshores mostrava el *Superrealisme* en acollir entre els seus afiliats personalitats que formaven part de tendències força contràries. Una era la de plasmar íntegrament i cruament, amb objectivitat o realisme inexorables, les revelacions oníriques o, generalitzant més, de l'inconscient. Aquests eren per a nosaltres els superrealistes autèntics i pròpiament dits tals l'*irracionalisme concret* dels quals, tan agressiu, talment contrastava amb les recerques plàstico-harmonístiques, d'un inconscient decorativisme antidecoratiu amb accents folklorístics, sovint d'un infantilisme llastimós, dels altres, el representant més popular del qual és aquest Hans Arp, que és per Dalí "un dels avrriments contemporanis més optimistes i confortables". Aquesta tendència, d'un fals *Superrealisme*, que, més que pel seu elemental dcorativism, ens és tan profundament antipàtica pel seu infantilisme clar, ingenu i optimista, no era en el fons més que un estadi de transició pòstuma del *Cubisme* quan no es tractava d'una reminiscència ben tardana de la *Pintura absoluta* dels Kandinsky i Klee.. Alguns d'aquests *Superrealistes* equívocs s'han aplegat darrerament en contraposició als integrals, formant el grup el portantveu del qual és *Abstraction*, i que és un bon xic massa heterogeni o contradictori per ésser durader, puix que en ell hom troba barrejats confusionàriament tant l'*irracionalisme abstracte* d'aquells que, si bé força menys intens i més superficial que l'*irracionalisme concret* dels *Superrealistes* autèntics o ortodoxos, no gens menys, és molt més atractiu que no pas el *racionalisme abstracte* dels altres, aquells pedants eixarreïts que personifica com ningú aquella nullitat parlera i *tectònica* del Piel Moondriau, del STIJL, al qual hom deu, entre altres dons impreables, aquesta arquitectura *funcional* que no es mou, és a dir, que no funciona.

No hi ha cap dubte que sempre que la pintura, o sigui la figuració bidimensional, ha maldat per a enlairar-se per sobre de la banalitat i la inèpcia del realisme fotogràfic, ha hagut d'encaminar-se, o bé cap al *decorativisme*, més o menys *abstracte*, o bé cap a la *illustració*, més o menys *concreta*, i, ideològicament, diu molt en favor dels *Superrealistes* integrals, que aquests hagin triat com a part seva la menys hedonística i banal, o sigui, a aquella activitat *illustrativa* que, permetent de penetrar des del Cel fins a l'Infern, i no cal dir com els *Superrealistes* més s'estime nendinar-se en els reialmes satànics; és de fet, però, aquella manifestació de les Arts figuratives que pot comptar com a seves les obres més grans i genials de l'Art Universal.

Aquesta afirmació ens mena directament a l'obra importantíssima que prepara Dalí sobre *La peinture Surrealiste a travers les ages*, la qual serà, més que una revisió, un capgirament total dels valors artístics. Ella permet que situem el seu autor en un lloc excepcional dintre el domini de les idees d'avui, però per a fer això a bastament esperem la seva aparició, que voldríem que fos ben propera, contestant-nos avui en realitzar la seva darrera producció literària; *Babauo*, que és l'argument d'un *film surrealista* precedit d'un *Abregé d'une histoire critique du Cinema*, i seguit de *Guillem Tell*, "ballet" portuguès.

Enuncia Dalí que "Contràriament a l'opinió corrent, el cinema és infinitamet més pobre i més limitat, per l'*expressió del funcionament real del pensament*, que no pas l'escriptura, la pintura, l'escultura i l'arquitectura. Sota d'ell no hi ha sinó música, el valor espiritual de la qual, com tothom sap, és quasi nulla. El cinema està lligat, consubstancialment, per la seva mateixa natura, a l'aspecte sensorial, baix i anecdòtic dels fenòmens, a l'abstracció, a les impressions rítmiques, en un mot, a l'harmonia. I l'harmonia, producte sublim de l'abstracció, és, per definició, l'antípoda del concret, i per conseqüent, de la poesia". Sentat això, Dalí afirma que el cinema "atengué bruscament la seva edat d'or en realitzar els primers *films* materialistes de l'escola italiana (avant-guerra i principis de la guerra)". "Parlo — continua Dalí — de l'època grandiosa del cinema histèric, amb Francesca Bertini, Gustavo Lerena, Tulio Carminate, Pina Manichelli, etc... D'aquest cinema tan meravellosament, tan justament acostat al teatre i que, no solament té el mèrit immens d'oferir-nos documents reals i concrets de les torbacions psíquiques de totes menes, del curs verídic de les neurosis infantívoles, de les realitacions en la vida de les aspiracions i les fantasies més impures que encarnaren abans d'ell les admirables arquitectures del modern style, i, a més, encara l'haver atès a la possessió completa dels seus mitjans tècnics essencials. A partir d'aquest moment, el cinema entrarà ràpidament en decadència". Aquesta decadència és menada a l'extrem per "el dinamisme, l'esport i tantes altres tristeses mitològiques que ens portà el naixent estendard cinematogràfic americà, no acabaren d'establir, d'una guisa imponderable, ormons constants amb les seves pròpies aplicacions artístico-literàries avanguardistes, que en feren les delícies per les intelligències catòliques i modernes d'Europa"." Acabem ací, d'altra manera no acabaríem mai, les citacions d'aquest *Abregé d'une histoire critique du Cinema*, que confessem que mantes vegades ha contradit les nostres opinions, quan no les ha rectificades, com s'ha esdevingut, per exemple, en el cas de les pellícules de la Bertini, no sabem dir si tristament cèlebre o cèlebre tristament, la mímica fantasmal i exagerada de la qual ens xocà primer, i el valor poètic de la qual ens ha revelat Dalí. L'enremerciem.

Quant a *Babauo*, tots aquells als quals el *Chien andalou* entusiasma, desitgem la seva realització, perquè en ella trobem aquell mateix accent de satanisme, d'amplitud i, sobretot, un particularíssim accent anímic en el qual s'apleguen el sentiment del *sol* aplegat amb el del *soterrani* que ateny al seu paroxisme en l'episodi digne d'un Chirico dels bons temps, de la ciutat deserta.

Res, però, no fou tan atractiu per a nosaltres, que sempre hem menyspreat tota mena de *ballets*, aquestes *variétés* amb pretensions, com el *ballet* portuguès "Guillem Tell". Mai no hauríem pogut somniar una *rifada* més autèntica i coenta dels *ballets* dits d'Art com aquest Guillem Tell. En ell, el *Manicomi* i el *Carnaval de Suburbi* han fet com un connubi amb cerimònies d'un caient de Sabbat. I, en efecte, ¿és que el Superrealisme no és quelcom així com el Sabbat del nostre temps? Demés, contem que subratlla això un realisme gegantescament absurd, ben acostat a l'obcenitat astronòmica del llibre anterior d'En Dalí. *L'Amour et la Memoire*, i que, com totes les produccions d'aquest obsessionant esperit, revelen implacablement i cruament a aquell "Dimoni que", segons Heràclit, interpretat per Chirico, "està amagat en tota cosa", i més que res, en el fons més íntim de nosaltres mateixos.

LLEGIU demà, com tots els dijous, la pàgina

LLIBRES

Cent obres de la collecció d'art del senyor Jaume Julià

Per a inaugurar la temporada d'art, s'exposaran dissabte vinent, durant quinze dies, a la Sala Parés, cent obres de pintura catalana, pertanyents a la collecció del senyor Jaume Julià.

Les més diverses tendències hi seran representades. Entre molts d'altres es destaquen els pintors següents:

Nonell, Vayreda, Martí Alsina, Fortuny, Galwey, Colom, Rossinyol, Cases, Sunyer, Canals, Baixeres, Mas i Fontdevila, Mombrú, Carles Sisquella, Serra, Guinard, Vàzquez, Urgell M., Urgell R., Masriera F., Masriera Lluís, Martí Garcés, Barrau, Borrell, Riquer, Lorenzale, etc., etcètera.

Un conjunt que ocuparà les dues sales de la Galeria Maragall, amb obres selectes de gran qualitat.

ESPANYA

El senyor Casares a Madrid

Parla del viatge a Barcelona, dels detinguts monàrquics que han estat alliberats i dels diaris suspesos

Madrid, 27. — En l'exprés de Barcelona que té la seva arribada a les nou del matí, va tornar de la Ciutat Comtal el ministre de la Governació, Sr. Casares Quiroga.

A l'estació el reberen els directors generals d'Administració Local i Beneficència, senyors Calviño i Gonzàlez López, respectivament, el cap superior de Policia, Sr. Aragonés, el tinent coronel de Seguretat, alts caps del ministeri i el seu secretari particular, senyor Naya.

—

Madrid, 27. — El ministre de la Governació, després d'assistir a la sessió inaugural del Congrés d'Otorinolaringologia, va acudir al seu despatx oficial.

Conversà amb els periodistes sobre la rebuda que es va fer a Barcelona als ministres i parlamentaris, i en especial al cap del Govern.

—Fou quelcom de grandiós — digué el Sr. Casares.

Des de l'entrada a Catalunya, l'entusiasme anà pujant de punt. Els carrers de Barcelona eren materialment atapeïts de gent.

Jo que vaig pensar el viatge amb molt poc temps, celebro haver estat, perquè fou un espectacle d'aquests que solament es presencien un cop a la vida.

Els periodistes preguntaren al senyor Casares Quiroga sobre si continuarien essent posats en llibertat els detinguts amb motiu de l'últim complot monàrquic, i el ministre va contestar:

—A mesura que s'aniran examinant els expedients, seran alliberats els qui ho hagin d'ésser.

També fou interrogat el ministre sobre l'autorització per a publicar-se els periòdics suspesos i va contestar que no en sabia res.

Veurem si en el Consell del dissabte queda temps per a tractar d'aquesta qüestió.

Acabà dient que acabava de parlar amb el governador de Lleida, el qual li havia dit que la població en massa s'havia llançat al carrer per a esperar l'arribada del cap del Govern.

ELS RADICALS

Posat a exagerar, el senyor Lerroux diu que s'ha passat la vida a la presó o a l'exili

Sant Sebastià, 27. — A les cinc de la tarda arribà el senyor Lerroux, acompanyat de la seva esposa i neboda.

Ha realitzat el viatge des de Santander en automòbil.

El senyor Lerroux ha rebut els periodistes, els quals l'han interrogat sobre el motiu del viatge, el qual ha dit que era purament turístic.

L'objecte de l'excursió ha estat donar a la meva família uns quants dies d'esbarjo i proporcionar-me jo unes vacances.

Mai en els llargs anys de la meva actuació política no havia pogut tenir uns quants dies de vacances.

Les meves vacances foren sempre l'exili o la presó.

Vaig creure poder fer unes vacances durant la meva estada a l'Argentina, però llavors va agafar-me pel seu compte la colònia espanyola i no vaig poder descansar.

Demà marxaré cap a França i romandré diversos dies a Pau, on s'educà la meva senyora.

Després anirem a Barcelona, on començaré la meva campanya electoral que tinc ideada.

Espero tan sols que els radicals de Barcelona s'assenyalin la data.

La campanya electoral es farà en altres provincies, però jo només actuaré a Catalunya, on cal ajudar a l'adaptació de l'Estatut i a l'execució de les modalitats del nou règim.

Estaré a Madrid del 15 al 16 d'octubre per tal d'assistir a les reunions del Congrés radical.

No m'ha cridat l'atenció la rebuda que el senyor Azaña ha tingut a Barcelona.

Crec que l'instant polític té el més gran interès, estant propers els congressos dels partits socialista i radical, i les eleccions a Catalunya, de conformitat amb l'Estatut.

Tampoc m'estranya que el senyor Ventosa hagi acudit a rebre el senyor Azaña, perquè el partit regionalista ha estat sempre oportunista i possibilista; si el senyor Cambó està en condicions de salut, em sembla natural que hagi d'intervenir en aquest nou estat de coses.

Des de principis de segle, el regionalisme només ha donat un home de veritable talla. Aquest és el senyor Cambó. El volten dos o tres més d'una altura més inferior.

Li hem preguntat si coneixia l'incident desagradable succeït a Sarauz amb motiu del viatge del President de la República, i ens ha contestat que sí, afegint:

El comportament de l'Ajuntament de Sarauz, no acudint a rebre el cap de l'Estat, em sembla impertinent i groller.

Res no té a veure la ideologia política amb rebre el cap superior de l'Estat, que és una obligada atenció de cortesia.

Molta gent — afegí — no creu compatible ésser radicals i revolucionaris, amb ésser cortès i ben educat. Jo sempre he cregut que no té res a veure una cosa amb l'altra.

Nombroses personalitats han acudit a l'hotel a veure el senyor Lerroux.

L'assemblea del partit

Madrid, 27. — L'ex-ministre senyor Martínez Barrios referint-se a l'Assemblea nacional que per l'octubre celebrarà el partit radical, va dir que ha estat convocada amb el propòsit de fixar la posició del dit partit en ordre a la pròxima situació parlamentària i a les seves relacions amb els altres partits republicans i amb el partit socialista.

A part d'aquests temes fonamentals l'Assemblea resoldrà també respecte als mitjans de sistematitzar la propaganda oral i escrita del partit.

La meva opinió personal és — afegí el senyor Martínez Barrios — que el partit radical es pronunciés en el sentit de treballar d'acord amb els altres nuclis republicans i en les seves relacions d'absoluta cordialitat amb el partit socialista.

—¿Creieu en la possibilitat d'una pròxima crisis?

—No crec — respongué — qque es pugui parlar seriosament de la possibilitat d'una crisis de govern, fins que se celebri l'Assemblea nacional del partit socialista, pròxima a efectuar-se.

Tot gira per ara al voltant del resultat d'aquesta Assemblea i no és necessari ésser molt llest per advertir que momentàniament les coses seguiran com en l'actualitat o d'una manera molt semblant.

Una gran part de l'opinió creu en la necessitat i en la conveniència que es formi un govern de concentració republicana, però com que aquesta convicció no ha guanyat als grups parlamentaris que ajuden el govern, caldrà esperar que les realitats apremiants de la vida nacional els suggereixi la conveniència d'iniciar un canvi de tàctica.

—¿Collaboraria novament el partit radical amb els socialistes en el Govern?

—Precisament l'Assemblea del partit radical, deixarà aclarit aquest punt de vista respecte a aquesta possibilitat, de tal manera que ningú tingui dret a atribuir-nos altres actituds i propòsits que els que es dedueixin categòricament dels nostres acords.

L'autoritat suprema del partit, representada per les delegacions que assistiran a l'Assemblea, decidiran per la seva pròpia veu el que més convenient estimin a aquest respecte a benefici dels interessos generals di país.

La responsabilitat que un partit representatiu de les més extenses zones d'opinió, com el radical té, quin exponent vindrà a ésser-ho una vegada més en representació d'aquesta unió espanyola que assistirà a l'Assemblea, ens obliga als radicals a mirar amb serenitat el panorama nacional i a adoptar aquelles actituds que considerem més beneficioses per a la salut de la República i per al benestar d'Espanya.

—¿Pot haver-hi cap verosimilitud en el rumor que recollí part de la premsa sobre la suposada retirada de la política del senyor Lerroux, i l'abandonament per tant de la jefatura del partit radical?

—Es una maniobra innocent dels nostres enemics — respongué el senyor Martínez Barrios — al senyor Lerroux no el retira de la política més que la mort.

Es inútil doncs, fer càbales respecte a hipòtesis de divisions i apartaments de la política.

Per altra banda el partit republicà radical no vol ni pot tenir més direcció suprema que la del senyor Lerroux, i a ell i a tots nosaltres que no l'abandonarem, se'ns pot apartar de la vida pública mitjançant una repulsa inequívoca de l'opinió, però en tant no arribi, seran inútils les campanyes de desprestigi i escàndol que s'inicien i contraproduent la persecutòria ja desencadenada.

Nosaltres ens hem forjat en l'oposició i en l'exili. Jamai se'ns veié prop del poder, i mai tinguérem la generosa illusió de creure compatible la monarquia amb la llibertat, com molts dels actuals republicans la tingueren.

El nostre judici sobre la marxa de la República, ens feia preveure aquest fenomen que a l'opinió estranya que se'ns vulgui considerar com estrangers en la llar de la República.

Ho preveiem en tenir en compte la fúria iconoclasta de tots els llegats que estimen com la major prova de fe l'arrasar les representacions que existien quan ells són els da darrera hora arribats.

Queda descartada, doncs, la idea que el partit radical estigui en descomposició i el senyor Lerroux reclòs amb els seus familiars.

Ja ho intentaren els reaccionaris en 1911, els extremistes en 1919, la dictadura en 1927, i d'aquelles lluites en sortírem sempre enrobustits. Dels subterranis actuals, sortirem també, perquè àdhuc aquesta marxa pel desert que tant preocupa i dissocia a tants nuclis polítics, és per a nosaltres aglutinant que reviu la nostra fe i enardeix el nostre entusiasme moral.

Set mil radicals de Salamanca es donen de baixa del partit

Salamanca, 27. — El partit radical ha celebrat una assemblea, sota la presidència del diputat senyor Tuñon de Lara.

S'han donat de baixa seixanta-cinc comitès locals, organitzats amb més de set mil afiliats o la meitat del cens de l'organització de Salamanca, i han quedat constituïts en partit republicà autònom.

L'EVASIO DE CAPITALS

Processament d'un matrimoni francès, al qual es demanen deu milions de pessetes en concepte de responsabilitats

San Sebastian, 27. — El jutge especial que entén en el sumari per evasió de capitals, ha decretat el processament i presó sense fiança del matrimoni francès anomenat Bayard, als quals esmana deu milions de pessetes per responsabilitats.

A la noia, també estrangra, Marta Boris, se li demana 1.500.000 pessetes i persó sense fiança.

Ha declarat davant aquest jutjat especial l'ex-ministre senyor Matos, no per a assumptes de caràcter personal, sinó com a advocat de la testamentaria de la reina Cristina.

Han depositat llurs fiances els senyors Heredia Loring, Lapetra i Solís.

El jutge senyor Arias Vila ha dit que no ha tramès encara al Tribunal Suprem les actuacions referents al bisbe d'Orihuela, doctor Irastorga.

Probablement demà marxarà a Madrid.

Diu el senyor Carabias

Madrid, 27. — El governador del Banc d'Espanya, senyor Carabias, ha manifestat als periodistes, referint-se a l'evasió de capitals, que devien estar equivocats els rumors que atribuïen a alguns alts empleats del Banc, concomitàncies amb els trangressors de les disposicions sobre aquesta matèria i que tals rumors havien d'ésser una maniobra.

El senyor Carabias ha fet present que no en té la menor notícia oficial, i que tampoc creu que existeixi cap causa que pugui servir de base per fer càrreca i cap funcionari ni a cap membre del Consell de l'entitat.

En un altre ordre de consideracions ha fet present el senyor Carabias, que tampoc tenia cap exactitud la notícia referent a suposades dificultats posades a la labor del jutge senyor Arias Vila pel Banc d'Espanya en l'exercici de la seva missió.

Precisament he rebut un telegrama d'aquest senyor en el qual fa present que es troba molt aòraït pel gran auxili que tots els funcionaris de la casa li presten amb tot zel i competència.

El senyor Carabias havia contestat a aquest despatx amb un altre en el qual, ultra agrair les cordials paraules del senyor Arias Vila, li manifestava que el Banc d'Espanya estava disposat a seguir prestant a la Justícia totes les collaboracions que necessita no sols quant exigeixen el compliment dels deures de testimoni o informador, sinó qualsevulla altres centres del que permeti l'Estatut de la la casa.

Assemblea de parcers

Madrid, 27. — Aquesta tarda, després de les cinc, s'ha inaugurat al saló de festes del teatre Metropolità l'Assemblea d'arrendataris de terres, parcers i mitjers.

Ha presidit el senyor Joan Canales, i a petició seva han pujat a la tribuna de l'assemblea els delegats provincials, comarcals i locals.

El senyor Canales, en nom del Comitè organitzador de l'Assemblea, ha dirigit una salutaació als assembleistes.

Ha explicat després els fins de l'Assemblea que per una part són el donar compte dels treballs realitzats per la Comissió mixta arbitral agrícola prop del Govern i per altra part el que els cultivadors de la terra reunits formulin unes conclusions en què figurin llurs condicions al Govern.

Després ha estat elegida la mesa que dirigirà els debats, i s'ha aixecat la sessió.

Disposicions de la "Gaceta"

Madrid, 27. — La "Gaceta" publica:

Decrets d'Estat disposant que el senyor Pau Zaurrieta, cònsol general a Montreal, passi a continuar els seus serveis al Consolat de San Francisco de Califòrnia.

— Disposant que el Sr. Josep de Rojas i Moreno, director d'Assumptes Generals del Ministeri d'Estat, passi a continuar els seus serveis al Consolat general, a Montreal.

Ascendint a ministre plenipotenciari de tercera classe, i nomenant-lo director d'Assumptes Generals al Ministeri d'Estat, el Sr. Vicenç Alvarez Builla.

Ordre de Governació, disposant la separació definitiva del Sr. Guillem Vilches, sots-delegat de Medicina, a Sevilla.

Ordre disposant que la càtedra de llengua catalana creada a la facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona, sigui proveïda amb persona d'elevada reputació científica, tant si pertany com si no al professorat.

Jubilant el Sr. Josep Viles Gonzàlez, oficial d'administració de segona classe a la secretaria de govern de l'Audiència Territorial de Barcelona.

Disposant que el jurat mixt de Transports terrestres (construccions mecàniques de Barcelona), es constitueixi amb una secció de rnta-cotxes.

Disposant que el jurat mixt de transports marítims (càrrega i descàrrega), de Tarragona, es constitueixi amb una secció d'agents de Duanes, consignataris de vaixells i transports.

Atracament a San Sebastiàn

San Sebastian, 27. — Al passeig de la Rpública dos individus pistola en ma i la cara tapada amb mocadors han atracat el súbdit francès Françoise Quillien i li han pres la cartera, cent francs, un rellotge de polsera i altres objectes.

INAUGURACIO DEL CONGRES D'OTORINOLARINGOLOGIA

Presideix el cap de l'Estat

Madrid, 27. — Al teatre del Círcol de Belles Arts, celebrà la seva sessió óinaugural el Congrés Internacional d'Otorinolàringologia.

Presidí la sessió d'obertura el President de la República.

El cap de l'Estat arribà a l'edifici del Círcol de Belles Arts minuts abans de les onze del matí, acompanyat del ministre de la Governació, del senyor Rafael Sànchez Guerra i d'altres personalitats.

Fou rebut pel Comitè d'organització del Congrés, format pels senyors Tapia, Casadesús, Fumagallo, Hernando, Jiménez Ameines, Martínez, Andreu, Hinojar, Aciego, Beltràn, Gonzàlez i Villanueva, pels directors del Círcol de Belles Arts i per altres personalitats.

Quan el senyor Alcalà Zamora entrà al teatre, que era ple de congressistes, fou rebut amb una gran ovació.

Oberta la sessió, llegí unes quartilles en francès el president del Congrés, Dr. Tapia, el qual expressà la seva gratitud per celebrar-se les sessions de l'assemblea a Madrid i pronuncià paraules de salutació per als delegats estrangers i d'agraïment per al senyor President de la República i per al ministre de la Governació per llur presència al dit acte.

També dedicà altres paraules a la Premsa per l'interès que des del primer moment ha tingut per a tot allò que es refereix al Segon Congrés Internacional d'Otorinolaringologia.

Féu una detinguda exposició de la tasca realitzada pel Congrés, la importància de la qual destacà, i acabà enviant una salutació a tots els assistents en nom de la delegació espanyola.

A continuació, el secretari del Congrés llegí altres quartilles en francès saludant els congressistes i donà compte del nombre de representants que assisteixen al Congrés i d'adhesions rebudes.

Han acudit representants de les cinc parts del món i moltes nacions han tramès representacions nodrides de llurs homes de ciència.

En nom dels delegats estrangers, parlà el senyor Chevalier Jackson, de Filadèlfia, el qual s'expressà en anglès i pronuncià paraules d'afecte i agraïment per les salutacions que els havien estat tributades, així com per les atencions de què eren objecte des de llur arribada a Espanya.

Va saludar també el President de la República, el ministre de la Governació i tots els assistents.

En mig d'una gran ovació s'aixecà a parlar el President de la República.

Començà dient que havia escoltat l'illustre president del Congrés i després el doctíssim secretari explicant-se en francès, en aquell idioma que continua essent el llenguatge de les relacions diplomàtiques i del desenrotllament de la civilització i de la cultura.

Digué també que després parlà el savi professor nord-americà, fent-ho en llengua anglesa, a la qual tributà un gran elogi i del qual diu que després d'haver creuat les mars, deixà presa la xarxa d'una organització admirable d'autonomia, que per una part és senyal d'independència, i per altra, d'un fort imperi.

Diu després que aquest congrés té un veritable caràcter internacional i universal en expressar-se ell en llengua espanyola, a la qual rendeix un calorós elogi dient que després d'haver creuat tots els països del món, ha servit per a la fundació de les Repúbliques hispano-americanes.

En aquesta forma —agrega—, el caràcter internacional del Congrés queda plenament justificat.

S'estèn després en consideracions d'orde polític per fer ressaltar la tasca realitzada per Espanya en aquests darrers temps, i alludeix als principis bàsics en què la Constitució està fonamentada per al reconeixement de tot el que signifiqui cultura i benestar moral i material de tots els ciutadans.

Diu després que així com un amic o un parent aconsellen a un ésser estimat en un moment de crisi física o moral un viatge cap a Espanya, la terra del sol, de l'alegria i de la tranquillitat, en un ordre més ample, quan en la vida econòmica i en la vida política del món es formen núvols i s'entreveuen tristeses, també ha de recomenar-se un passeig per aquesta Espanya que sent l'optimisme més profund en l'hora present i amb ell tota la força material i espiritual necessària per a portar a cap la continuïtat del seu passat gloriós i en aquestes circumstàncies s'ha fet admiradora de tots els països per la labor que porta en aquests darrers temps realitzada.

Havia d'ésser, doncs, ben rebut a Espanya, cordial i fraternalment acollit tot Congrés Internacional, tot Congrés Mèdic en el qual han d'intervenir els homes de ciència especialitzats en una branca d'aquesta dita ciència, que es troben reunits en aquest repetit Congrés. L'obra realitzada pels homes del Govern, culminà en una revolució que fou ordenadora i pacífica i estableix relacions entre aquella obra i les finalitats perseguides per la ciència, àdhuc en els seus aspectes més especialitzats.

Estableix un parallel entre la feina investigadora de l'home de ciència i de l'home polític, que alhora és home d'acció, i en treu la conseqüència que en els moments presents la funció de govern no es pot divorciar de la funció dels homes de ciència.

Fa resaltar el fet que aquest Congrés celebri les seves sessions en una societat d'artistes i en un estatge on es procurà abans que tot que reunís les millors condicions acústiques per a apreciar així la veu magnífica dels cantants i les declamacions apassionades dels actors.

A continuació diu que saluda els congressistes en nom del Govern, un home que ha dedicat totes les seves energies i tota la seva vida a la lluita i a l'oratòria, i que considera el moment present com un símbol del que ell més ha apreciat en la seva vida.

Rebeu, diu, la gratitud dels artistes que representen aquest círcol i el reconeixement de l'orador i del polític que haurà tingut l'honor de declarar obert el vostre segon Congrés.

Acabada la sessió, el cap de l'Estat amb el ministre de la Governació i congressistes van recórrer les dependències del Círcol on s'han installat aparells científics adequats.

A les dotze del matí, el President de la República i el seu seguí abandonaren l'estatge del Círcol de Belles Arts.

La participació socialista

El senyor Largo Caballero es reserva la seva opinió, però diu que està d'acord amb la del senyor Prieto

Madrid, 27. — El ministre del Treball va rebre els periodistes després de les seves vacances i aquests l'interrogaren sobre la permanença dels ministres socialistes en el poder.

Jo — contestà el senyor Largo Caballero — estic completament tranquil.

Aquest és un assumpte pel qual la gent ha donat ara per parlar i que no és nou.

La meva opinió me la reservo perquè no vull influir en les decissions de les agrupacions socialistes.

—¿Però esteu d'acord amb l'opinió del senyor Prieto?

—En absolut. La decisió de l'agrupació socialista de Madrid, assenyalant l'aprobació dels pressupostos com a termini per abandonar el poder, no és una raó fonamental que determini si convé estar o no en el Govern.

—¿Quines circumstàncies creieu que són les que obliguen als socialistes a continuar al poder?

—Hi ha una sèrie de causes, però l'entrar en el fons d'elles donaria lloc a un examen molt minuciós.

—¿Quin serà l'acord que s'adoptarà en el Congrés del partit?

—Prendrà el que més convingui a la República, perquè el partit socialista té molt bon sentit polític.

—¿Creieu que es perllongarà la permanença fins l'aprovació de les lleis complementàries?

—Jo no sé, però insisteix en què hi romandrem fins que convingui.

Els informadors preguntaren també al senyor Largo Caballero si en la pròxima etapa parlamentària es discutirà la llei del control obrer.

Això és cosa que determinarà el partit.

El projecte està ja sobre la mesa de la Cambra, dictaminat, però no creu que sigui possible alternar-lo amb la discussió dels pressupostos, perquè l'examen d'aquests invertirà la major part del temps.

Acabà dient que com a membre de la comissió executiva del partit socialista, intervindrà en el Congrés del dit partit.

Acords de Sevilla

Sevilla, 27. — L'Agrupació Socialista de Sevilla ha acordat que els ministres del partit continuïn en el poder mentre durin les actuals Corts.

UN DECRET D'OBRES PUBLIQUES

Creant una intervenció a les Companyies ferroviàries en les quals l'Estat té capital

Madrid, 27. — El president de la República ha signat el següent decret d'Obres públiques:

"En cumplimiento de la ley de 9 de septiembre de 1932 y de acuerdo con el Consejo de ministros, a propuesta del ministro de Obras públicas, vengo en decretar lo siguiente:

Articulo primero. — Con las facultades señaladas por la ley de 9 de septiembre de 1932 para el ejercicio de la intervención permanente en los ferrocarriles respecto de los cuales el Estado haya hecho aportaciones de capital, se establece una comisaría en cada una de las siguientes empresas:

Compañía de los Caminos de Hierro del Norte de España.

Compañía de los Ferrocarriles de M. Z. A.

Compañía de los Ferrocarriles Andaluces.

Compañía Nacional de los Ferrocarriles del Oeste de España.

Art. 2. — Con las restantes empresas ferroviarias afectadas por la referida ley, se constituiràn, en la forma que el ministerio de Obras públicas disponga, varias agrupaciones que no podràn pasar del número de cuatro, estableciéndose una comisaría por cada una de dichas agrupaciones.

Art. 3. — Los comisarios de las Compañías anunciadas en el artículo primero de este decreto percibiràn las siguientes retribuciones, que conforme a lo dispuesto por la ley, seràn abonadas en concepto de gastos de explotación por las respectivas empresas:

Compañía de los Caminos de Hierro del Norte de España, 35.000 pesetas.

Compañía de los Ferrocarriles de M. Z. A., 35.000 pesetas.

Compañía de los Ferrocarriles Andaluces, 25.000 pesetas.

Compañía Nacional de los Ferrocarriles del Oeste de España, 25.000 pesetas.

Art. 4. — En el caso de que el nombramiento de comisarios recaiga en un funcionario público, le serà computado como en ejercicio al Estado, el tiempo que desempeñe el cargo y subsistirà su derecho a los ascensos que reglamentariamente pudieran corresponderle en sus respectivos escalafones, siéndole de abono dicho servicio a los efectos del haber pasivo, pero sin que su asignación por comisaría pueda servir de sueldo regulador a la fijación de ese haber.

Art. 5. — Las Compañías citadas en el artículo primero del presente decreto habilitaràn en las oficinas centrales los locales necesarios para el despacho del comisario y del personal oficial del mismo que haya de ser destinado por el ministro de Obras públicas, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 4, 5 y 6 de la ley de 9 de septiembre del año 1932."

L'ATUR FORÇOS

A Badajoz

Badajoz, 27. — La situació produïda amb motiu de l'atur obrr a la província adquirix caràctrs molt alarmants.

A Llerena els obrers han entrat a la finca anomenada "Medianil".

A Ornachos de Bolivar de la Frontera s'ha concentrat la guàrdia civil.

A Matamor, la situació és delicadíssima.

En altres pobles les autoritats sollíciten la tramesa de la guàrdia civil en previsió de possibles successos.

A Montemolin, un grup d'obrers ha penetrat violentament en una finca propietats de la comtessa de la Corte i ha tallat diversos arbres.

LA CONFERENCIA NACIONAL DE TRANSPORTS

Madrid, 27. — Avui ha començat la sisena sessió plenària de la Conferència Nacional de Transports, presidida pel senyor Antoni Prieto, actual president del Consell Superior de Ferrocarrils.

El senyor Prieto ha excusat l'assistència del sots-secretari d'Agricultura i del director general de Ferrocarrils amb motiu del viatge oficial del cap del Govern.

El secretari ha donat lectura a l'acta de la sessió anterior, que ha estat aprovada pèr unanimitat.

El mateix secretari ha donat lectura a la ponència de la Comissió d'enllaç per a començar la seva discussió.

El president, senyor Prieto, ha manifestat que tots els vocals estaven e nigualtat de condicions i drets per fer les esmenes que creguessin oportunes, així com per a la presentació de vots particulars.

El senyor Salgado, en representació del Consell Superior de Cambres d eComerç, proposa a l'assemblea adreçar una salutació al cap del Govern, per mitjà del ministre d'Obres públiques, i felicitar-lo per l'èxit de la presentació de l'Estatut de Catalunya i que els membres que tinguin el temps lliure acudin a l'estació a rebre'l.

S'obre la discussió sobre la ponència abans esmentada. Intervé el senyor Estapé, que demana que es doni la mateixa intervenció a la representació ferroviària. Es declara també contrari al règi md'exclusives per al servei de mercaderies, així com a la facultat de suspensió dels recursos que es presentin contra l'establiment de serveis irregulars.

El senyor Vives formula alguns aclariments sobre la pròpia ponència.

El senyor Graells declara que el règim de concessions és l'únic que ofereix garanties per al públic i per al mateix Estat.

El senyor Estapé intervé novament per a manifestar que els organismes provincials que es creïn han de tenir suficients facultats discrecionals per a autoritzar els serveis irregulars.

El senyor Villalonga sollicita que s'aclari concretament en què consisteix el parallelisme i demana, en nom de les companyies ferroviàries, la igualtat tributària en els transports terrestres.

Sobre la característica d'exclusivitat intervenen diversos oradors, que s'estenen en consideracions sobre els resultats pràctics d'aquella.

El senyor Prieto diu que, acabada la discussió de la totalitat, s'iniciarà la de l'articulat.

Intervenen en la discussió els senyors Vives, Estapé, Cifuentes, Fàbregas, Arús i Graells, i s'acorda ajornar l'acceptació o la negació d'esmenes per a la sessió de demà.

Després d'aprovada part de la primera base, el president suspèn la sessió a les dues de la tarda, per a continuar-la demà, a les onze.

A VALENCIA

Intenten destruir la imatge de la façana d'un convent

València, 27. — A les dues de la matinada han estat destroçades les rotulacions dels carrers de Sant Joan i de la Miraculosa.

Una hora després, a la façana del convent de Sant Julià uns individus han collocat un aescala i han donat diversos cop a una imatge de la Santíssima Trinitat que a la dita façana existeix, no destruint-la completament perquè en aquell moment sortí al carrer un soci del Círcol Republicà Radical Autonomista, que els increpà, i fugiren.

Vindran dos-cents moros a Barcelona

Saragossa, 27. — El Sindicat d'Iniciatives ha començat a preparar l'allotjament de dos-cents moros que després de visitar l'exposició hispano-marroquina que se celebrarà a Madrid, vindran a Saragossa, on seran obsequiats amb dos banquets.

Es ballaren jotes al seu honor.

Seguiran el viatge a Barcelona per tornar després a Melilla i Ceuta.

Entre els excursionistes vindran alguns moros notables del nostre protectoratq acompanyats de llurs esposee i servei.

El nombre de reclutes de la lleva de 1932

Madrid, 27 — La "Gaceta" publicarà demà una ordre circular fixant en 104.500 homes el nombre de reclutes pertanyents a la lleva de 1932 i agregats a l mateixa lleva, i disposant que el sorteig dels reclutes dels cupus de la Península i Marroc se celebri el dia 9 d'octubre vinent.

ESTRANGER

A FRANÇA

El discurs del cap del Govern, Herriot, a Gramat, és extensament comentat i considerat com una resposta a l'actitud d'Alemanya respecte a la qüestió dels armaments -- La premsa reconeix unànimement que ha interpretat els sentiments de França -- El pas del Sr. Zulueta cap a Ginebra

El discurs de M. Herriot a Gramat

París, 27.—Tota la premsa comenta extensament el discurs pronunciat pel senyor Herriot a l'acte de Gramat, discurs que ha estat la resposta a l'actitud política del Reich, e nla qüestió dels armaments.

El president del Consell francès, després de recordar amb sinceritat i emoció fidel i persistent afecció de França a la idea de la pau, deplorà la tristesa que la política alemanya llança actualment.

¿Com pot ensenyar-se als fills d'Alemanya l'art de matar, quan no se'ns ha sabut agrair cap dels nostres sacrificis i el nostre esperit de conciliació?—exclamà M. Herriot.

El senyor Herriot, després de posar de relleu l'obra empresa per França en aquests darrers deu anys en l'obra de la pau, i desarmament, recorda que França, de conformitat amb l'esperit i la lletra de l'article 8 del Pacte, el desarmament que desitja cal cercar-lo en la seguretat.

A aquest fi recordà el manifest del partit radical-socialista de 1917, partidari a la creació d'una gran força internacional al servei del Dret, com a objectiu suprem de la Societat de Nacions.

Respecte als tractats internacionals, supressió de la diplomàcia secreta, procediments arbitrals i sancions militars i econòmiques, són els necessaris elements per a la solució del problema.

Mentre França s'esforça en l'obra de la pau, rep crits d'odi i es procura per tots els mitjans incitar contra ella la ira d'alguns pobles. A aquesta passió, França oposa la raó, les seves renúncies i la seva benvolença. No odia ningú. Podria encara avui mantenir-se al Rin, i abans del venciment ha posat a disposició d'Alemanya els països ocupats en virtut del Tractat. A pesar de la intensa crisi que sofreix, França encara en 1931 compra a Alemanya per 3.384 milions de francs més del que ven a aquell país. Però tampoc ens ho agraeix. França, a pesar de tot, es mantindrà serena i segura en la seva actitud, ja que després d'una tan espantosa lluita com fou la gran guerra, no pensa educar els seus fills més que en el treball, en l'honor i en la pau.

Els diaris, amb perfecta unanimitat, reconeixen que Herriot parlà el llenguatge de la França republicana, democràtica i pacifista. — Fabra.

La qüestió dels contingents amb Alemanya

París, 27. — Les converses bilaterals relatives a la intenció d'Alemanya d'establir contingents per a certes importacions agrícoles franceses començaran a París el dia 5 d'octubre vinent. —Fabra.

El ministre d'Estat espanyol passa per Bordeus

Bordeus, 27. — A les 12'30 ha passat per aquesta població el ministre d'Estat espanyol, senyor Zulueta, que es dirigeix a París i Ginebra per prendre part en els trebaillls del 'Assemblea de la Societat de Nacions.

A l'estació ha estat saludat pel cònsol d'Espanya i altres personalitats. — Fabra.

L'arribada a París del Sr. Zulueta

París, 27. — En el sub-exprés ha arribat el ministre d'Estat espanyol senyor Zulueta, al qual esperaven a l'estació el senyor Aguinaga, ministre conseller i l'alt personal de l'Ambaixada.

En representació del cap del Govern francès, senyor Herriot, ha saludat el senyor Zulueta el cap de Protocol, senyor Bernard.

També eren a l'estació diversos representants de la Cambra de Comerç i altres entitats espanyoles, que han saludat el senyor Zulueta. Aquest s'ha traslladat ràpidament a l'Ambaixada, on ha sopat, i a les 9'55 ha continuat el seu viatge a Ginebra.

L'ingrés a la carrera diplomàtica

Madrid, 27. — Al ministeri d'Estat s'ha facilitat un decret que disposa amb caràcter transitori i solament per a la primera convocatòria que es faci per a l'examen previ de capacitat amb el fi de cobrir places a aspirants a ingrés en la carrera diplomàtica, que podrà fer-se l'examen d'una altra llengua viva a elecció facultativa de l'opositor, en lloc de l'anglès.

Els aspirants aprovats que hagin fet ús de l'autorització concedida per aquest decret, hauran de realitzar l'aprovació de l'idioma anglès abans d'ésser nomenats secretaris tercers d'ambaixada i en el termini de dos anys de pràctiques.

A VITORIA

Enterrament del secretari de la Diputació

Vitòria, 27. — El cadàver del secretari de la Diputació, senyor Orbegoso, fou dipositat al Saló de Sessions.

El vetllaren diversos minyons.

Aquest matí s'ha reunit la Diputació en sessió necrològica, pronunciant-se diversos discursos i s'ha acordat assistir a l'enterrament.

Amb aquest objecte han arribat els secretaris de les Diputacions basca i navarra.

L'enterrament fou presenciat per una enorme gentada.

Figuraven al dol el governador, l'alcalde, el president de la Diputació, els secretaris de les diverses diputacions, una comissió del Col·legi d'Advocats i altres representacions.

EL COMPLOT MONARQUIC

La vista del procés

Madrid, 27. — Hem parlat amb algunes altes personalitats del Tribunal Suprem sobre la data en què probablement s'hauran de celebrar les vistes dels processos pels fets desenrotllats a Madrid i a Sevilla el 10 d'agost.

Les respostes al nostre interrogatori coincideixen a afirmar que la celebració dels respectius judicis orals serà en data pròxima.

El fiscal de la República Sr. Martínez de Aragón ens ha dit sobre el particular:

—Conec les notícies que la Premsa ha publicat amb relació a aquest assumpte i puc dir que tinc adoptades les mesures necessàries per a procurar i assolir que dintre d'un mes, a comptar del dia realment pròxim en què el sumari s'acabi, se celebrin els judicis correspenents per la Sala Sisena del Tribunal Suprem.

A ROMANIA

Titulescu vol dimitir els seus càrrecs

Bucarest, 27.—El senyor Titulescu, ministre de Romania a Londres, que actualment es troba passant una temporada de vacances, a Bournemouth, ha declarat que es proposa dimitir les seves funcions d'ambaixador a Londres i de representant del seu país a la Societat de Nacions, i ha afegit que, per ara, no podia dir les raons que impulsen a adoptar tal resolució. — Fabra.

Titulescu dimiteix

Bucarest, 27.—El senyor Titulescu ha presentat la dimissió del seu càrrec de ministre a Londres, les funcions del qual abandonarà el dia 1 de novembre.

El Govern li ha pregat que desisteixi de la seva resolució.

La prova Copa Gordon-Bennet

Basilea, 27.—La classificació provisional de la prova Copa Gordon Bennet, ha estat establerta en la forma següent:

1.—Us Navy, Amèrica, amb 1.526 quilòmetres.

2.—Good Year, amb 1.383 quilòmetres.

3.—Petit Mousse, França, amb 1.233 quilòmetres.

4.—Polònia, amb 1.161 quilòmetres.

5.—Catorze d'Abril, Espanya, amb 1.143 quilòmetres.

6.—Gdynia, Polònia, amb 143 quilòmetres.

A continuació s'han classificat els globus Ecriro aventure, Basel Bèlgica, Víctor Beauclaire, Bremen, Zuric, Lafayette, Deutschland i Brandeburg. — Fabra.

A València

València, 27. — Han estat posats en llibertat els detinguts Joan Selva, Josep Pastor, Lleon Climent i Andreu Cortés.

El primer feia 45 dies que era a la presó.

Els altres són procedents de Gandia, on s'han dirigit aquest matí acompanyats de diversos amics.

Les detencions de tots ells obeïen als fets del 10 d'agost.

A la Societat de Nacions

La reunió d'ahir de l'Assemblea -- Són nomenats membres d'honor els senyors Motta i Hymans - Les qüestions del treball - Reunions i converses

Reunió de l'Assemblea

Ginebra, 27. — L'Assemblea de la Societat de Nacions es reuní sota la presidència del senyor Politis, el qual donà a conèixer la demanda formulada per Polònia, que tendeix a la renovació del seu lloc al Consell.

L'elecció es verificarà el dilluns vinent.

Després de les audicions dels Delegats d'Austràlia i Xina, el Delegat del Paraguai ha evocat el conflicte del Chaco i ha declarat que la Societat de Nacions té l'obligació jurídica de mantenir la pau, ajustant-se a la doctrina de no reconeixement de les conquistes efectuades per la violència.

Ha afegit que el Paraguai està disposat, tan aviat com es trobi un acord acceptable, a sotmetre's a un arbitratge per a l'atribució dels territoris en litigi.

La continuació de la discussió general ha estat ajornada fins demà, a les onze.—Fabra.

Ginebra, 27. — Aquesta tarda s'ha celebrat sessió plenària de l'Assemblea de la Societat de Nacions, amb gran concurrència de delegats i periodistes, però amb menys públic que ahir.

No obstant al carrer hi havia estacionades nombroses persones per presenciar l'entrada dels delegats.

Per Espanya hi assisteixen el senyor Madariaga i la senyora de Palencia.

El president ha donat compte que Polònia ha sol·licitat ésser considerada com a Estat reelegible en les eleccions per a tres llocs no permanents del Consell que se celebraran el dilluns dia 3 d'octubre.

Acte seguit s'ha passat a l'ordre del dia, començant-se la discussió general sobre les activitats de la Societat de Nacions des de l'última Assemblea.

Han pres part en la discussió els senyors Bruco, d'Austràlia, Ien, de Xina, Aga Kan, de l'India, i Dedoya, del Paraguay.—Fabra.

Membres d'honor

Ginebra, 27. — En la reunió celebrada ahir a la tarda per l'Assemblea de la Societat de Nacions, el President, senyor Politis va proposar que tenint en compte els rellevants serveis que han prestat els presidents anteriors, senyors Motta (Suïssa) i Hymans (Bèlgica), foren nomenats membres d'honor de la mesa actual, acordant-ho així l'Assemblea per unanimitat.

La Mesa ha quedat constituïda pel President, senyor Politis; els membres d'honor senyos Motta i Hymans; els is vice-presidents ja coneguts, i els presidents de les comissions.

El senyor Politis anuncià a continuació que de conformitat amb els desigs que se li tenien expressats en el sentit que l'actual reunió de l'Assemblea acabi el més prompte possible, recabada de quants Delegats tinguin intenció d'intervenir en les discussions, que ho comuniquin immediatament a la Presidència o a la Secretaria, perquè es pugui fixar així l'ordre dels treballs.—Fabra.

La darrera reunió de l'Oficina Internacional del Treball

Ginebra, 27. — De l'enviat especial de l'Agència Fabra.

Segons les nostres notícies, respecte a l'última reunió de l'Oficina Internacional del Treball, el Govern espanyol ha acollit amb simpatia la proposició formulada pel senyor De Michelis sobre durada de la jornada de treball, però sense fer-se massa il·lusions sobre la influència que pugui exercir sobre l'atur la jornada de quaranta hores, que seria sols relatiu si l'acord no va seguit d'altres mesures adequades.

Quant a la proposició Pequenat demanant la ratificació dels tractats pendents, també fou acollida amb simpatia per Espanya, i no s'ha d'oblidar que els convenis de Washington sobre la jornada de treball als bancs, oficines i mines han estat ratificats per Espanya, que continua així la política social que s'ha traçat el nou règim.

Respecte a l'advertiment d'Alemanya en el sentit que els convenis no siguin sols per a la seva transcripció al paper sinó que siguin realitats en la pràctica, el delegat espanyol cridà l'atenció sobre les mesures legislatives adoptades pel nou règim a Espanya creant els delegats de treball i els jurats mixtos que garanteixin el compliment de les lleis socials.

Quant a l'atur forçós, reclamà l'adopció de mesures urgents, per no ésser possible suprimir la necessària intervenció. — Fabra.

Un article al·lusiu de William Martin

Ginebra, 27. — De l'enviat especial de l'Agència Fabra.

El senyor William Martin, director del "Journal de Génève", publicà anit a l'esmentat periòdic un article en el qual, parlant de l'actuació del Consell, dèbil i vacil·lant de vegades, car les grans potències, preocupades pels assumptes propis, es desinteressen en part dels assumptes de Ginebra, diu que en ocasions hi havia motius per preguntar-se si el Consell no estava compost sols per un home, el nom del qual no esmentava.

L'article, com succeeix amb tots els d'aquest periodista, que gaudeix d'una gran autoritat en els cercles de la Conferència, fou molt llegit i, en ésser comentat aquest matí, tothom coincidia en què la personalitat al·ludida és el senyor Madariaga, representant de la República espanyola al Consell de la Societat de Nacions. — Fabra.

El conflicte xino-japonès

Ginebra, 27. — Durant la traducció del discurs pronunciat pel representant xinès a l'Assemblea d'aquesta tarda, han celebrat una llarga conversa al mateix saló de sessions el president del Consell francès, senyor Herriot, i l'ambaixador d'Espanya, senyor Madariaga. — Fabra.

Una reunió de delegats

Ginebra, 27. — El cap del Govern francès, senyor Herriot ,ha celebrat aquesta nit una reunió amb els senyors Hymans, Zeleski, Benes, Fotitch i Antoniade, delegats de Bèlgica, Polònia, Txecoslovàquia, Iugoslàvia i Romania, respectivament, en la qual s'ha examinat àmpliament com l'obra necessària del desarmament es pot conciliar amb l'actitu dd'Alemanya, en negar-se a participar en la Conferència del desarmament. — Fabra.

Reunió secreta del Consell

Ginebra, 27. -- El Consell de la Societat de Nacions, reunit en sessió secreta, ha acceptat aquest matí la dimissió de Sir Eric Drummond, secretari general de la Societat de Nacions, el qual cessarà en les seves funcions en juny de 1933. — Fabra.

A ANGLATERRA

Avui serà plantejada la crisi ministerial -- Hom creu que dimitiran Snowden, Samuel i Sinclair Ha quedat resolt el conflicte tèxtil del Lancashire

Les probabilitats de crisi

Londres, 27. — Per a demà, a les onze, està anunciada una reunió del Gabinet. Han arribat ja diversos ministres.

Continua parlant-se de crisi, i, segons sembla, només una modificació radical dels acords d'Otawa podria evitar les dimissions. — Fabra.

MacDonald no abandonarà el seu lloc

Londres, 27. — Als cercles polítics es considera com a fora de dubte que el senyor MacDonald continuarà ocupant el càrrec de Primer ministre, i que el Govern nacional continuarà al Poder, malgrat de les dimissions que puguin produir-se en el Consell que se celebrarà demà.

Cas que aquestes dimissions es produïssin, el senyor MacDonald no s'esforçarà segurament a cobrir immediatament els llocs que quedin vacants procurant conservar, així que sigui possible, l'equilibri actual dels partits.

Es segur que en la reunió que els ministres celebraran demà es preconitzarà enèrgicament la conveniència que es mantingui la unitat del Gabinet.

Es considera gairebé cert que el senyor Snowden presentarà la dimissió del seu càrrec i existeixen molt poques esperances que els senyors Samuel i Sinclair continuïn en llurs funcions; en canvi, es jutja improbable que els senyors Simon i Runciman dimiteixin llurs càrrecs. — Fabra.

Comentaris a l'actitud dels samuelistes

Londres, 27. — La situació política creada a conseqüència de l'actitud dels liberals samuelistes continua essent objecte de tota mena de comentaris als cercles polítics.

Segon el "News Chronicle", en el cas que hagués de modificar-se el Gabinet, Sir John Simon passaria al ministeri de l'Interior, en substitució de Sir Herbert Samuel, i Lord Londonderri ocuparia la Secretaria d'Estat de Negocis Estrangers.

Afegeix el dit periòdic que el Primer ministre, senyor MacDonald, ha manifestat en conversa privada que no entrava en els seus càlculs abandonar el càrrec que ostenta, fins que hagi acabat els seus treballs la Conferència econòmica mundial. — Fabra.

La solució del conflicte tèxtil

Manchester, 27. — El Consell general de teixidors ha acordat autoritzar els seus representants perquè procedeixin a la ratificació de l'acord a què s'ha arribat amb els tèxtils

A dos quarts de sis de la tarda fou signat l'acord per les parts interessades.

L'acord sobre els salaris començarà a regir demà.

A conseqüència d'aquesta decisió, demà es reprendrà eltreball a diverses filatures. — Fabra.

Churchill està malalt

Londres, 27. — A causa d'haver sofert una recaiguda en la malaltia que pateix, i haver-se-li presentat ensems alguna hemorràgia, el senyor Churchill ha estat traslladat en una clínica d'aquesta capital. — Fabra.

A GRECIA

Resultats parcials de les eleccions

Atenes, 27.—El ministre de l'Interior ha publicat la primera llista de les eleccions celebrades diumenge passat, i que dóna 87 llocs als liberals i 78 als populistes.

Encara manquen molts districtes. — Fabra.

A favor del règim republicà

Atenes, 27. — S'atribueix al senyor Venizelos la intenció d'invitar el senyor Tsaldaris a convocar un Congrés de diputats i senadors del partit popular, amb l'objecte de què per un vot especial, sense reserves, reconeixin la República com a règim legal del país. — Fabra.

A L'EXTREM ORIENT

L'alçament dels tibetans

Toquio, 27. — La província de Si Kang està envaïda actualment per tropes tibetanes amb un total de 100.000 homes. No han pogut plantar cara a aquests efectius més que tres divisions xineses. — Fabra.

Una sublevació a la línia fèrria de Manxuli

Tsi Tsi Kar, 27. — S'han sublevat les tropes xineses que estaven encarregades de la vigilància de la línia fèrria de Manxuli a Kailar.

Fins ara no es tenen altres detalls, però la notícia ha causat molta inquietud, per les conseqüències que aquesta nova sublevació pot tenir per a la situació general. — Fabra.

EL PLET NACIONALISTA A L'INDIA

Gandhi dóna per acabat el seu dejuni

Poona (India), 27. — Gandhi aquest matí ha pres el suc de fruites i sucre que li havien receptat els metges de capçalera en posar fi al seu dejuni voluntari.

Ha rebut els caps indus, declarant que estava unit al nou acord, i que els intangibles podien retenir-lo per a la bona execució de l'acord, a menys que tots junts arribin a millorar encara l'acord de llur pròpia voluntat. — Fabra.

24 penes de mort

Rangoon, 27. — L'Alt tribunal ha confirmat 24 de les 36 sentències de mort pronunciades en el procés de Mindon, a conseqüència de la rebel·lió Birmana de principis de l'any passat.

Altres dotze penes de mort han estat commutades per la pena de deportació perpètua. — Fabra.

A ALEMANYA

Avui serà signat el decret establint els contingents -- Hitler sofreix una depressió nerviosa Es probable l'elaboració d'una Constitució nova Els militaristes s'esforcen a rectificar el Tractat de Versalles, i els mutilats de la guerra, en nombre de 350.000, no poden viure

La protecció de l'agricultura

Berlín, 27. — El president Hindenburg signarà avui o demà un decret-llei de protecció a l'agricultura, establint els contingents per a les importacions de productes agrícoles i rebaixant al 4 i mig per 100 durant dos anys, el tipus d'interès per a les hipoteques sobre propietats agrícoles. — Fabra.

Negociacions per a reglamentar els contingents amb França

Berlín, 27. — La setmana entrant començaran les negociacions entre França i el Reich per a tractar de la reglamentació dels contingents en les importacions de productes agrícoles per part d'Alemanya. — Fabra.

Els nervis d'Hitler

Berlín, 27. — Torna a parlar-se amb insistència del mal estat de salut del cap dels nacional socialistes que pateix una forta depressió nerviosa. Ha estat objecte de molta cura per part dels metges que l'assisteixen.

Segons aquestes informacions, les intrigues internes en el partit són ja molt grans, pel que fa referència a la successió de Hitler en la jefatura del partit. El candidat que té majors probabilitats és l'actual lloctinent Gregor Strasser.

No obstant, cal acollir amb reserva aquestes notícies. — Fabra.

Es diu que el Govern de Von Papen té el propòsit de fer una nova Constitució

Berlín, 27. — Als Cercles generalment ben informats, s'assegura que el Govern de von Papen té el propòsit de procedir aviat a l'elaboració d'una nova Constitució del Reich.

Segons declaracions fetes pel Canciller a un periòdic de Koenigsberg, el desig de tenir una nova Constitució ha arribat a ésser tan fort entre el poble alemany, que es pot considerar que la iniciativa en aquest ordre d'idees ve del poble, i això dóna al Govern la necessària autoritat per a obrar. — Fabra.

La preocupació militarista

Berlín, 27. — Hom creu que els Cercles militars s'esforçaran sobretot per obtenir la supressió dels articles 178 i 160 del Tractat de Versalles, que prohibeixen a Alemanya l'adopció de tota mesura que pugui implicar modificacions en les seves forces militars i ordena la dissolució de l'Estat Major alemany. — Fabra.

Les víctimes de la guerra europea

Dortmund, 27. — Més de deu mil víctimes de la guerra que resideixen a Westfàlia efectuaren una marxa sobre Dortmund per a cridar l'atenció del Govern del Reich sobre la necessitat de millorar la situació dels pensionats de guerra. Havia estat organitzada per l'Associació Central dels mutilats i víctimes de la guerra, la qual compta amb 350.000 associats. Va ésser l'acte més important dels organitzats d'aquest gènere. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Per l'anul·lació dels deutes de guerra

Londres, 27. — En una informació de Nova York que publica el "Daily Telegraph es diu que el Comitè de l'Associació de política estrangera, societat completament independent de tot partit polític, i en la qual estan representades totes les classes de la població americana, recomana vivament l'anul·lació dels deutes de guerra en un informe que acaba de publicar, afegint que el pes de la dita anul·lació haurà de suportar-lo el contribuent americà, però que la nova política que aquesta anul·lació entranyaria resultaria al fi favorable per als interessos dels Estats Units *i del món sencer.*

Per altra banda, segons la dita informació, s'espera que el Comitè nacional publicarà també un informe en el sentit que l'anul·lació dels detues, no solament facilitarà la restauració del comerç mundial, sinó que ajudarà indirectament el contribuent americà. — Fabra.

EL CONFLICTE DEL CHACO

Un aclariment de l'Estat Major bolivià

Santiago de Xile, 27.—L'Estat Major bolivià ha publicat un comunicat donant compte que continuen els combats al fort de Boquerón.

En la mateixa nota es desmenteix que el pla defensiu en aquell sector sigui obra de la missió militar espanyola, que no ha visitat mai aquella regió.

L'Institut Rockefeller ha desmentit l'existència de la febre groga al Gran Chaco. — Fabra.

El Paraguai, disposat a suspendre les hostilitats

Buenos Aires, 27. — Comuniquen d'Asunción que el govern paraguaià ha notificat al Comitè de Neutrals que està disposat a suspendre les hostilitats. — Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

TRES INDIVIDUS INTENTEN ROBAR UN CAMIO I SON DETINGUTS

En un camió carregat de calçat, conduït per Daniel Colt, en passar pel Paral·lel, s'hi enfilaren tres subjectes, i després d'amenaçar el conductor robaren unes quantes capses de la dita mercaderia, i desaparegueren.

Als crits d'auxili del conductor, hi acudiren uns transeünts els quals procediren a la detenció dels tres esmentats subjectes, anomenats Gregori Terrammara, Jaume Pagès i Joaquim Costa, contra els quals el Jutjat dictà el corresponent aute de processament i presó.

PREN MAL JUGANT A FUTBOL

Ahir a la tarda fou conduït a l'Hospital Clínic el minyó Manuel Suàrez Gonzàlez, de 18 anys, que presentava probable fractura de base del crani, de pronòstic greu, que se la causà jugant a futbol, a Les Corts.

EL SUMARI PER L'INTENT D'EVASIO DE LA PRESO

El Jutjat especial que instrueix el sumari per l'intent d'evasió d'uns presos de la Cel·lular, va rebre ahir a la tarda declaració de tres funcionaris de la dita Presó, senyors Ramos, Cuadros i Vilches, que presten urs serveis a l'interior, i el primer a la galeria segona, que és on fou descoberta la mina per on intentaven escapar els reclosos.

Aquests testimonis aportaren al jutge especial dades d'interès, que permetran, segurament, el total descobriment dels inductors i dels executors, així com també d'on sortien les ordres i els diners i eines que empraren els que efectuaren aquestes mines.

DETENCIO D'UN ESTAFADOR

Al domicili del tinent coronel del regiment d'infanteria número 10 es presentà ahir a la tarda un desconegut dient a l'esposa del dit tinent coronel que de part del seu espòs li comprés i pagués unes entrades d'un teatre que eren per a una funció benèfica.

Poc abans, a la caserna del dit regiment es va rebre un avís telefònic perquè s'avisés la senyora de referència de part del seu espòs que era a la Barceloneta per adquirir les dites entrades.

Com sigui que per un oblit no es donà el primer encàrrec, es procedí a la detenció del que pretenia cobrar les esmentades entrades, que resultà anomenar-se Valentí Rodríguez Gonzàlez, i que està reclamat pel Jutjat de Saragossa per un delicte d'estafa.

MORT D'UN LESIONAT

L'administrador de l'Hospital Clínic comunica al Jutjat de guàrdia la mort en aquell benèfic establiment, de Ramon Solà Vilaseca, de 45 anys, a conseqüència de les ferides sofertes ahir en un accident del carro que guiava.

ACADEMIA CATALONIA
Dibuix i Pintura
Preparació per arquitectes
Directors:
MARTI GARCES
— i —
VIDAL QUADRAS
Carrer de Sant Simplici, núm.
Plaça del Regomir

L'enterrament de la família Rosés

FOU PRESIDIAT PER MOLT PUBLIC, I CONSTITUI UNA MANIFESTACIO DE DOL

Ahir, a les quatre de la tarda, tingué lloc l'enterrament de l'ex-diputat provincial i ex-tinent d'alcalde regionalista senyor Gaspar Rosés Arús, de la seva esposa Na Maria Reverter Alegria i de la seva filla senyoreta Maria del Pilar Rosés Reverter, morts tràgicament en l'accident d'automòbil ocorregut dissabte passat a la carretera de Puigcerdà.

Molt abans de l'hora anunciada per a l'enterrament començaren a arribar a la casa del carrer de les Corts, número 557 domicili de la dissortada família Rosés molts amics seus particulars i polítics.

En el trajecte fins a l'església parroquial de Sant Josep Oriol, on foren portats els cadàvers, grups nombrosos de curiosos i els veïns, des de les tribunes i balcons, presenciaven el trist quadro que oferia la desfilada dels tres cotxes mortuoris.

El seguici anava organitzat de la següent manera:

Clerecia parroquial.

Guàrdia Urbana muntada i d'infanteria de gran gala; clerecia parroquial, escolans amb atxes, cotxe mortuori de la senyoreta Maria del Pilar, cotxe de Na Maria Reverter, cotxe del senyor Josep Rosés; primera presidència del dol formada pel senyor Ventura Gassol, en representació del president de la Generalitat; alcalde, doctor Aiguader; president del F. C. Barcelona, senyor Coma; senyor Jesús Cambó, en representació del seu parent, senyor Francesc; diputat senyor Pere Rahola i l'ex-ministre senyor Ventosa i Calvell.

La presidència de la família la formaven els nebots del mort senyors Francesc i Gaspar Puiggròs Rosés; el seu cunyat senyor Manuel Reverter, i el director espiritual de la família.

Darrera la presidència de la família seguia el Consell directiu en ple del F. C. Barcelona, amb la bandera endolada amb crespons negres; jugadors de l'equip Samitier, Piera, Perera, Arocha, Ramon, Goiburu, Llorenç i d'altres ex-jugadors, Vicenç Martínez i Paulí Alcàntara; jugadors d'altres Clubs de Catalunya i que han format part del Barcelona; nodrida representació de tots els Clubs de primera categoria, amb el president de la Federació i secretari senyor Monjo, i federatius senyors Guixà, Montaner, Germà, Canyelles, Joan B. Soler, etc.; representació del Col·legi d'Àrbitres, de la Confederació Esportiva de Catalunya, formada pel president, ex-baró baró de Güell, i secretari, el senyor Cabot, en representació de la Federació Nacional de Futbol, que vingué expressament de Madrid; representació de laCambr ade l'Automòbil, amb el president senyor Guanyabens, i secretari, senyor Masferrer; el senyor Molins, per Penya Rin, i nodrides representacions de totes les entitats esportives de Catalunya, i nombrosos socis del Barcelona.

Formaven la representació de l'Ajuntament, amb l'alcalde, els regidors senyors Brassó, Amat, Duran i Guàrdia, Samblancat, Alomar, Nonell, Pellicena i Sagarra.

Hi veiérem nombroses personalitats de la política i de la indústria, com també del món dels esports, entre els quals, com és sabut, la víctima gaudia de moltes amistats. Narcís Masferrer, Lluís Aymamí, Josep Torrents, Francesc Ors, representaren la gent de la ploma.

No fem relació dels assistents per no exposar-nos a oblits involuntaris; només direm que la desfilada de les moltíssimes persones que s'associaren al dol de les famílies Rosés-Reverter, davant la presidència del dol, durà prop de mitja hora.

Reiterem als parents tots de les famílies Rosés-Reverter, el nostre condol.

Una quarta víctima del tràgic accident - La minyona també ha mort

A darrera hora d'ahir comunicaren que a Ribes havia mort la minyona de servei que acompanyava la família Rosés en el viatge tràgic.

Empar Conesa donà proves d'una gran fortalesa, però les ferides i el sofriment que passà durant aquelles hores d'angoixa foren tan greus, que acabaren amb la seva existència.

Descansi en pau la quarta víctima d'aquesta desgràcia, que tanta consternació ha causat.

CARNET TEATRAL

Amb el programa de demà s'acomiadarà del públic de Barcelona el tenor Vicenç Simon, per haver de formar l'elenc del Teatre Líric Nacional. Vicenç Simon, que tan brillant campanya ha vingut descabdellant al Novetats en l'obra "Luisa Fernanda".

El programa de comiat serà, a la tarda, en matinée de moda, l'obra "Los claveles", pel tenor Ricard Mayral i la tiple Dolors Vila; seguidament l'obra "Luisa Fernanda", en la qual Vicenç Simon ha fet una creació personal. A la nit es representarà l'obra "Los guapos", que interpretaran Dolors Vila, Trini Avellí, Carme Llanos, Valerià Ruiz París, Joan Baraja i Manuel Múrcia, i "Luisa Fernanda", per Simon, acompanyat, tarda i nit, pels divos Jimeno i Gorgé, amb les tiples Vila, Vallojera i Davis i Palacios, Baraja, Ruiz París i la Llanos.

* * *

L'antiga germandat barcelonina "Montepío de San Honorato" celebrarà la seva primera festa de germanor el dia primer d'octubre vinent, a les deu de la nit, al Teatre Escola, Consell de Cent, 264, interior, la qual ha estat organitzada a profit de la secció de Pensions per a la Vellesa de la pròpia entitat.

Componen el programa del festival popular el drama d'Ignasi Iglésies "El cor del poble" i un interessant concert a càrrec del quartet vocal Orpheus.

CARNET CINEMATOGRAFIC

Per raons de força major, l'empresa del Capitol Cinema es veié obligada ahir a canviar el programa que havia estat estrenat dilluns en aquest saló, substituint les produccions que el formaven amb dos films de la Universal, titulat "Forasteros en Hollywood" i "Mercado de escándalos".

El primer és una comèdia plena d'humorisme, en la qual es presenten, amb gran luxe, els més interessants aspectes de la vida a la Meca del cinema, les intimitats de la qual es posen de manifest i brinden ocasió als formidables còmics Cohen i Kelly, protagonistes de "Forasteros en Hollywood", a acreditar llur comicitat que els ha donat tan universal popularitat.

"Mercado de escándalos" és un drama intens, d'un gran dinamisme, que manté l'interès i l'emoció des del principi fins al fi, i en el qual realitzen una tasca digna dels més grans elogis Charles Bickford, Rose Hobard i Pat O'Brien.

Preguem als nostres comunicants que ens en català les notes que desitgin veure publicades en el nostre periòdic

LLIBRERIA CATALONIA
RONDA DE SANT PERE, 3

PAL·LAS
Diccionari Català - Castellà - Francès
amb vocabularis
Castellà-Català i Francès-Catala
per
Emili Vallès

Un volum de 1.300 pàgines, relligat en tela: 25 ptes.

ESPORTS

Crònica pugilística

Dels darrers combats -- Pot interessar Ligan? -- Un bon combat Sans-Peña -- "Fillo" Echevarria, l'encara futur campió dels pesos gall

Hi va haver la setmana passada dues importants vetllades en les quals es disputaren diversos combats, alguns dels quals necessiten comentari.

En primer terme, a la reunió de l'Olympia, local que l'empresa Barcino Star inaugurava i que té compromès per a donar-hi les vetllades més importants del seu programa, va reaparèixer el boxador Lluís Logan després de la seva "tournée" per Sud-Amèrica. Logan va quedar bé, car es va desfer del seu adversari, l'italià Primo Ublado, per k. o. a la tercera represa. Ara bé: ¿fou realmment interessant aquest combat? ¿Es que per la ràpida en ell obtinguda pel filipí, hi ha dret a esperar que enel pròxim combat que faci el públic anirà a veure'l en major nombre que dimarts passat?

Logan, segons el nostre parer, ha donat ja de si tot el qu ecali esperar-se. Realment el seu puncch d'esquerra és terible, capaç de deixar fora de combat el més sòlit pes migfort que trepitja els rings. Però estem tan acostumats a veure'l fer sempre el mateix que la seva figura ha perdut tot interès per a nosaltres. Car no es tracta pas d'un boxador, sinó d'un individu, digueu-li atleta si voleu, que té la facultat de posar k. o. els boxadors si és que pot colpir-los amb el puny esquerre a l'indret del fetge. Si Logan reïx aviat aquest *objectiu*, és fàcil que hom no arribi a ensopir-se; ara bé: si triga o si fracassa, ja podeu preparar-vos a haver de presenciar la més grotesca i decepcionant paròdia de la boxa. Adhuc en el combat de fa vuit dies, que no arribà a durar tres rounds, fou constatable en el segon round com la boxa de Logan, prescindint del seu punch d'esquerra, no *té* absolutament cap valor.

Encara fou possible notar com el cop que vencé Primo Ubaldo no fou un cop de k. o., sinó la repetició d'un d'anterior que acabà de convèncer l'italià que li seria impossible resistir el seu adversari els deu rounds estipulats. De fet, Ubaldo, colpit amb no massa força, es llançà a terra (i va decidir romandre-hi els deu segons que calen per declarar un boxador batut per k. o.) quan restà convençut que l'actitud del públic era d'acceptar com a regular i legítima la victòria del filipí. D'això se'n diu vista. Ubaldo, que no podia representar altre paper que el de víctima propiciatòria del filipí, va comprendre aviat la seva obligació i, abandonant tota veleitat de victòria, va saber estalviar-se una inútil correcció bo i fent quedar bé el seu contrincant.

Estem convençuts que de combats com el de l'altre dia hom n pot fer disputar a Logan un cada mes durant una colla d'anys. Per contra dubtem que el públic de Barcelona, que ja fa anys que veu Logan fer el mateix, no arribi a causar-se. Perquè Barcelona és la *plaça* on el filipí més ha boxat i ens sembla que no aniria malament que Logan no ens tornés a visitar fins que hagués conquerit fora d'aquí alguns trofeus o campionats, cosa que per la nostra part considerem impossible i que hem de dir amb tota sinceritat que si succeís sense que la millora vingués aparellada ammb un acusat canvi d'estil ens produiria un gran disgust, car considerem Loogan com la negació de la Boxa.

De pesos migforts sencers no n'hi ha massa, però així i tot a Europa en podríem trobar tres o quatre capaços de vèncer Logan per k. o. Això és el que fins a un cert punt ens aconsola que homes com el filipí hagin adquirit a Barcelona (només a Barcelona, cal remarcar-ho) una tan marcada prpondrància. Ara bé: en ares de la mateixa sinceritat que invoquem més amunt, hem de dir que si un home incapaç de fer altra cosa que el que fa Logan, arribés a campió del món, o encara que no fos més que d'Europa, nosaltres consideraríem que la Booxa ens ha defraudat completament.

El combat disputat a l'Olympia mateix entre el català Sanç i l'asturià Peña, campions peninsulars, respectivament, de les categories lleuger i welter, ens mostrà dos homes batalladors inlassables ensems que coneixedors del seu art. Fou per a nosaltres una sorpresa agradable veure com l'asturià Peçña ha progressat des que no el veiem actuar al nostre ring.

La lluita entre els dos campions fou molt dura i sense treva. En Sanç portà en general la iniciativa de l'atac i fou al final dels deu rounds, malgrat les protestes de forces espectadors, el lògic guanyador de l'encontre. Va exhibir molt bones qualitats ensems que una tàctica utilíssima per a l'objecte que perseguia. El seu principal defecte va consistir en convertir de mig combat per avall en pura rutina allò que en moments donats li va donar un clar avantatge. Ens referim a un atac al cos molt ben portat al qual es lliurà Sanç amb tant d'entusiasme que descobrint per complet la cara, li valgué ésser colpit pel seu adversari amb més insistència i eficàcia del que calia. Sanç, en lloc de rectificar, d'intentar una altra cosa, va jugar-s'ho tot en aquest atac al cos, i encara que la seva tenacitat sigui elogiable no cal oblidar que la victòria que va obtenir fou molt prima. Quant a Peña, sentat el guany operat en la seva boxa, sols resta afegir que es mostrà el suficient batallador i assabentat per anullar molta part del joc descabdellat pel seu contrari. El conjunt fou massa poc per a justificar l'actitud dels que el van veure guanyar el combat.

* * *

A la reunió celebrada dimecres al Nuevo Mundo es disputà el Campionat d'Espanya dels pesos gall entre Carles Flix, campió, i "Fillo" Echevarria, challenger. Aquests dos boxadors feren un combat interessantíssim, en especial el basc Echevarria, considerat per la majoria dels concurrents com a vencedor del combat, malgrat el fal de "match nul" que va donar el balans de les paperetes dels jutges.

Echevarria confirmà plenament en aquest combat la fama que li han valgut entre els seus compatriotes els seus triomfs d'Amèrica. El públic català, que no esperava tant del visitant, va adonar-se tot seguit de les seves grans qualitats i no va perdre detall de cap de les incidències de la lluita.

Echevarria practica una boxa molt acurada i intel·ligent. Encara que sigui just reconèixer que dimecres passat, per mitjà d'aquesta boxa, no va arribar a donar mai la nota brillant, car Echevarria no gaudeix per ara en els seus punys d'aquella eficàcia que gaudeixen, per exemple, el mateix Flix i Gregori Vidal. Es tracta d'un pes gall força avantatjat per l'alçària i per la llargada dels braços, que acostuma a boxar a mitja distància prenent com a punt de partida dels seus atacs una guàrdia perfecta, un puny esquerre molt destre i uns *moviments* de finta i esquiva d'una justesa que no es pot millorar. Iniciant l'atac amb el puny esquerre, que col·loca més vegades en *swing* indistintament a la cara o al cos, que no pas en directe, Echevarria avançant el bust endavant i jugant bé les cames entra en contacte amb l'adversari sense que sigui possible a aquest (*si hem de jutjar* pel que va poder fer Flix) evitar la majoria dels cops que plouen ràpids damunt seu. Al puny esquerre segueix el dret ue Echevarria col·loca amb preferència a la mandíbula. Hem dit dels seus cops que no tenen l'eficàcia que saben impromir-los alguns boxadors destacats de la mateixa categoria de pes; però així i tot hem d'anotar que Echevarria llança sempre els seus punys amb energia i que a conseqüència d'això la seva boxa dóna en tot moment la impressió de quelcom seriós i sòlidament establert. La rapidesa dels seus atacs desconcerta l'adversari encara que amb ells no arribi sempre a castigar-lo severament. En el joc a distància és tant o més ràpid que en el combat de prop. No li costa gens (a l'inrevés de Flix, sempre indecís) iniciar un atac tècnicament ben orientat i eficaç, com tampoc anul·lar el joc contrari esquivant, blocant o passant d'una corda a l'altra.

En el contraatac és on hom nota més la quantitat de boxador excel·lentíssim que hi ha en Fillo Echeaarria. Aquests contraatacs són rapidíssims i tècnicament tan ben resolts que considerem ben difícil vèncer Echevarria per punts. Quant a la possibilitat d'aconseguir-ho per k. o., després d'haver-lo vist boxar amb Flix, el qual no manca d'eficàcia, cal considerar-ho com una contingència molt remota mentre conservi la virior actual. El nostre parer és que Echevarria en vèncer Carles Fiix demostrà una gran classe, car el gracienc, malgrat no ésser ni haver estat mai un adversari fàcil per a qualsevol contrincant, resultà suficientment batut pel que en justícia hauria d'ostentar en aquests moments el campionat peninsular de la categoria dels pesos galls.

Pel que toca a Flix solament hem de dir que en el seu darrer combat no ens decepcionà més que ens ha decepcionat altres vegades. No es pot dir en justícia que estigués malament quan, sospesades totes i cadascuna de les qualitats que els dos antagonistes aportaren a la lluita, hom troba que les d'Echevarria pesen més. Flix es va reservar tant com va poder durant els cinc primers rounds, durant els quals procurà solament replicar amb un màxim d'eicàcia; però ni en aquesta primera part va poder evitar que Echevarria l'avancés de punts ni en la segona, mostrant-se més agressiu, aconseguí impedir que en conjunt el seu contrincant seguís avançant-lo. Flix sols va obtenir un avantatge clar al dotzè round, que era el darrer, quan ja no podia vèncer si no era per knockout. Bé és veritat que els jutges en fallar match nul sentaren una opinió ben diferent de la nostra. Ja veurem no obstant qui acabarà tenint raó; si Echevarria aconsegueix afermar d'avui endavant la seva vàlua, la raó serà nostra; serà dels jutges si els dos homes en combats successius es mostren a un mateix nivell.

CRITIAS

SCHMELIN BATE MICKEY WALKER PER INFERIORITAT EN VUIT ROUNDS

Nova York, 27. — L'ex-campió del món de totes les categories Max Schmeling aconseguí un èxit rotund en batre Mickey Walker per k. o. tècnic en el vuitè round, després d'haver dominat per complet a l'americà en el transcurs dels assalts anteriors.

EL CAMPIONAT MUNDIAL DEL PES MOSCA

Diuen de Londres que l'Agència Reuter ha acordat que es disputi el dia 31 d'octubre vinent, a Bellevue, el campionat mundial de boxa, pes mosca, entre Young Pérez i Jackie Brovn.

VETLLADA POPULAR AL NUEVO MUNDO

Els elements que avui actuaran en aquesta vetllada seran: Joan Tormo, que s'enfrontarà amb Xavier Torres, de l'Sporting; a vuit represes s'efectuaran tres combats, en els quals Vilanova, ex-campió amateur, Martínez, de la Torrassa, i Isidoro, seran oposats a Aladino, Habir i Campolo, i com a preliminar, Vila lluitarà amb Cusí.

GRISELLE, DERROTAT PER LIMOUSIN

Brusselles, 26. — *En un combat a* deu represes, l'antic campió de Bèlgica dels semipesats Limousin baté per punts el campió de França del pes fort, Maurice Griselle.

EL CAMPIONAT EUROPEU DEL PES PLOMA

La I. B. U. ha decidit que els boxadors Abrucciati i Gironès disputin el campionat d'Europa del pes ploma abans del 24 de desembre.

S'ORGANITZA UN COMBAT CECCARELLI-LOGAN

Barcino-Star prepara una vetlliada a base del combat Ceccarelli-Logan.

Segons se'ns anuncia, Ceccarelli té interès a demostrar que el k o que sofrí davant el filipí a Buenos Aires fou degut a trobar-se malalt.

BASKET-BALL

Societat Iris, 38 - A. Esportiva, 15

Amb aquest partit, s'ha iniciat el Torneig amb un bon marge a favor de la Societat Iris. Cal consignar, no obstant, que, degut a què el mateix dia l'A. Esportiva va haver de jugar en partit de promoció, no va poder presentar l'equip complet. Tots els jugadors, i especialment els de l'A. Esportiva, bregaren amb entusiasme, i això va fer que el partit devingués interessantíssim, pesi a la diferència. L'equip guanyador es formà de la següent manera: Maestu, Janer, Comes (16), Llopart (8) i Serra (14).

Per al vinent diumenge, i en partit de Torneig, al camp de la Societat Iris, jugarà l'equip propietari del terreny amb el Manresa B. B.

A PAPIOL

Escletxes S. C., 20

S. Patrie (sel.), 21

Magnífic en tots extrems fou el partit que se celebrà el diumenge passat, a Papiol, entre l'Escletxes S. C. i una selecció de l'S. Patrie. Aquest partit es jugà en honor i comiat de l'excel·lent jugador de l'Escletxes Alfons Traid.

El partit, tot ell, fou molt igualat de forces, més encara a la primera part que a la segona, jugan els dos "cincs" amb tot l'entusiasme que els hem vist jugar sempre, i en alguns moments, superant-se a ells mateixos.

ATLETISME

VOLTA A BARCELONA DE MARXA

Aquesta prova, que havia de celebrar-se diumenge passat, tindrà lloc el dia 2 d'octubre.

La gran quantitat de premis — d'entre els quals destaca una copa cedida per la casa Jean — farà que els participants es lliurin a una aferrissada lluita, de la qual és molt difícil preveure'n el guanyador. Així mateix, essent els equips que representaran llurs cercles, complets, farà que aquesta prova desvetlli el màxim d'interès entre els adictes d'aquesta especialitat.

L'organització, que és a càrrec de l'A. P. A. C., promet ésser portada amb tota cura.

CAMPIONATS D'ESPANYA DE DECATHLON

La Federació Catalana d'Atletisme ha assenyalat per als dies 8 i 9 del mes d'octubre vinent la celebració dels Campionats d'Espanya de Decathlon i els campionats, també peninsulars, femenins.

Sns dubte aquests campionats revestiran un gçan èxit, ja que per primera vegada podrem veure enfrontar-se l'element femení de les diverses federacions de la Península, i que sens dubte permetrà l'enderrocament de diversos rècords.

També en el que fa referència al Campionat de Decathlon pot augurar-se una forta lluita, si es té en compte la forma actual dels atletes catalans, d'entre els quals destaquen Roca i Huguet, que en els passats Campionats de Catalunya han assolit una xifra superior als 3.000 punts, la qual cosa també fa suposar que, efectuant-se a les pistes de l'Estadi de Montjuïc, que reuneixen excel·lents condicions, podrà establir-se un nou rècord peninsular.

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE DECATHLON

Tarragona, 26. — El dissabte i diumenge al matí tingueren lloc a la nostra ciutat els Campionat de Catalunya de Decathlon, els quals foren organitzats pel Club Gimnàstic i la Federació Catalana d'Atletisme.

La participació d'atletes fou migrada, i es feren molts comentaris entre l'afició local per la falta d'atenció dels atletes badalonins en no participar en aquest campionat.

Durant el transcurs de la prova la Federació Catalana imposà la medalla del mèrit atlètic a l'atleta tarragoní Josep Bru.

La lluita en aquest campionat es pot dir que va entaular-se entre Roca, Huguet i Etter, en la qual resultà vencedor el brillant defender de Barcelona.

FUTBOL

EL FUTBOL AMATEUR

CENTRE D'ESPORTS DE GRACIA

C. d'E. de Gràcia, 7
U. A. Horta, 0

Dissabte passat, dia 24, tingué lloc al camp del carrer de la Providència l'esmentat partit. Hom pogué presenciar un encontre on el Gràcia superà en tot, tal com indica el resultat esmentat. Cal fer constar, en descàrrec de l'Horta, que no presentaren el primer equip complet.

C. d'E. de Gràcia, 3
F. C. Barcanona, 0

Aquest encontre tingué lloc al camp del Centre d'Esports diumenge passat. L'equip gracienc demostrà que té un bon conjunt per a les properes lluites que han de disputar-se en el Campionat de la segona categoria que dintre de pocs dies començarà.

L'EUROPA, EN BATRE PER 6 A 0 UNA SELECCIO DE L'ESPANYOL, S'ADJUDICA LA COPA SANTA EULALIA

Bon resultat obtingué el C. D. Europa dissabte passat, en el partit de desempat que els dos cercles jugaren, per disputar-se la copa oferta per la Comissió de festes de la barriada de Santa Eulàlia. Un sis a cap diu ja que és prometedor d'un esdevenidor clar.

L'encontre començà a un tren propi dels partits de Campionat per part dels europeus. Els de l'Espanyol es limitaren a defensar-se, esperançats que a la segona part serien ells els que portarien la direcció del joc; però no fou així, ja que l'Europa continuà amb el mateix entusiasme i encert que a la primera, marcant en la darrera part quatre gols, que junt amb els dos obtinguts en començar, els donà el magnífic resultat en què acabà l'encontre.

L'Europa arrenglerà l'equip següent: Gil; Llorca (després Pla), Trilla; Pla (*a la segona part Cifré*), Cartea, Fresno; Coromines, Canyades, González, Basquets i Escura.

NATACIO

XXV ANIVERSARI DE LA FUNDACIO DEL CLUB DE NATACIO BARCELONA

Es troben ja molt avançats els treballs d'organització dels diferents actes amb què es proposa commemorar aquesta data el Club de Natació Barcelona.

Reunits els senyors que han constituït les Juntes Directives d'ençà de la fundació del Club, es nomenaran diverses comissions per tal de facilitar la tasca d'organització.

La setmana del 6 al 13 de novembre, en la qual el Club de Natació Barcelona complirà els seus vint-i-cinc anys, promet ésser memorable per a la natació catalana.

PILOTA BASCA

RESULTATS DE LES PASSADES FESTES

Club Manista: Dia 24:

Primer partit, a paleta.

Vermells: Puig i Almela, 30, blaus: Quiles i Royo, 27.

Segon partit, a mà.

Vermells: Lasala i Facundo, 25; blaus: Puig i Castillo, 30.

Tercer partit, a mà.

Vermells: Gambin i Marin, 25; blaus: Lasala, Castillo i Vitórica, 30.

Quart partit, a mà.

Vermells: Hernández i Anglada, 30; blaus: Grau i Fernàndez, 25.

Dia 25.

Primer partit, a paleta.

Vermells: Lafuente i Quiles, 23; blaus: Sanz i Zuñiga, 30.

Segon partit, a mà.

Vermells: Seguí i Piris, 20; blaus: Lasala i Castillo, 30.

Tercer partit, a mà "Inter-Club).

Vermells: Ibáñez i Santolària C. V. P. N.), 24; blaus: Gambin i Muntaner (Club Manista), 30.

Quart partit, a mà.

Vermells: Sans i Santolaria, 27; blaus: Alvaro i Frederic, 30.

Club Atano: Dia 25

Primer partit, a mà.

Vermells: Pérez i Pasqual, 30; blaus: P. González i P. Martínez, 26.

Segon partit, a mà.

Vermells: Ricart i Solano, 24; blaus: Escribà i Anglada, 30.

Tercer partit, a mà.

Vermells: Cassasas i Ricart, 24; blaus: Nadal i Anglada, 30.

Quart partit, a mà.

Vermells: Almela i J. Martínez, 23; blaus: Labonga i Ribalta, 30.

Una controvèrsia històrica

Les discussions promogudes d'uns mesos ençà a Manresa sobre la interpretació i valoració dels documents de diverses èpoques que ens han tramès la relació del fet extraordinari dit de la Misteriosa Llum, després d'haver donat lloc a campanyes periodístiques locals i a la publicació de nombrosos fascicles en part contradictoris, han entrat finalment en un període de solució amb el nomenament d'uns àrbitres experts, al judici dels quals hauria d'ésser admès pels uns i els altres.

La carta d'avinença per a aquest curiós arbitratge està adreçada al senyor Francesc Carreres i Candi i diu així:

"Distingit senyor i volgut amic: Posats de comú acord convenient, ultra l'abstenció absoluta de continuar la polèmica entaulada d'um quan temps ençà sobre el fonament històric del succés conegut amb el nom de la "Misteriosa Llum", sotmetre a estudi i decisió dels illustres historiadors i experts paleògrafs Rvnd. fra Anselm M. Albareda, O. S. B., arxiver del monestir de Montserrat, senyor Ferran Valls i Taverner, director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, senyor Leonci Soler i March, arxiver municipal de Manresa, senyor Agustí Duran i Santpere, director de l'Arxiu Històric de Barcelona, i a vostè, especialitzat en l'estudi dels Arxius Notarials de Catalunya, per tal que, amb la competència que els és reconeguda, emetin un dictamen expressiu del fonament històric que es *trobi assistit* aquest esdeveniment que, segons resa la tradició manresana, consistí en l'aparició d'una llum a l'església del Carme el dia 21 de febrer de l'any mil tres-cents quaranta cinc.

Acceptem i acatem des d'ara el seu dictamen i ens proposem donar-li immediata publicació qualsevulla que sigui la resolució que hi recaigui.

Ens és grat comunicar-li aquesta nostra resolució i ensems pregar-li que vulgui notificar-la als esmentats senyors, gestionar la seva acceptació i recollir el dictamen que tingui a bé emetre.

Tot seguit que sapiguem l'acceptació li trameterem, cada u per la seva part, els documents i proves que els siguin necessàries.

De vostè afectíssims servidors q. e. s. m. — Manresa, 6 agost 1932. — Fr. J. Oriol de Barcelona, O. M. C.; Joaquim Sarret i Arbós."

Els designats, un dels quals, el malaguanyat Sr. Soler i March, traspassat suara, no podrà afegir al dictamen el valor del seu prestigi, acceptaren la comanda i esperen poder reduir la qüestió tan apassionadament debatuda als límits d'una comprovació històrica que doni a cada un dels documents al·legats la valoració que li correspon segons els preceptes de la crítica documental més severa.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Exposició General de Pintura

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 613
Agrupació "Estudi d'Art", de Lleida
Pintura - Escultura - Dibuix
Fins al 30 actual

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
R. CASAS Dibuixos
PICASSO "
Inauguració dissabte vinent, tarda

SALA BARCINO
RAMBLA DE CATALUNYA, 29
Exposició de pintura moderna

SYRA
DIPUTACIO, 262
(entre Passeig de Gràcia i Claris)
Exposició i venda de pintures, dibuixos, escultures, vidres esmaltats, laques, ceràmica porcellanes, marcs, etc.
Objectes per a presents

SALA BADRINAS
DIAGONAL, 460
Mobles moderns
Objectes d'art i pintures de les millors firmes

GALERIA EMPORIUM
Antic Palau dels Marquesos de Moragues
PL. CUCURULLA, 1 i BOTERS, 4, PRAL.
Exposició permanent i venda de pintura moderna i antiga - Mobles de luxe
Antiguitat - Ceràmica - Objectes d'art
Motllures

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 323. Telèf. 12064
Pintures - Dibuixos - Marcs - Gravats
Miralls - Motllures
Exposició permanent

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

Les reunions del Mercat Lliure no presentaren una completa regularitat. Mentre que a Borsa continua la tendència de feblesa que de dies enrera es registra al nostre mercat borsístic, en la sessió del Borsí s'ha refet quelcom aquesta depressió i s'ha fixat la tanca un xic per sobre a la de Borsa. Malgrat tot, però, continua la pesantor dominant l'esperit del mercat. I hem de veure si aquest inici de represa que s'ha registrat a darrera hora tindrà continuïtat o tornarà a decaure per mantenir-se en la situació indecisa que fa dies es manifesta.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsa:

Valors	Dia 27	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	47.00	47.60	—0.60
Alacants	33.00	33.90	—0'90
M. Rif	56.75	57.25	—0'50
Explosius	130.25	131.50	—1.25
Colonial	44.00	44.65	—0.65
Plates	16.15	16.00	+0.15
Aigües	148.50	147.35	+1.15
Petrolis	6.35	6.40	—0.05
Ford	163.00	163.00	—
Bons or	203.25	202.25	+1.00

La tanca anterior dels Plates és del dia 26 d'aquest mes.

BORSA AL COMPTAT

Els rotllos d'obligacions continuen sense variació, ni en volum d'operacions, ni en canvis, que queden la major part a posicions poc variades del dia anterior.

Els deutes es veuen més animats i actius que en dies anteriors, mantenint-se els tipus anteriors amb algunes millores de lleugera importància. Els Bons or sèrie A reculen mig enter, 202'50.

Els Ajuntaments realitzen bastantes operacions, i queden en general sostinguts. Les variacions són al voltant d'un quart d'enter en alça.

Les Diputacions realitzen algunes transaccions, i queden quelcom irregulars; les 4 ½ % (9.000.000), 71 (+0.50); les sèrie C, 65'50 (—0.50); les 6 % (27.500.000), 86'50 (—0.25), i les Provincials, que repeteixen a 86.50.

Les cèdules Banc Hipotecari i Crèdit Local fan un regular negoci sense variació apreciable en els canvis; sols en els Bons Exposició es pot notar la millora, a 89.00 (+1.00).

Les obligacions carrileres mantenen el volum d'operacions d'aquests darrers dies, que és un xic respectable, tenint en compte la passivitat que existeix avui dia a fer negoci; els canvis, però, no mantenen la fermesa que veiérem en la sessió anterior, particularment pel que respecta a les Nords, que registren algunes pèrdues fins a tres quarts d'enter; les Alacants, malgrat un tant de regularitat que s'aprecia, es veuen alguns avenços notables; les tercera hipoteca, que no s'havien operat des del dia 21 d'aquest mes, queden a 74'50 (+4.25), i les sèrie G, 89'00 (+2.50).

Les obligacions carrileres poc efectives; queden la major part a posicions poc distants de la cotització anterior. Varien més les Energia Elèctrica 6 %, 92.25 (—1.75); Cros, 101.25 (+1.00); les Foment d'Obres operades en aquesta sessió queden fluixes; les 1925, que no s'havien contractat des de l'onze de març, baixen a 79.00 (—9.00); les cèdules, 79'00 (—1.00); les Millores Urbanes de València queden a 80.00 (—1.00).

Les accions, poc actives; registren més variació en els canvis les Docks, que reculen a 175 (—2.50), i les Cros, 112'00 (—2.00).

La lliura repeteix a 42.35.

El dòlar tampoc no varia, 12.25.

BORSES ESTRANGERES

Als mercats exteriors, dintre un nivell sostingut de tendència, es nota quelcom de feixugor en alguns mercats, sense, però, poder-se dir que existeixi una depressió general. A Brussel·les, les Chade baixen a 665 (—5). Zuric és dels mercats menys sostinguts: Brown Bovery, 214 (—8), i Motor Columbus, 343 (—2).

BORSA OFICIAL

Borsa matí:

Nord: 47'00; Colonial: 44'00; Chade: 440; Chade D: 86'20 paritat; Chade E: 83'20 paritat; Filipines: 269 darrera paritat; Explosius: 130'50; Rif: 56'85.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures: 42'35; Francs suïssos: 236'50; Dòlars: 12'25; Marcs: 2'92; Belgues: 170'20; Francs francesos: 48'05; Lires: 62'95.

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsa matí:

Nord: 47'40, 46'95, 47'00; Alacant: 33'50, 33'00; Explosius: 130'50, 130, 130'25; Ford: 163; Aigües: 148'50, 148'00, 148'75, 148'50; Plates: 16, 16'15; Colonial: 44'25, 44'00; Rif: 56'75; Bons or: 203, 203'25; Petrolets: 6'35.

Borsí migdia:

Nord: 47'10, 47'30, 47'25; Alacant: 33'40, 33'35, 33'40; Explosius: 131'00, 131'25; Aigües: 148'50, 149'00; Colonial: 44'00; Andalús: 14'75, 15'25; Petrolets: 6'35, 6'40; Plates: 16'50.

VALORS
Informació
Compra-Venda
L. GOMIS Corredor de Canvi i Borsa - Fontanella, 15

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	64'75
» » B	64'75*
» » C	64'75*
» » D	64'35*
» » E	64'00*
» » F	64'30*
» » G H	61'00*
Exterior 4 % A	80'75*
» » B	80'50
» » C	80'25
» » D	79'75
» » E	79'00
» » F	78'75
» » G H	80'50*
Amortitz. 5 % 1920 A	89'50*
» » » B	89'50*
» » » C	89'50
» » » D	89'25*
» » » E	90'50*
» » » F	89'25*
Amortitz. 5 % 1917 A	83'50*
» » » B	83'25*
» » » C	84'25
» » » D	85'00*
» » » E	85'25*
» » » F	80'75*
Amortitz. 5 % 1927 A	80'50
» » » B	80'60*
» » » C	80'60*
» » » D	80'65
» » » E	80'75
» » » F	80'50
(amb impostos)	
Amortitz. 5 % 1927 A	95'15
» » » B	95'00*
» » » C	95'00
» » » D	94'50*
» » » E	95'00*
» » » F	95'00*
Amortitz. 5 % 1929 A	95'00*
» » » B	94'25*
» » » C	93'75
(sense impostos)	
Amortitz. 3 % 1928 A	68'85
» » » B	68'75
» » » C	68'50*
Amortitz. 4 % 1928 A	78'85
Bons a Tresoreria A	202'50
Deute Ferroviari 5 %	90'50*
» » 4 1/2 %	81'25*

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	6.07	5.85	5.87	5.89	5.91	5.84	5.83
Obertura		5.82	5.83	5.83	5.85	5.84	Nom.
Segon telegrama		5.80	5.82	5.83	5.84	5.83	
Tanca	6.08	5.76	5.77	5.78	5.79	5.79	5.78
Alça	1						
Baixa		9	10	11	12	5	9

NOVA YORK	Disp.	G.	M.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	7.50	7.53	7.61	7.70	7.77	7.35	7.49
Obertura		7.49	7.56	7.66	7.74	7.28	7.43
Segon telegrama		7.52	7.60	7.70	7.73	7.32	7.46
Tanca	7.59	7.47	7.56	7.63	7.72	7.28	7.45
Alça							
Baixa		6	5	7	5	7	4

NOVA ORLEANS	Disp.	G.	M.	M.	A.	O.	D.
Tanca anterior	7.40	7.57	7.67	7.76	7.86	7.42	7.52
Obertura		7.51	7.60			7.40	7.45
Segon telegrama							
Tanca	7.50	7.52	7.59	7.68	7.75	7.38	7.48
Alça	10						
Baixa		5	8	8	11	4	4

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Sakellar Gener	Upper Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior				
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	7.98	7.30	8.39	8.46
Alça				
Baixa	6	6	4	5

Alexandria. Tanques del dia	G.	M.	O.	G.
Ashmouni	13.01	13.08	13.16	
	S.	M.	A.	
	16.63	16.60	16.74	

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Texas	Orleans	Any Port
137	130	136

(Base tanca anterior)

Import del Canvi: 5'90 ptes.

Arrib. als EE. UU. en un dia . . . 40,000 any anterior 44,000 B/s contra

Arrib. als EE. UU. des d'1 agost . . . 1,376,000 » » 1.060,000 » »

Vendes a Liverpool . . . . .

Transferències 9,45 6/16

ECONOMIA

Diversos

Port Barcelona 1906	102'50*
Melilla	97'00*
Sevilla	97'00*
Càdiz	100'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	85'15
» » 6 %	97'35
Caixa d'Emissions	78'25*
» Crèdit Local 6 %	76'50*
» » » 5 1/2 %	69'00
» » » interprov.	71'75
» » » » 6 %	87'25*
Cèdules Argentines	2'60
Bons Exposició Internac.	89'00

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	74'25*
Ajunt. Barcelona 1903	57'50*
» » 1906 B.	61'00*
» » 1906 C.	58'50*
» » 1907 D.	56'00*
» » 1912 B.	56'75*
» » 1912 E.	54'00*
» » 1910 D.	55'00*
» » 1912 F.	52'00
» » 1913 B.	58'00*
Ampliació B	58'00*
» 1921 B	74'75*
» 1925 Balmes	72'25*
» 1928 Port Franc	73'50
» 1922 6 % Exposi.	93'25
» 1926 5 % Exposi.	62'00*
Eixample 1907	89'00*
» 1927	74'00
» 1913	75'00*
Bons Reforma	63'00
Ajunt. València 6 %	68'25*
» Sevilla Exposició	76'00*
» Màlaga	50'00*
Diputacions velles	71'00
Mancomunitat 1920	63'00*
C. Crèdit Comunal	65'00*
Diputació Barcelona 6 %	86'50

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.a sèrie 3 %	53'50*
» 2.a » »	50'75*
» 3.a » »	50'75*
» 4.a » »	50'00*
» 5.a » »	50'25*
Pamplones	48'25
Prioritat	55'00*
Lleida a Reus	55'75*
Astúries 1.a	48'50*
» 2.a	48'25
» 3.a » »	48'25
Segòvia 3 %	45'00*
Almansa 4 %	62'75*
» Adherits	51'00*
Sant Joan 3 %	49'75*
Alsàsua 4 1/2 %	69'50*
Osca 4 %	61'25*
Nord 6 %	86'50*
Valencianes 5 1/2 %	83'75
Alacant 1.a 3 %	48'00*
» 2.a 3 %	72'25*
» 3.a 3 %	71'50*
M. S. A. A 5 %	68'00
» B 1/2 %	59'00*
» C 4 %	59'00
» D 4 %	61'50*
» E 4 1/2 %	63'00*
» F 5 %	68'50*
» G 6 %	89'00
» H 5 1/2 %	82'00
» I 6 %	81'50
» J 5 %	68'00*
Francès 2 1/2 %	57'00*
» 2 1/4 %	44'15
Directes 2 1/4 %	46'00*
Badajoz 5 %	72'00*
Orense primitiva	33'00*
» prioritat 3 %	43'25
Andalús 1.a fix 3 %	17'50*
» 1.a variable	9'00*
» 2.a fix 3 %	15'00*
» 2.a variable	15'50
» 1907	8'00
» Bobadilla 4 1/2	20'00*
» 6 %	22'50*
Groc fix	14'00*
» variable	6'00*
Gris fix	14'00*
» variable	8'00*
Secundària 4 %	37'00*
Manresa - Berga 5 %	29'50*
Sarrià a Barcelona 6 %	69'00*
F. C. Catalunya 5 %	49'00*
» » 6 %	54'00*
» Catalans vells	
» » nous	
Tànger a Fez 6 %	97'50*
Cremallera 6 %	15'00*
Gran Metro 6 % 1922	60'75*
Transversal 6 %	31'00*
C.a de Tramvies 4 %	70'00*
» » 5 %	66'00*
Tramvies B. E. G. 4 %	62'00*
» » 5 %	98'00*
» St. Andreu 4 %	73'00*
» Barcelona 6 %	76'50*
» Sevilla 6 %	91'00*
» Granada 6 %	79'50*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44'00*
» València	96'50*
» Barcelona 5 %	95'00*
» » 6 %	100'00*
Barcelonesa E 4 %	93'00*
» » 5 %	89'50*
» » 6 %	97'00*
Catalana Gas E. 4 1/2	77'00*
» » » 6 %	95'75*
» Bons 6 %	92'25
Chade 6 %	103'25*
» Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	84'00*
» » » 6 %	92'25
» Bons 6 %	94'00*
Forces Motrius 6 %	62'00*
» Bons 7 %	69'00*
Coop. Fluit Elèct. 6 %	41'00*

Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona

El Consolat General d'Egipte a Espanya ha assabentat la Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona, que el Govern egipci posa en adjudicació el subministrament de màquines, ferramentes, politxes, calderes verticals de vapor, bombes hidràuliques, etc., i que el termini per a fer oferiments acaba el 10 de novembre propvinent.

Els plecs de condicions per a l'esmentat subministrament es troben a les oficines del dit Consolat, carrer María de Molina, 52, Madrid, a disposició dels fabricants i comerciants als quals els pugui interessar.

Avís de la Federació d'Exportadors de Vins

Per al dia 5 del mes entrant han estat convocades la Federació dels Criadors Exportadors de Vins d'Espanya i la Confederació Nacional de Fabricants Exportadors d'Aiguardents Compostos i Licors, de Madrid, a l'objecte de donar compliment a les obligacions que pel decret del 8 de l'actual, regulant la producció i la venda del vi, s'imposen a les dites Corporacions.

Supressió de serveis radiotelegràfics

La Transràdio Espanyola S. A., ha decidit suprimir definitivament els serveis radiotelegràfics directes des d'aquesta ciutat amb Anglaterra, i els diumenges entre Alemanya, Suïssa, Itàlia i Àustria, i els centralitzarà a Madrid, amb el consegüent i gran retard i els naturals perjudicis per al nostre turisme dels esmentats països, el nostre comerç amb ells i el servei internacional de premsa.

La Cambra de Comerç, Indústria i Navegació i el Patronat del Turisme cal que prenguin cartes en l'assumpte i no permetre que la dita Companyia boicotegi Barcelona amb la supressió d'un servei que de vint anys ençà fins a la promulgació de l'Estatut de Catalunya, ha estat funcionant.

Gas Lebon 6 %	94'00*
Unió Elèct. Cat. 6 %	91'00
Elèct. Cinca 6 %	84'00*
Sevillana Elèct. 6 %	91'00*
Gral. Recs 6 %	70'00*
Recs Llevant 6 %	101'50*
» » Bons	95'00*

Indústries diverses

Forn Andalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	81'00*
» 6 %	93'00*
» 7 %	92'00*
» hip. 6 %	90'00*
Colònia Güell 6 %	95'00*
Cons. i Pavim. 6 %	72'00*
Cros 6 %	101'25
Elèct. M. Ebre 6 %	[illegible]
E. Ind. Aragó 6 %	62'00*
Carbus Metal 6 %	95'00*
Mines Rif 6 % 1918	99'25*
Colorants Exp. 6 %	100'25*
Foment Obres 4 1/2 %	85'75*
» » 5 %	70'00*
» » 6 %	85'00*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	83'25*
Maquinista T. M. 6 %	71'00*
Potassa Súria 7 %	94'00*
National Pirelli 6 %	98'50*
Teneria Moderna 7 %	69'00*
Unió Cotonera 6 %	62'00
» Salinera 6 %	101'25*
» Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	96'00*
Transatlàntica 6 %	25'00*
» 6 %	35'00*
» 5 1/2 %	71'75*
Especial 6 %	76'75*
Transatl. Esp.a 5 %	66'75*
Naval Llevant 6 %	59'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	530'00*
Banc de Catalunya	2'00*
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	104'00*
Petrolets	6'30
Catalana Gas D	80'50*
» E	92'00*
» F pref. 6 %	91'00*
C.a Transatlàntica O	[illegible]
» Transmediterrània	112'00*
Espanya Industrial	151'00*
Hispano-Suïssa	130'00*
Ford	164'00*
Hulleres	51'50*
Indústries Agrícoles	200'00*
Telefònica ordinària	106'25*
» pref. 7 %	101'50
Funicular Montjuïc ord.	10'00*
Grans Pendents M.-Núria	10'00*
Tramvies Barcelona ord.	46'00*
» » 7 %	58'00*
» » 6 %	62'00*
Cros	112'00

* Els canvis assenyalats amb asterisc són canvis anteriors.

MERCAT DE LLOTJA

Bastant animada fou la sessió d'ahir i les transaccions, regulars.

BLATS. — Poca cosa podem afegir al que hem expressat.

L'oferiment és molt més actiu i per part dels compradors continua la poca animació.

MORESC. — Sense variació i les vendes, per ara, bon xic animades.

DESPULLES. — L'existència d'aquestes és més que regular i amb dificultat de donar-li sortida; això, doncs, és prou per a creure que els preus davallaran bastant.

Ens ocuparem així que s'ho valgui dels altres articles.

CEREALS

BLAT

Aragó segona classe	47 a 50
Navarra segona classe	47 a 48
Castella superior	
Castella corrent	
Manxa	47 a 47 1/2
Extremadura cruixer	46 1/2 a 47
Extremadura corrent	a 46
Urgell	48 a 48 1/2
Penedès i comarca	

(Preus en pessetes els 100 quilos sense sac, damunt vagó origen.)

ARRÒS

Bomba Calasparra	125 a 130
Bomba	115 a 120
Granja	74 a 75
Floret	67 a 68
Matisat segona classe	64 a 66
Selecte	66 a 67
Benlloc O.	63 a 64
Trencat	50 a 57
Farina d'arròs	54 a 56

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata disp.	42 a 42 1/2
Ordi nou	34 a 35
Civada Extremadura	34 a 34 1/2
Civada roja	
Escaiola país s. c.	65 a 70

LLEGUMS

Faves Mahoneses s. c.	65 a 70
Faves Extrm. o. And.	
Faves Mallorca noves	48 a 50
Faves Llobregat	
Favons estrangers s. c.	49 a 50
Favons Extr. o And.	51 a 51 1/2
Veces Andalusia noves	45 a 45 1/2
Veces estranger	
Erps país	30 a 30 1/2
Titys	
Guixes	

MONGETES

Astúries s. c.	
Gallegues	
Castella tipus Barco	122 a 124
Castella corrent	120 a 123
Estrangeres, s. classe	
Mallorca	94 a 95
València, segona cl.	100 a 102
Urgell i Comarca	
Prat noves, s. classe	95 a 105

CIGRONS

Saüc	160 a 175
Mexicans segona classe	110 a 170
Marroc segona classe	60 a 65
Andalusia 44/46	110 a 111
» 48/50	96 a 97
» 52/54	89 a 90
» 54/56	86 a 87
» 58/60	79 a 80
» 60/65	72 a 73
Pelons	65 a 75

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Pèsols estr. s. c.	105 a 106
Llenties Salamanca	115 a 125
Llenties Andalusia	90 a 95

(Preus en pessetes els 100 quilos damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	80 a 85
Extra local	70 a 71
Corrent local	66 a 67
Extra de Castella	70 a 72
Corrent de Castella	66 a 67
Baixa	

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	
Número 4	26 a 27
Segones	21 a 22
Terceres	17 1/2 a 18
Quartes	16 a 17

(Preus en pessetes els 60 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	16 a 16 1/2
Segonet	15 1/2 a 16
Segó	14 a 14 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres damunt carro fàbrica)

ALTRES GENERES

GARROFES

Negra Vinaròs	a 48
Negra Castelló	a 48
Negra Matafera	a 47
Roja	46
Eivissa	42 1/2 a 43
Mallorca	42 1/2 a 43

(Preus en rals els 42 quilos sense sac damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa país	29 a 31
Turtó de coco	39 a 40
Farina de llinosa	36 a 37

(Preus en pessetes els 100 quilos amb sac damunt carro Barcelona)

Alfals primera	8 a 8 1/2
Alfals segona	7 a 7 1/2
Palla d'Urgell	3 a 3 1/2
Palla curta	4 a 4 1/2

(Preus en pessetes els 4 0quilos damunt carro Barcelona)

ARRIBADES

Per M. S. A. - Vagons: 30 de blat i 15 de farina.

Pel Nord. - Vagons: 18 de blat, 5 de farina i 1 d'ordi.

Borses estrangeres

	[illegible]	París
Londres	34585	3519
Nova York	8605	93827
Holanda	8615	103860
França	9480	
Bèlgica	5754	35461
Itàlia	14517	12003
Alemanya	17993	
Suïssa	4231	49390
Espanya	19875	30487
Dinamarca	19475	
Suècia	1035	
Noruega	9000	
Lisboa	19675	
Praga	2095	
Àustria	3425	
Argentina	543	
Rio Janeiro	2900	
Montevideo		
Xile		

ENVIEU LES NOTES EN CATALA!

NOTES D'ECONOMIA

EL COMERÇ EXTERIOR EN ELS SET PRIMERS MESOS D'ENGUANY

Els resums sobre el comerç exterior en els set primers mesos d'aquest any, comparats amb el mateix període dels dos anteriors, presenten les dades que segueixen:

Importació. — En quantitats, 2.902 milers de tones, contra 2.976 l'any passat i 3.470 l'any 1930, apareixent en alça des de 258 milers en 1930 i 237 en 1931 fins 503 les substàncies alimentoses, i en baixa des de 2.434 i 1.939 fins 1.621 les primeres matèries.

En valors, els totals baixen de 1.462'88 milions de pessetes or, en 1930 i 773'71 en 1931, a 567'62 l'any actual, amb descens en tots els grups, menys en els de substàncies alimentoses respecte 1931, puix que ara pugen de 107'78 a 111'44 milions.

La importació especial d'or i plata en pasta i moneda manca d'importància.

Exportació. — En quantitats, el descens és de 6.545 milers de tones en 1930 i 4.401 en 1931 a 3.572 aquest any, amb baixa absolutament en tots els grups.

En valors, de 1.293'63 i 609'75 milions de pessetes or passen a 344'10, així mateix amb disminució en els quatre grups generals del resum.

L'exportació general d'or i plata ha estat solament de 39.000 i 2 milions 12.884 pessetes, respectivament, l'any 1932, contra 25.220.000 i 1.751.773 en 1931, i únicament 2 milions 668.756 en plata, l'any 1930.

Heu-vos ací el ritme que acusa el comerç exterior e nels set primers mesos de 1930-32:

GENER - JULIOL	1930	1931	1932
Import. general, en milers de tones	3.470	2.976	2.902
Exportació, idem idem idem	6.545	4.401	3.572
Importació general, en milions de pessetes	1.462'88	773'71	567'62
Exportació, idem, idem idem	1.293'63	609'75	455'10
Dèficit del balanç (valors)	169'25	163'96	112'52
Volum total del comerç, sense metalls preciosos (valors)	2.756'51	1.383'46	1.022'72

Cal fer constar que els valors de 1930 eren encara unitaris i els posteriors declarats.

Segueix essent el tret sortint del nostre comerç internacional la disminució del seu total volum, reflexe de la crisi econòmica mundial, que, amb molt comptades excepcions, es determina a tots els països.

*

LA PRODUCCIO MUNDIAL ES INFERIOR EN UN 10 PER 100 A LA D'ABANS DE LA GUERRA

L'Institut alemany per a l'estudi de la conjuntura, acaba de publicar unes interessants estadístiques sobre les xifres actuals de producció i les d'abans de la guerra.

Prenent com a base la producció de 1928, atorgant-li el coeficient de cent, trobem que la producció mundial ha passat de 76, i en el mes de gener de 1932 a 67 en el mes de juny del mateix any.

Prenent com a base la xifra de la producció de 1913, remarquem que la producció actual li és inferior en un 10 per 100 (91). Com que per altra banda, la població mundial ha augmentat almenys en un dotze per 100 des de 1913, la resultant és que la producció per cap és reduïda de prop del vint per cent sobre les xifres de 1913.

Aquesta disminució no és pas repartida igualment, com es pot veure en la relació que publiquem a continuació, sense establir les variacions acostumades respecte al canvi d'estacions.

PRODUCCIO MUNDIAL DE 1932:

Països	1931=100	1928=100
Mundial	91	67
Alemanya	62	53'8
Bèlgica	87'5	70
França	92'9	73'4
Gran Bretanya	75'3	80'6
Àustria	63'1	53'6
Polònia	49'2	54'6
Suècia	135'3	88
Rússia	301'7	106'1
Canadà	150'6	76'8
Estats Units	84'4	53'2
Japó	238'9	107'5

En relació a 1928, solament dos països han augmentat llur producció: Rússia i el Japó. Aquests dos mateixos països produeixen, juntament amb el Canadà, més que l'any 1913.

Els Estats Units han vist reduïda la seva producció de prop de la meitat amb relació a la de l'any 1928. Respecte a França, la seva producció és inferior de menys del 10 per 100 a la de l'any 1913.

Si hom compara les darreres dades amb les dels darrers mesos, podem remarcar que la disminució de producció ha estat sensible sobretot a França i als Estats Units. La davallada s'ha deturat considerablement a Alemanya a causa principalment de les comandes fetes per Rússia.

Si hom examina la producció des del punt de vista de la naturalesa dels objectes i dels productes, es constata que els instruments de producció han estat més afectats per la minva que els articles de consum. Així veiem que la producció del ferro, la de l'acer, la de la maquinària són inferiors en més de la meitat a la de l'any 1929.

Respecte a l'armament, la reculada arriba fins al 90 per 100. Contràriament, la quantitat de matèries tèxtils produïda no ha baixat més que en un 15 per 100, i és molt probable que aquesta baixa sigui encara més petita que els diversos productes alimentosos.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Preced.	D'avui	Alça	Baixa
Cacau Nova York				
D. ...	4.41	4.44	3	
O. ...	4.44	4.49	5	
Mr. ...	4.57	4.59	2	
Sucre Nova York				
D. ...	1.06	1.05		1
G. ...	1.09	1.09		
Mr. ...	1.02	1.01		1
Blat Liverpool				
O. ...	5.6 7/8	5.6		7/8
D. ...	5.6 3-4	5.5 7/8		7/8
M. ...	5.7- 1-2	5.6 3-4		3-4
Blat Xicago				
S. ...	51 3-4			
D. ...	54 5/8			
M. ...	59 7/8			
Moresc Xicago				
S. ...	37 1-4			
D. ...	28 3-4			
M. ...	31			
Cafè Nova York				
D. ...	7.33	7.35	2	
Mr. ...	6.48	6.23		15
M. ...	6.20	5.29		31
D. ...	9.62	12.28		
Mr. ...	10.01	9.69		
M. ...	9.33	8.87		
Sucre Londres				
S. ...	6.8	6.6		2
D. ...	6.9 1-4	6.8 3-4		1-2
O. ...	6.0 3-4	6.9 1-2		1-4
Mr. ...	7.0 1-4	7.0 1-2	1-4	

Metalls Londres

Coure comptat . . . .
» 3 mesos . . . .
Estany comptat . . . .
» 3 mesos . . . .
Plom comptat . . . .

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

SOLER I TORRA G.MANS

BITLLETS

Francesos, 48'05 per 100.
Anglesos, 42'35 pessetes.
Italians: 62'95 per 100.
Belgues, 34'05 per 100.
Suïssos, 236'50 per 100.
Estats Units, 12'25 pessetes.
Alemany a(Reichsmark), 2'91 pessetes.
Àustria (Schilling), 1'20 pessetes.
Txecoslovàquia, 34'00 per 100.
Holandesos, 4'85 pessetes.
Suècia, 2'13 pessetes.
Noruega, 2'08 pessetes.
Dinamarca, 2'14 pessetes.
Finlàndia, 14 per 100.
Rumania, 6'50 per 100.
Bulgària, 7 per 100.
Turquia, 5'15 pessetes.
Portuguesos, 0'37 pessetes.
Canadà, 10'30 pessetes.
Argentins, 2'50 pessetes.
Uruguais, 3'50 pessetes.
Brasilers, 0'55 pessetes.
Bolivians, 1'55 pessetes.
Colombians, 7 pessetes.
Peruans, 24'50 pessetes.
Venezuela, 1'15 pessetes.
Japonesos, 3'15 pessetes.
Argelins, 47'80 per 100.
Egipte, 42 pessetes.
Filipines, 4'60 pessetes.

OR

Alfons, 235 per 100.
Unces, 235 per 100.
4 i 2 duros, 235 per 100.
1 duro, 11'75 pessetes.
Isabel, 235 per 100.
Franc, 235 per 100.
Lliures, 59'20 pessetes.
Dòlars, 12'20 pessetes.
Cubà, 11'10 pessetes.
Mexicà nou, 230 per 100.
Venezuela, 228 per 100.
Marcs, 281 per 100.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

Vida religiosa

Sants d'avui.—Sant Wenceslau, duc, màrtir; el Beat Simó de Rojas, confessor; el Beat Fra Bernardí de Feltre, menoret, i Santa Eustàquia, verge.

Sants de demà.—La Dedicació de Sant Miquel Arcàngel. Santa Ripsima i companys màrtirs, i Santa Gudèlia, màrtir.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Santa Teresa.

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de la Concepció.

Demà: Església parroquial de Sant Cugat.

Cort de Maria.—Avui: Visita a la Mare de Déu de les Misericòrdies, a la seva església, o de l'Alegria, a la Catedral.

Demà: Visita a la Mare de Déu de Maig, a Santa Anna, o de la Pietat, al Palau.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Corona d'Espines.

Demà: Torn de la Muntanya del Calvari.

LA VISITA PASTORAL

Diumenge passat, a la nit, el senyor bisbe, després de practicar la Visita Pastoral a Llinàs i a Sant Sebastià de Montmajor va anar a Granollers del Vallès, on dirigí la paraula als exercitants que practicaren un dia de recés al Convent de Religiosos Menors Franciscans.

Dilluns practicà la Santa Pastoral visita a la parròquia de Palausolitar, on consagrà un altar, i ahir, en la de Plegamans, la practicà a la parròquia de La Garriga.

LA FESTA DE SANTA TERESA DEL NEN JESUS

Dilluns vinent, festa de Santa Teresa del Nen Jesús, el bisbe dirà Missa de Comunió a dos quarts de vuit, a la Santa Església Catedral.

Després de la Missa es donarà a besar als fidels la relíquia de la Santa, ofrena de Sa Santedat Pius XI, al prelat barceloní en la seva visita "ad limina".

LA LLIGA DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT

Amb motiu de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, aquesta entitat ha publicat la següent al·locució:

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, que té com a principal objecte pregar a Déu per la total reconstrucció espiritual i temporal del poble català, en veure arribada l'hora de la reconquesta de les seves primeres llibertats materials, no vol prescindir de l'absolut assoliment d'aquestes, junt amb la completa unitat espiritual que féu de la nostra, un model de nacions cristianes i lliures.

Entenent, encara, que l'hora històrica actual és d'una greu responsabilitat tant per als homes dirigents com per al poble dirigit, ha cregut necessari, seguint la seva gloriosa tradició, d'impetrar de l'Altíssim, per mediació de la nostra excelsa Patrona la Verge Maria, per tal que les gents de Catalunya visquin cada dia "pus alts de cor" i posats ja en el camí d'aquesta major llibertat trobin, tot avençant-hi, l'enyorada pau cristiana i perpètua.

La Providència divina que en els primers temps de la nostra renaixença ens concedí la llum guiadora del fundador de la Lliga, el bisbe Torres, dissipi ara, entre nosaltres, les tenebres de tot error, per tal que ajudats d'ella puguem retrobar en el nostre viure social la llei de la tradició catalana que ell ens ensenyà durant tota la seva vida, amb sàvia paraula i sants exemples.

A tots els germans de Catalunya, doncs, els demana oracions a la Verge de Montserrat per a aquest fi, i els convida amb actes que, com a solemnial començament d'elles, se celebraran a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, Patrona de la Ciutat, que és Cap i Casal de Catalunya, el diumenge dia 2 d'octubre vinent, els quals seran:

A les deu del matí, Tetia i Missa solemne, cantades pel poble fidel; Missa "Fons Bonitatis" (Credo I); Homilia pel molt il·lustre doctor Alfons M. Ribó, canonge de la Seu. Acabada la Missa, Visita Espiritual.

A les sis de la tarda, Novena a la Mare de Déu de la Mercè, sermó pel reverend P. Joaquim Seguí, Escolapi; Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat.

Vida social

El Congrés d'Empleats de Banca de Catalunya

Durant els dies 24 i 25 va tenir lloc el Congrés d'Empleats de Banca de Catalunya, convocat per la Federació Catalana. A les seves sessions hi assistiren representacions de totes les poblacions bancàries de Catalunya, i va resultar brillantíssim l'aspecte que durant les sessions presentava la Sala Mozart on es va celebrar.

El dia de la inauguració, el president de la Federació Catalana, Eduard Ruiz Gajà, va pronunciar un brillantíssim discurs en el qual, després de fer ressaltar la importància del Comici que se celebrava, féu una història del moviment sindical de la dependència bancària i acabà fixant la posició de la nostra classe davant el problema sindical, econòmic i polític, que indubtablement s'ha de plantejar en aquests moments de reconstrucció de la vida del nostre país i especialment de Catalunya. El magnífic discurs del company Ruiz Gajà va ésser acollit amb una gran ovació que varen tributar drets els assistents i que comentaven favorablement el principi donat a la important reunió.

Nomenada la Mesa de discussió per al Congrés, quins nomenaments varen recaure en els companys Duran Parsiba, president; Aureli Vilà, vice-president; Gil i Estalella, secretaris, s'entrà en l'ordre del dia.

Començà a discutir-se la fusió del projecte de Contracte de Treball de la Federació Catalana amb el de la Federació Nacional. Aquesta discussió va donar lloc a animadíssima debats en els quals varen intervenir la quasi totalitat de delegats. En el projecte que com criteri de la Federació Catalana es va aprovar en el congrés quedaren determinades les següents aspiracions:

Ingrés reglamentat.

Escales de sous per edats.

Unificació de totes les categories de personal subaltern.

Vacacions.

Permisos.

Excedències.

Trasllats.

Borses de Treball, i un quadro complet d'assegurances socials per mitjà de les quals cobrir totes les eventualitats com són atur forçós, jubilació, viudetat, orfandat i demés escala professional i per malaltia, horari, etc., etc.

Acabada la discussió d'aquest projecte, en l'orientació del qual ha destacat extraordinàriament la Comissió permanent de la Federació Catalana, amb la intervenció de la seva presidència i secretaria tècnica, es nomenaren els delegats que diumenge vinent hauran de mantenir aquests principis davant la Federació Nacional, i foren designats els següents companys: Eduard Ruiz Gajà, president de la Federació; Angel Gil Ferrer, secretari d'aquesta, i Aureli Vila, en nom de les entitats de les comarques catalanes.

Per al Congrés es va acordar, en vista de l'adhesió formulada per Guillem Livisey, sol·licitar dels Poders públics la seva llibertat condicional.

Es va acordar obrir una subscripció entre tots els associats per plantar cara a les despeses de propaganda i de representació dels delegats amb motiu de la propera discussió del Contracte de Treball, i encarregar-se els Comitès d'empresa de Barcelona i les entitats comarcals de portar a terme el dit acord.

Es va acordar donar un vot de gràcies a la Comissió permanent, i en especial al seu president, per la tasca realitzada al Congrés i en la seva preparació.

Amb motiu de la clausura del Congrés, intervingueren els delegats directes de les Associacions federades i un representant de la Federació Nacional, i acabà el comici amb un discurs de recopilació dels treballs efectuats, que pronuncià Ruiz Gajà.

Amb visques a la dependència i a les dues Federacions, donà fi a aquest importantíssim Congrés Català de Banca.

Els tribunals

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Incident: Maria Mas contra Pilar Teià.

Pobresa: Jaume Comorero contra Teresa Ferrés i advocat de l'Estat.

Divorci: Fortià Vinyes contra Manuela Mastret.

Sala segona. — Major quantia: Josep Foch contra Joan Mirambell.

Menor quantia: Isidre Solana contra Josep Solans.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Un oral per adulteri contra Mercè Navarro. Un incident per estafa.

Secció segona.—Un oral per furt contra Eusebi Arcos.

Un altre oral, també per furt, contra Josep Joan Crespo.

Un altre oral per lesions contra Ramon Ferri.

I un altre oral per escàndol contra Pere Espí.

Secció tercera.—Un oral per falsificació contra Víctor Llorenç.

Secció quarta.—Un oral per furt contra Lluís Maragliano.

Un altre oral per lesions contra Miquel Alzina.

Un altre oral per estafa contra Josep Roig.

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general i passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Norte", amb carbó, de Gijón.

Vapor espanyol "Ayala Mendi", amb càrrega general, de Sagunt.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general cap a Palma.

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS

Companyia lírica LLUIS CALVO

Tarda, a 3/4 de 5. Gran programa de gènere xic a preu popular. **EL PUÑAO DE ROSAS**, creació del gran actor **Barajas**. **LOS GUAPOS. LA VERBENA DE LA PALOMA**, inimitable conjunt. Localitats des d'una pesseta. Nit, a les deu: **LA DOLOROSA**, pel celebrat tenor **Mayral**, i 224 representació del fantàstic èxit

LUISA FERNANDA

per **En Simon**, **la Vila**, **la Vallejera** i **En Jimeno**, amb la Llanos, Palacios, Ruiz París, Baraja, etc. 35 Professors d'orquestra. 35. Demà, grans funcions de comiat del gran tenor **VICENÇ SIMON**. Tarda, en **Matinée de Moda**, **LOS CLAVELES**, per **En Ricard Mayral**. L'èxit de l'any **LUISA FERNANDA**, per **En Simon, Vallejera, Davis, Jimeno**. Nit: **LOS GUAPOS i LUISA FERNANDA**, per En Simon, Vila, Vallejera, Gorgé. Despatx a Comptaduria. Molt aviat debutaran la **Matilde Vázquez i En Pep Romeu**

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia del Teatre María Isabel, de Madrid

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis: La joguina còmica en tres actes, de Muñoz Seca,

EQUILIBRIOS

Nit, a un quart d'onze: La joguina còmica en tres actes, de Capella i Lucio,

EL NIÑO DE LAS COLES

Demà, dijous, tarda i nit,

EL NIÑO DE LAS COLES

TEATRE NOU

Companyia Lírica de primer ordre

Avui, dimecres, tarda, 4'30. Vermut popular. **Butaca 1 pta. General 0'60.** Localitats regalades. 3 actes. 3. **GIGANTES Y CABEZUDOS**, per M. Martin. **EL DUO DE LA AFRICANA**, per M. Martin i M. Cortès, i **MOLINOS DE VIENTO**, per P. Rodoreda i P. Latorre. Nit, a les 10. **Butaca 3 ptes.** 1: **LA REVOLTOSA**, per M. Martin i J. Parera. 2: Presentació de la primeríssima tiple còmica

ENRIQUETA SERRANO

amb la seva més formidable creació

KATIUSKA

El més gran esdeveniment líric de l'any a Madrid. M. L. Adressan, M. Cortès, **E. ZABARTE**, etc.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil i espectacles moderns, dirigida pel primer actor i director **JOSEP SANTPERE**. Altres primers actors i directors: **Alexandre Nolla i Alfons Arteaga**

Avui, dimecres, tarda, popular:

JO VULL UNA CASADA

Nit, i cada nit: **L'èxit de tots els èxits:**

LA REINA HA RELLISCAT

S'està pintant el decorat i s'estan construint els vestits del vodevil sonor de Francesc Presas i el mestre Pou,

L'AMOR CAPGIRA UN PAIS

CINEMES

COLISEUM

TELEFONO 18466

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10'30 **UNA HORA CONTIGO**, per **Maurice Chevalier** i **Jeannette MacDonald**.

Cinema Principal Palace

Aparell Western Electric

Sessió contínua des de les 4'30. **Dibuixos sonors – Revista d'actualitat amb l'arribada del Sr. Azaña i discursos pronunciats. El otro yo. LOS CAPRICHOS DE LA POMPADOUR.** Demà, dijous: **El dirigible**

CINEMA PARIS

Avui, tarda, 4'30. Nit, 9'45

Sensacional programa. **REVISTA Anny Ondra en la deliciosa comèdia ANNY Y LOS CARTEROS Rosita Moreno** en el super, film parlat en espanyol **EL HOMBRE QUE ASESINO. Reportatge de l'arribada del senyor Azaña i altres parlamentaris**

CINE RAMBLAS

R. Centre, 36-38 - Telèf. 18072

DIBUIXOS SONORS

LA CANCIÓN DE MODA, sonora. **EMBAJADOR SIN CARTERA**, sonora per Will Rogers i Greta Nissen. **EL ESPIA**, sonora per Neil Hamilton i Kay Jhonson. Sessió contínua. **PLATEA, 70 CTS.**

SALO VICTORIA

València 289 - 291. Telèfon 72936

CINEMA SONOR

Avui, tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'30 **PERIQUITO EN AFRICA - Dibuixos EL CONFLICTO DE LOS MARX** interpretada per la família Marx

Las gradas de un trono

per **Lil Dagover** i **Dimitri Smirnoff**. **PREUS: ESPECIAL, 0'80 PTES. I PREFERENCIA, 1 PTA.**

SALONS CINAES

TIVOLI: 4'30 tarda i 10 nit. "Papà se casa", "Igloo". **FEMINA:** 4 tarda i 9'50 nit. "Titanes del bosque", "Coctail de celos". **CAPITOL:** 4 tarda i 9'50 nit. "Forasteros en Hollywood", "Mercado de escándalos". **CATALUNYA:** 4 tarda i 10 nit. "Marido y mujer", Còmica. Dibuixos i Atracció. **PATHE PALACE:** 4 tarda i 9'30 nit. "Las 4 plumas" (tarda). "El valle de las sorpresas". "El triunfo de Chan". Dibuixos. **EXCELSIOR:** 4 tarda i 9'30 nit. "El violín mágico", "Siempre adiós", "El triunfo de Chan" (tarda). **MIRIA:** 4 tarda i 9'30 nit. "David el apocado", "El dirigible". **GRAN TEATRE COMTAL:** Contínua 3'45 tarda. "Robo legal", "El dirigible". Dibuixos i Alfombra Fox. **MONUMENTAL:** Contínua 3'45 tarda. "El cielo en la tierra", "El instinto del amor". Dibuixos i Alfombra Fox. **IRIS PARK:** Contínua 3'45 tarda. "El cielo en la tierra", "El instinto del amor". Dibuixos. Alfombra Fox. **ROYAL:** Contínua 3'45 tarda. "La huerfanita", "Milicia de paz". Dibuixos i Alfombra Fox. **WALKYRIA:** Contínua 4 tarda. "Amor entre millonarios", "La riada", "Toda una vida". **BOHEMIA:** Contínua 3'45 tarda. "Héroes del fuego", "Dos hermanos", "Milicia de paz". **DIANA:** Contínua 3'45 tarda. "El cadete del amor", "Una mujer de experiencia". Còmica. Dibuixos i Viatges. **ARGENTINA I PEDRO:** Contínua 3'45 tarda. "Gente de guantes", "Trances embarazosos", "Ella se va a la guerra" i Còmica.

Fantásio

Avui, tarda, de 4 a 8. Nit, a les 10 **ACTUALIDADES PARAMOUNT EL DIABLO DE LOS MARES** (documentària) - **NOTICIARI ECLAIR** GRAN EXIT de l'opereta UFA cantada en francès **DOS CORAZONES Y UN LATIDO**, per **Lilian Harvey** i **Henri Garat**.

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 57 – Telèfon 79681

Sessió contínua de 3 a 8'30 i de 10 a 12

BUTACA 1 PTA.

A les quatre de la tarda canvi total de programa

Noticiaris – Reportatges

VISTA PERFECTA

(documental)

Estrena de l'Alfombra màgica Fox

HABANA

Els senyors espectadors de les tres podran pel mateix preu, veure el programa d'estrena

Equip sonor R. C. A. Photophone

ESPORTS

BOXA NOU MON

Avui, dimecres, a un quart d'onze GRAN VETLLADA POPULAR

5 grans combats. Tres en vuit rounds i en deu rounds

JOAN TORMO — XAVIER TORRES

Entrada general, 2 pessetes

DIVERSOS

:: PIANOS :: lloguer, des de pessetes 8 al mes. - C. BIEGER BRUÇ, 78

3 dones entre 4

empren el matís de pólvors que no els convé

Els perits han demostrat que hi ha quatre matisos diferents de pell i que cada un necessita pólvors distints. Emprant el matís exacte de pólvors que els convé, 3 dones entre 4 augmentarien fàcilment en un cent per cent la bellesa de la pell del seu rostre.

Els pólvors Tokalon, els famosos pólvors parisencs, són els únics que romanen adherits tot el dia o tota la nit, a casa o a fora, a pesar del vent, de la pluja o de la suor. [illegible] cuina de crema que contenen fa que romanin perfectament adherits al cutis i que siguin invisibles: ningú no pot imaginar que l'exquisidesa de la pell del rostre així assolida no sigui frescor natural.

VIOLINS

Violoncels i tota classe d'instruments. Carme, 8, primer. Casa Parramon, la més econòmica d'Espanya

FABRICA DE

CERAMICA

Articles de construcció

Rajoles de València

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72

Telèfon núm. 15644

BARCELONA

A PASTA PE

A AFAITA

NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pèl per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA «PASTA NIX» ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES ETC., AL PREU DE 7'50 PESSETES TUB

MASNOU -- TERRENYS A 15 CENTIMS PAM

Solars per a torres i granges. Raó: F. A., Provença, 330, 5.è, 2.ª, esq.

FONDA SIMON

És on menjareu la millor escudella i olla. Saló per a banquets. Esparteria, 6, i Vidrieria, 12. Tel. 17992

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MANCA QUIMIC

de 14 a 17 anys pràctic de laboratori, coneixements de matemàtiques elementals i bon caràcter de lletra. Escriure antecedents i pretensions al n.º 5.005 de LA PUBLICITAT.

VIES URINARIES

Defectes sexuals. POLICLINICA FARRE PIJOAN. Rambla Canaletes, 11, 1.er

LLOGUERS

PISOS a 15 duros

Ascensor, safareig. Entença, [illegible], casa nova. Vegeu-los.

CASTILLEJOS, 179

Pisos per a nuvis a 65, 73 i 38 ptes., ascensor, lavabo, safareig, [illegible] motor.

DEMANDES

PROF. DE CATALA

que tingui pràctica en l'ensenyament de l'idioma. El necessita important escola. Adreçar-se per escrit, indicant referències i pretensions, a Z. Z., Plaça de Francesc Macià, 13, anuncis, Barcelona.

DEBILITAT SEXUAL

Esgotament, vellesa prematura, esterilitat. Guariment ràpid amb la **POMADA FORTIFICANT** i l'**ELIXIR GENITAL "RODRIGUEZ DE LOS RIOS"**. 40 anys d'èxit! Farmàcies: Alsina, P. del Crèdit, 4, i Segalà, R. de les Flors, 14

Vies urinàries i totes llurs greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, com són: cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis, anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels **SELLOS OSSAN**; llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció, l'orina es manté asèptica i els gonococus són destruïts; fins que s'obté amb el seu ús un veritable i complet guariment. De venda: Doctor Andreu; Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia "La Cruz"; Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Específics, Pelayo, 56.

LA MILLOR CINTA

per a la vostra màquina d'escriure

Tak-Tak

a 1 color, Ptes. 4'50 - a 2 colors, Ptes. 5

La de més durada - La que escriu millor

TAK-TAK TAK-TAK TAK-TAK

¡BROMETES A MÍ....!

Abans, sí, dissortadament, però ara, impossible: sóc invulnerable al dolor. El CEREBRINO MANDRI em protegeix i una sola dosi em guareix. Eficaç i inofensiu.

Cerebrino MANDRI

Llegiu LA PUBLICITAT - Pro agueu-la

Madrid: Passeig de la Castellana, 14. – Barcelona: Via Laietana, 2

Serveis regulars de vapors comercials i correus entre la Península, Balears, Nord d'Àfrica, Canàries, Guinea Espanyola

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES

Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 hores. Efectuaran els serveis les modernes motonaus

"CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ"

Línia comercial amb escales en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Àfrica i Canàries. — Sortides quinzenals els dijous

LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA

Sortides tots els dies (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les modernes motonaus

"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"

Serveis regulars entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca i entre Barcelona i Mahó

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo)

Sortides el dia 14 de cada mes amb escales a València, Alacant, Cartagena, Cadis, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro, Monròvia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Rio Benito, pels vapors

"TEIDE" i "LEGAZPI"

LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA

Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores.

Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores.

Servei prestat per la motonau

"CIUDAD DE VALENCIA"

Primera: 22'65 Ptes. Segona: 11'50 Ptes. Tercera: 10'05 Ptes.

Servei ràpid setmanal Mediterrània – Cantàbric

Amb escales en tots els ports. Sortides tots els dimarts

LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CEUTA, MALAGA I VICEVERSA

Sortides de Barcelona tots els diumenges, a les 8 hores.

Servei comercial entre la Península, Nord d'Àfrica i Canàries, amb escales a tots els ports de la Mediterrània

Sortides quinzenals

SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA

DELEGACIO DE LA COMPANYIA A TOTS ELS PORTS